

Országgyűlési Napló

*Dr. Hiller István, Jakab István,
Lezsák Sándor és Sneider Tamás*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Móring József Attila, dr. Simicskó István,
Szilágyi György, Tordai Bence*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	9523
Az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről a Szingapúri Köztársaság közötti beruházásvédelmi megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	9523
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter, a napirendi pont előterjesztője.....	9523
Felszólalók:	
Boldog István , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	9527
Potocskáné Kőrösi Anita , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	9527
A Magyarország Kormánya és a Zöld-foki Köztársaság Kormánya között a beruházások ösztönzéséről és kölcsönös védelméről szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	9529
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter, a napirendi pont előterjesztője.....	9529
Felszólalók:	
Boldog István , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	9532
Potocskáné Kőrösi Anita , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	9533
Dr. Turi-Kovács Béla (Fidesz).....	9534
Dr. Vadai Ágnes (DK)	9535
Mesterházy Attila (MSZP)	9536
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter előterjesztői válasza.....	9536
Az Észak-Macedón Köztársaságnak az Észak-atlanti Szerződéshez való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	9537
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter, a napirendi pont előadója	9538
Felszólalók:	
Németh Zsolt , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	9541
Potocskáné Kőrösi Anita , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	9542
Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről	9543
Dr. Vadai Ágnes , a DK képviselőcsoportja részéről	9546
Mesterházy Attila (MSZP)	9550
Dr. Harangozó Tamás (MSZP).....	9550
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter előterjesztői válasza.....	9551
A Magyarország Kormánya és az Amerikai Egyesült Államok Kormánya közötti, a védelmi együttműködésről szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat, valamint az Amerikai Egyesült Államok fegyveres erői magyarországi állomásozásának engedélyezéséről szóló határozati javaslat együttes általános vitája a lezárásig	9554
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter, a napirendi pont előadója	9554
Felszólalók:	
Németh Zsolt , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	9559
Dr. Aradszki András , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	9563
Dr. Harangozó Tamás , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	9565
Dr. Vadai Ágnes , a DK képviselőcsoportja részéről	9570
Potocskáné Kőrösi Anita (Jobbik).....	9578
Dr. Turi-Kovács Béla (Fidesz).....	9580
Mesterházy Attila (MSZP)	9582
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter	9587
Dr. Vadai Ágnes (DK)	9590
Mesterházy Attila (MSZP)	9591
Mesterházy Attila (MSZP)	9592
Dr. Vadai Ágnes (DK)	9593
Dr. Sztáray Péter András külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	9598
Egyes közszolgálati tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....	9599
Dr. Sztáray Péter András külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	9599

Felszólalók:

Dr. Salacz László , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	9603
Dr. Brenner Koloman , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	9605
Dr. Aradszki András , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	9608
Dr. Harangozó Tamás , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	9610
Demeter Márta , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	9615
Dr. Harangozó Tamás (MSZP).....	9619
Dr. Sztáray Péter András külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár előterjesztői vá- lasza	9620

A médiaszolgáltatással kapcsolatos egyes törvények módosításáról szóló törvényjavas-
lat általános vitája a lezárásig 9622 |

Dömötör Csaba, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, a napirendi pont előterjesztője 9622 |

Felszólalók:

Dunai Mónika , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	9624
Szilágyi György , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	9626
Molnár Gyula , az MSZP képviselőcsoportja részéről	9631
Gréczy Zsolt , a DK képviselőcsoportja részéről.....	9635
Bósz Anett (független)	9637
Dunai Mónika (Fidesz).....	9639
Szilágyi György (Jobbik)	9639
Boldog István (Fidesz)	9643
Bósz Anett (Párbeszéd)	9644
Szilágyi György (Jobbik)	9645
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	9646

Bejelentés az Országgyűlés következő üléséről..... 9650 |

Az ülés bezárása 9650 |

Az ülésen jelen voltak:

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügy-
miniszter, DR. SZTÁRAY PÉTER ANDRÁS államtitkár.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
20. ülésnapja

2019. június 13-án, csütörtökön
(9.02 óra - Elnök: dr. Hiller István)

Jegyzők: Móring József Attila és Szilágyi György)

ELNÖK: Jó napot kívánok! Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 20. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Móring József Attila és Szilágyi György jegyző urak lesznek a segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről a Szingapúri Köztársaság közötti beruházásvédelmi megállapodás kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/6344. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Szijjártó Péter külügyi és külügyminiszter úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Miniszter úr, parancsoljon!

SZIJJÁRTÓ PÉTER külügyi és külügyminiszter, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az önök előtt lévő törvényjavaslat egy új elemmel egészíti ki Magyarország mint az Európai Unió egyik tagállama és a Szingapúri Köztársaság közötti gazdasági kapcsolatok fejlődésének jogszabályi kereteit.

A kihirdetésre váró megállapodás célja az Európai Unió tagállamai és Szingapúr közötti gazdasági és azon belül is beruházási kapcsolatok előmozdítása a beruházási környezet biztonságosabbá, kedvezőbbé és vonzóbbá tételén keresztül. A megállapodás tehát magyar szempontból a Szingapúri Köztársaságban letelepülő vagy letelepülni szándékozó magyar beruházók védelmét és jogbiztonságát szolgálja. Ez a megállapodás továbbá fontos szerepet játszik a beruházásösztönzés területén, segítve a szingapúri vállalatokat abban, hogy Magyarországra hozzák munkahelyteremtő beruházásaikat.

Szingapúr fontos szereplője nemcsak az Európai Unió, hanem Magyarország külügyi stratégiájának is. Ez nem véletlenül van így. A szingapúri gazdaság kifejezetten fejlett technológiai, technikai szempontból. Tudjuk azt, hogy ma már megdőlt az a dogma, amely korábban úgy szólt, hogy a világgazdaságban a tőke áramlása alapvetően nyugatról keleti irányba történik, az olcsó munkaerő keresése érdekében. Ma már a helyzet úgy néz ki, hogy ez a tőkeáramlás legalábbis kétirányú. Nagy keleti, távol-keleti vállalatok legalább annyira diktálják a világgazdaság alakulását tempóját, mint a nyugat-európai országok és a nyugat-európai vállalatok. Számos technológiai kérdésben be kell látni, hogy távol-keleti vállalatok előrébb tartanak, mint az európai vetélytársaik, és

számos keleti vállalat kínál olyan megoldásokat, amelyek egyértelműen versenyképesebbé teszik azt az országot, illetve annak az országnak a gazdaságát, ahol ezek a vállalatok befektetnek, illetve beruháznak. Ráadásul a magyar gazdaság most a dimenzióváltás állapotában van, amikor is már nem igazán a megteremtett munkahelyeknek a száma, hanem sokkal inkább az azok által képviselt technológiai színvonal, hozzáadott érték és kutatás-fejlesztési arány számít. Tehát mondhatnám azt is, hogy a magyar gazdaság a mennyiségi korszakából áttér a minőségi korszakába, amikor is ennek az átállásnak a kulcsfigurája éppen az a technológia, amely technológiát nagy keleti, illetve nagy nyugati vállalatok tudják elhozni Magyarországra. Tehát összegezve: Magyarországnak és az Európai Uniónak is az az érdeke, hogy minél több, modern technológiai megoldásokat kínáló szingapúri vállalat Közép-Európába, azon belül is Magyarországra hozza a beruházásait.

A külföldi és magyar beruházók számára a magyar gazdasági környezet kifejezetten versenyképesebbé, a beruházási környezet pedig vonzóbbá bizonyult. Európa legalacsonyabb adókulcsait mi kínáljuk, itt az egykulcsos 9 százalékos társasági adónak stratégiai fontosságú szerepe van, hiszen az alacsony társaságiadó-teher lehetővé teszi, hogy a vállalati forrásokat az immáron magas hozzáadott értéket képviselő, ennél fogva magasabb szintű szaktudást igénylő, ennél fogva magasabb fizetést igénylő munkahelyek feltöltésére használják fel. Ez Magyarországon abból is látszik, hogy így van, hogy kilenc esztendő alatt a nettó bérek átlagosan 70 százalékkal nőttek, és az elmúlt egy esztendőben 8,5 százalékos átlagos fizetésnövekedést figyelhettünk meg azzal együtt, hogy a beruházásösztönzéssel foglalkozó ügynökségen keresztül Magyarországra érkezett beruházások által megteremtett munkahelyeken az átlagfizetés egy esztendő alatt 40 százalékkal nőtt. Tehát míg a 2017-ben Magyarországra érkezett nagyberuházások esetében az átlagos fizetés 300 ezer forint volt, addig 2018-ban már 420 ezer forint, és az a 40 százalékos növekedés egyértelműen abból fakad, hogy a beruházásösztönzési stratégiánkat is átállítottuk arra, hogy a magas hozzáadott értéket képviselő, magas kutatás-fejlesztési aránnyal bíró beruházásokat prioritizáljuk, illetve az ezek által létrehozott munkahelyekhez adjunk nagyobb támogatást.

Tehát ennek következménye volt aztán az is, hogy a magyar beruházásösztönzés tekintetében az elmúlt öt esztendőben minden évben megdöntöttük az addig érvényes nemzetgazdasági történeti rekordot; a tavalyi esztendőben már 98 nagyberuházás érkezett Magyarországra, és ezek összesen 1380 milliárd forintnyi beruházást jelentettek.

Tisztelettel tájékoztatom önöket arról is, hogy ezen beruházásvédelmi megállapodás következtében fokozódik az uniós gazdasági jelenlét a rendkívül gyorsan növekedő délkelet-ázsiai térségben, tekintve azt, hogy ez a beruházásvédelmi egyezmény az első, amelyet az Európai Unió ebben a térségben meg tud

kötni. Ez azért is fontos, mert úttörő lehet, megnyithatja az utat a számunkra rendkívül fontos ASEAN, tehát délkelet-ázsiai régió többi országával is abban a tekintetben, hogy újabb beruházásvédelmi megállapodásokat tárgyalhassunk ki.

Jelenleg az Európai Unió folytat is egyébként ilyen megbeszéléseket Malajziával, Vietnammal, Thaifölddel, a Fülöp-szigetekkel és Indonéziával, ugyanakkor meg kell valljam önöknek őszintén, tisztelt képviselőtársaim, hogy elégedetlenek vagyunk ezen tárgyalások sebességével. Elfogadhatatlannak tartjuk, hogy egyes szabadkereskedelmi megállapodások és beruházásvédelmi megállapodások tárgyalási folyamata akár tíz esztendeig is elhúzódhat. Ma a világgazdaságban sokkal gyorsabban változnak a dolgok, mint hogy ráérjünk tíz évig egyes ilyen megállapodások kitérőre, úgyhogy ezért is mindig szoktuk szorgalmazni, bátorítani az Európai Unió ezzel foglalkozó tisztségviselőit, hogy talán nem kell várni fél évet arra, hogy egy kitérőt megállapodástervezet aláírásához jóváhagyást kérjenek az adott felelősséggel rendelkező Miniszterek Tanácsától. Az ilyet valószínűleg, legalábbis józan ésszel végiggondolva, meg lehetne tenni ennél gyorsabban is.

(9.10)

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Elnök Úr! A megállapodás egyik legfőbb rendeltetése éppen az, hogy az Európai Unióból származó, valamint Szingapúrból származó beruházók számára a beruházásaik védelmét jelentő jogi garanciális elemekről rendelkezzen. Ez számunkra azért is fontos, merthogy több magyarországi beruházó már jelen van Szingapúrban, és több magyarországi vállalat fontolgatja ennek a lehetőségét. Ezért ennek a megállapodásnak a legnagyobb jelentősége számunkra az, hogy a jogviták korrekt és pártatlan rendezésének körülményeit is leírja, így a magyar és egyébként európai beruházók és az ő beruházásaik nemzetközi jogi védelemre számíthatnak az esetleges vitás kérdések rendezése során.

Osszességében négy fejezet és tizenegy melléklet adja ki ezt a megállapodást, és néhány, a beruházásvédelmi szempontból lényeges elemre szeretnék röviden rávilágítani. Először is nagyon fontos, hogy a beruházót és a beruházásokat a partnerországban történő letelepedéstől kezdve, tehát attól a pillanattól fogva megilleti az ebben a szerződésben leírt garanciális védelem.

A legfőbb garanciális elemeket az Unió beruházásvédelmi megállapodásaiban képviselt új irányvonalának sarokkövei jelentik. Először is a tisztességes és méltányos elbánásra vonatkozó normák és a megkülönböztetés elleni rendelkezések. A második a közvetlen és közvetett kisajátításra vonatkozó szabályok. A harmadik az állandó elsőfokú befektetési bíróság és fellebbviteli fórum, amely a felek által kinevezett tagokból áll. Itt egy másodpercre hadd álljak meg. Talán emlékeznek arra, hogy sokat vitatkoztunk ennek a Háznak a falai között is arról, hogy a nemzetközi választott bírások milyen mértékben feleltethető

meg a nemzeti jogszabályoknak, a nemzeti jogrendeknek és pláne a nemzetgazdasági érdekeknek. Volt olyan ellenzéki vélemény - amivel speciel még egyet is értettem -, amely mintegy offshore bíraskodásként írta le ezt a választottbíraskodási módszert. Mi a magunk részéről is nagymértékben inspiráltuk az Európai Unióban az arról szóló gondolkodás folyamatát, hogy ezen hogyan lehetne túllépni, és ennek az egyik lenyomata már ebben a beruházásvédelmi megállapodásban meg is jelenik, amikor is egy állandó elsőfokú ilyen bíróság jön létre, valóban létező struktúrával és valóban létező tagokkal, és ennek lesz innentől kezdve egy másodfokú fellebbviteli fóruma is.

Aztán szintén a garanciális elemek közé tartozik a szigorúan vett megfelelés a választott bírók függetlenségére vonatkozóan, ugyanis a feddhetetlenséget és az etikus magatartást a megállapodásban foglalt kötelező magatartási kódex biztosítja. Aztán az eljárások átláthatóságát a nyilvánosság számára hozzáférhető dokumentumok és meghallgatások közzététele szintén garantálja. Emellett a megállapodás tartalmaz egy szabályozáshoz való jog garantálásáról szóló cikket, ami azt jelenti, hogy a részes államok nem vesztik el egyáltalán a jogosultságukat arra nézvést, hogy környezetvédelmi, közegészségügyi, egyéb, kifejezetten nemzeti hatáskörbe tartozó kérdésben jogszabályokat alkossanak. Visszaulva a választottbíraskodás problémakörére, itt ez a megállapodás már tartalmazza a kötelezettségvállalást egy úgynevezett multilaterális beruházási bíróság - ezt angolul MIC rövidítéssel látják el - létrehozására.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Elnök Úr! Magyarország és Szingapúr között a kereskedelmi forgalom a tavalyi esztendőben 7 százalékkal növekedett, meghaladta a 640 millió dollárt, a magyar export 11 százalékkal bővült, elsősorban a villamos gépek, az energiafejlesztő gépek és a híradástechnikai eszközök exportjának nyomán. Annak érdekében, hogy a magyar gazdasági szereplők is ki tudják használni az ezen beruházásvédelmi megállapodás nyomán előálló több biztonságot adó környezetet, az Eximbanknál egy 1,7 milliárd eurós hitelkeretet nyitottunk magyar-szingapúri vállalkozói kapcsolatok finanszírozására. Tehát amennyiben magyar és szingapúri vállalatok export-import ügyletéhez, közös vállalat alapításához vagy harmadik piacon történő közös megjelenéséhez finanszírozási forrásra van szükség, akkor ez ebben a formában adott, ez nem lehet akadálya a magyar gazdaság további extenzív növekedésének.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Elnök Úr! Azt várjuk tehát ettől a beruházásvédelmi megállapodástól, hogy a beruházók védelme révén tovább fogja segíteni az Európai Unió és Szingapúr, azon belül pedig Magyarország és a Szingapúri Köztársaság közötti gazdasági, kereskedelmi, beruházási kapcsolatokat. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket, és arra kérem, tisztelt elnök úr, az Országgyűlést, hogy támogassa az előterjesztést, és járuljon hozzá ennek a beruházásvédelmi megállapodásnak a kihirdetéséhez. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Boldog István képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

BOLDOG ISTVÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Európai Unió és Szingapúr kulcsfontosságú kereskedelmi partnerek. A Délkelet-ázsiai Nemzetek Szövetségén belül Szingapúr az Európai Unió legjelentősebb kereskedelmi partnere. 2006 óta 30 százalékkal nőtt a kereskedelmi forgalom, amely 2017-ben meghaladta a 82 milliárd dollárt. A szolgáltatások kereskedelme is 50 százalékkal nőtt 2011 és 2017 között. A befektetési kapcsolatok is erősnek mondhatók. A Délkelet-ázsiai Nemzetek Szövetsége legnagyobb befektetője az Európai Unió, ezen belül a befektetések több mint fele Szingapúrban valósul meg, és több mint tízezer uniós cég tevékenykedik Szingapúrban. Ezek a számok jól mutatják, hogy mennyire mélyek az Unió és Szingapúr közötti kereskedelmi kapcsolatok.

Az előttünk fekvő megállapodás célja, hogy a felek erősítsék mind a gazdasági, mind pedig a kereskedelmi, beruházási téren létesült kapcsolatokat, figyelembe véve a környezetvédelmet, valamint az ehhez kapcsolódó nemzetközileg elismert szabályokat. Ebben a megállapodásban is meghatározásra kerül több olyan fogalom, mint például a beruházás, a vállalkozás, a jogi személy vagy például az uniós jogi személy. Rögzítésre kerül továbbá a megállapodás hatálya, a felek szabályozási jogára vonatkozó elemei, valamint a nemzeti és legnagyobb kedvezményes elbánás elve. Részletesen leírja a beruházók beruházási vitáival kapcsolatos lépéseket, az ekkor alkalmazandó elveket és a kisajátítás szabályait. Ebben a megállapodásban is szerepet kap az államok között keletkezett viták rendezésének módja, az ilyen esetekben követendő lépések.

Tisztelt Képviselőtársaim! A megállapodás megteremti azt a lehetőséget, hogy az Unió előmozdítsa az egymás területén megvalósuló beruházási tevékenységeket, széles körű jogi keretet hozva létre. Kérem tisztelettel a Ház támogatását. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Potocsáné Kőrösi Anita képviselő asszony, a Jobbik vezérszónoka a következő felszólaló. Parancsoljon!

(9.20)

POTCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Miniszter Úr! A T/6344. számú törvényjavaslat az Európai Unió tagállamai, valamint a Szingapúri Köztársaság közötti beruházásvédelmi megállapodás kihirdetéséről szól. Szingapúr gazdasági és társadalmi fejlődése minden ország számára példamutató lehet.

Ahogy száz évvel ezelőtt Szingapúr maga volt a nyomorgyeget, betegségek és a higiéniai körülmények tizedelték a társadalmat, ma arról tudunk beszámolni, hogy a világ egyik leggyorsabb ütemben fejlődő városállama, a gazdasági élet ázsiai központja, és mellette egy rendkívül jól élhető város.

Az Európai Unió a világ fejlett országaival igyekszik olyan kétoldalú megállapodásokat kötni, amelyek segítik az európai uniós vállalatokat abban, hogy a világ fejlődő vérkeringésében stabilan jelen lehessenek. Mára elmondhatjuk, hogy Ázsia fejlődése olyan mértéket öltött, amit sajnos az európai országok csak szemlélnék. Ázsiában levették a konvenciókat, igyekeznek mindenben új megoldásokat találni, és törekednek arra, hogy a gazdaság és a technológia fejlődése során a társadalmak ne veszítsék el a kultúrájukat, a hagyományukhoz való viszonyukat.

Az Európai Unió által a harmadik országokkal megkötött megállapodásokat az Unió minden tagállamának ratifikálnia kell. Így kerül sor most ennek a törvényjavaslatnak a tárgyalására és vélhetően megszavazására. A megállapodás kifejezi, hogy a felek erősíteni kívánják kapcsolataikat, biztosítani akarják egymást arról, hogy vállalataik a másik területén biztonságos környezetet, kiszámíthatóságot találnak. A megállapodás azt a szándékot is kifejezi, hogy a fenntartható fejlődés célkitűzésével a gazdasági, társadalmi és környezetvédelmi dimenzióban kívánják a felek erősíteni gazdasági, kereskedelmi és a beruházások terén meglévő kapcsolataikat. Magyarország hangsúlyosan érdekelt abban, hogy az Európai Unió területére az olyan gyorsan fejlődő országok, mint Szingapúr, vállalkozásokat hozzanak, és Európa is részesülhessen abból a fejlődésből, amely Ázsiát jellemzi. Ma még Európa és az európai gazdaság számít, számolnak vele a világ fejlett és fejlődő területein, meg kell ragadnunk tehát azokat a kapcsolatokat, amelyek biztosítják azt, hogy ne maradjunk le.

Azonban fel kívánom hívni a figyelmet az egyezmény 2.6. cikke „Kisajátítás” című fejezetére. Azért teszem ezt, mert ezen egyezmény alapján Szingapúr vagy bármely olyan ország, amelynek beruházásvédelmi megállapodása van akár az Európai Unióval, akár Magyarországgal, biztos lehet abban, hogy nem sajátítja ki az itt termelt vagyontárgyakat az állam úgy, hogy az számukra sérelmes legyen. Garanciális szabályok garantálják mindezt.

Ehhez képest a magyar állampolgárok másodrangúak a saját hazájukban, mert a magyar szabályok szerint bárkinek Magyarországon a vagyontárgyát az állam kisajátíthatja, és abban az esetben, ha nemzetgazdasági szempontból kiemeltnek minősíti, még semmilyen tekintetben ellene sem mondhat az érintett személy. Jó lenne megfontolnia a kormánynak, hogy folytatja-e ezt a tevékenységet, hogy a magyar állampolgárokat a saját hazájukban másodrangúaknak tekintsi, sértve az Alaptörvényben foglalt egyenlő elbánás elvét. Olyan helyzetet teremtett tehát a magyar kormány a magyar polgárok számára, hogy ha esetleg úgy van vagyontárgyuk Magyarországon, hogy egy beruházásvédelmi megállapodással védett

ország területén működő vállalat Magyarországon vagyont szerez, akkor mentesül a kisajátítás garancia nélküli kötelezettsége alól, de ha magyar állampolgárként Magyarországon vagyona lesz, semmi nem védi attól, hogy azt valamikor is a kormányzat elvegye tőle.

Ezen beruházásvédelmi törvényjavaslat és annak szövege teljesen megegyezik azokkal a megállapodásokkal, amelyeket az Európai Unió harmadik országokkal beruházásvédelem céljából köt. Számtalan hasonló beruházásvédelmi megállapodás ratifikációjára került sor az elmúlt időszakban a magyar Országgyűlésben.

A Jobbik természetesen támogatja ennek a törvényjavaslatnak a megszavazását, és azt, hogy mind az Európai Unió, mind annak tagországai számára az ilyen megállapodásból eredően valóban gazdasági és társadalmi előnyök szülessenek. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Mód nyílna kétperces felszólalásokra, de ilyenre nem jelentkezett senki, továbbá normál felszólalásra sem nyomott gombot senki. Minthogy további felszólalásra nem jelentkezett senki, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem miniszter urat, hogy kíván-e reflektálni az elhangzottakra. *(Szijjártó Péter: Köszönöm, nem.)* Jelzi, hogy nem.

Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország Kormánya és a Zöld-foki Köztársaság Kormánya között a beruházások ösztönzéséről és kölcsönös védelméről szóló Megállapodás kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/6346. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Most megadom a szót Szijjártó Péter külügyi és külügyminiszter úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, miniszter úr!

SZIJJÁRTÓ PÉTER külügyi és külügyminiszter, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A második törvényjavaslat, amelyet a mai napon elő kívánok terjeszteni önöknek, szintén új elemmel egészíti ki a Magyarország, valamint a Zöld-foki Köztársaság közötti gazdasági kapcsolatok fejlődésének jogszabályi kereteit.

Ennek a kihirdetésre váró megállapodásnak az a célja, hogy előmozdítsuk a kétoldalú gazdasági és azon belül is a beruházási kapcsolatokat, és biztonságosabbá, kedvezőbbé, vonzóbbá tegyük a beruházási lehetőségeket és környezetet kölcsönösen egymás országaiban.

A megállapodásnak magyar szempontból tehát az a jelentősége, hogy a Zöld-foki Köztársaságban beruházást végrehajtani szándékozó vállalatokat magukat, illetve a beruházásaikat is megillessa a legmagasabb fokú szerződéses védelem.

A magyar kormány külgazdasági stratégiájának a célkitűzései között szerepel az, hogy a magyar vállalatok külföldi beruházásait ösztönözzük és elősegítsük annak érdekében, hogy a külföldi beruházások során, a külföldi gazdasági tevékenység során előállt profit segítsen a magyarországi termelési kapacitások bővítésében, és jelentősen forrásokat új fejlesztésekhez, új munkahelyek létrehozásához és a meglévő munkahelyek technológiai színvonalának emeléséhez. Ennek a stratégiának a végrehajtásához szükségesek a beruházásvédelmi megállapodások, tekintettel arra, hogy a kormány által biztosított finanszírozási, hitelezési forrásokon felül ezek a megállapodások jelentik a jogi garanciáit, illetve a jogi biztonságait a beruházásoknak.

A lisszaboni szerződés 2009-es hatálybalépése óta a közvetlen külföldi befektetések védelme az Európai Unión belül a közös politikák részét képezik. Ez azt jelenti, hogy az Európai Unió tagországai csak akkor köhetnek beruházásvédelmi megállapodást harmadik országokkal, hogy ha arra maga az Európai Bizottság is, természetesen a szükséges hazai felhatalmazás mellett, kiadta a jóváhagyó felhatalmazását. A Magyarország és a Zöld-foki Köztársaság közötti beruházásvédelmi megállapodás vonatkozásában ez természetesen megtörtént, ezt követően az idei esztendő márciusának végén, 28-án Pრაіában került sor a beruházásvédelmi megállapodás aláírására, amely beruházásvédelmi megállapodás teljes mértékben megfelel a vonatkozó uniós szabályoknak és előírásoknak, és mint említettem, bírja az Európai Unió jóváhagyását.

Itt is, hasonlóképpen az előző napirendi pont keretében tárgyalt megállapodáshoz, a legfőbb rendeltetése ennek a szerződésnek éppen az, hogy tartalmazza azokat a jogi garanciális elemeket, amelyek megadják a jogi biztonságot az egymás országában történő beruházások, illetve befektetések során. Több magyarországi vállalat folytat tárgyalásokat és előkészítő munkákat beruházások vonatkozásában a Zöld-foki Köztársaságban.

A beruházók számára nyilvánvalóan nélkülözhetetlen fontosságú, hogy meglegyenek a garanciális elemei az esetlegesen felmerülő gazdasági viták korrekcióját és pártatlan rendezésének. Ennek az egyezménynek köszönhetően a magyar beruházók és beruházásaik is tehát nemzetközi jogi védelemre számíthatnak az esetlegesen felmerülő viták rendezése során.

Ez a beruházásvédelmi megállapodás összesen 16 cikkből áll, és teljes mértékben megfelel a nemzetközi normák által támasztott tartalmi és formai követelményeknek. Engedjék meg, hogy néhány pontra külön is felhívjam a figyelmet. Hasonlóan az Európai Unió és Szingapúr között kötött megállapodáshoz, ebben az esetben is a beruházót és a beruházást is gyakorlatilag a letelepedéstől számítva védik a szerződésben rögzített jogi garanciák.

A négy legfőbb garanciális elemet szeretném kiemelni. Először is a beruházók és beruházásaik védelmet kapnak a hátrányos megkülönböztetéstől, biztosított számukra a legnagyobb kedvezmény és a nemzeti elbánás elvének alkalmazása.

(9.30)

Garantált a védelmük a közpolitikai célok túl megvalósított, illetve a nem megfelelően kompenzált kisajátítással szemben, valamint a tisztességtelen és a méltánytalan elbánással szemben is. Mindemellett ez a megállapodás kiterjed a tőke-transzfer lehetőségének védelmére is.

A beruházásvédelmi megállapodások - így a most tárgyalt is - módot adnak a beruházó és az állam közötti viták rendezésére. Az előbbi napirendi pontnál már szóba került a választottbíráskodás kérdése.

Szeretném felhívni a képviselőtársaim figyelmét arra, hogy ez a kétoldalú megállapodás még a korábbi vitarendezési mechanizmust tartalmazza, aminek egyetlen oka az, hogy az új, a választottbíráskodás által jelentett problémákat minden remény szerint feloldani képes mechanizmus fizikailag, struktúrájában, személyi vonatkozásában még nem állt fel teljes mértékben. De természetesen amint az új vitarendezési mechanizmus létrejön, úgy hatályát veszti, illetve változtatásra kerül az erre vonatkozó rendelkezés a kétoldalú beruházásvédelmi kapcsolataink, beruházásvédelmi megállapodásaink vonatkozásában is.

Szeretném önöknek elmondani azt, hogy Magyarország azért indította meg négy esztendővel ezelőtt a déli nyitás stratégiáját, mert úgy látjuk, hogy az Afrikában rejlő növekedési potenciál az afrikai kontinensre a jövő kontinensévé teszi, ezért fontos, hogy a magyar külgazdasági törekvések során a magyar vállalatok afrikai térnyerését, legyen az export vagy beruházás, segítsük.

Természetesen tudnunk kell azt, hogy nem egyedül ismertük fel ezt a lehetőséget, a világ nálunk jóval erősebb gazdasággal rendelkező országai is zászlajukra tűzték ezt a stratégiát. Számos nagy ország folytat elképesztő mértékű beruházásokat az afrikai kontinensen, így nekünk jól fókuszálnak kell lennünk, tekintettel arra, hogy a forrásaink és kapacitásaink nem versenyképesek a világ legerősebb gazdaságaival. Ezért néhány kijelölt országban, néhány jól körülírt iparágban van esélyünk arra, hogy a nagy vetélytársak mellett is sikereket érjünk el.

A Zöld-foki Köztársaság az egyik olyan ország, amelyet a stratégiánkban kijelöltünk. Ez egy keresztny ország, amellyel kifejezetten jó politikai kapcsolatot tartunk fenn. Jelenleg a világpolitika előtt álló dilemmák egy jelentős részét vagy szinte mindegyikét hasonlóképpen ítéljük és közelítjük meg, ez nyilvánvalóan segít a gazdasági kapcsolatok építésében is, aminek talán már a lenyomata az, hogy a tavalyi esztendőben a kereskedelmi forgalmunk a négyszeresére növekedett.

Annak érdekében, hogy a magyar vállalatok számára ne álljanak elő finanszírozási problémák a zöld-foki köztársasági vállalatokkal történő együttműködés során, az Eximbanknál egy 13 milliós eurós hitelkeretet nyitottunk meg export-import tranzakciók lebonyolítására, harmadik piacon történő közös megjelenés finanszírozására, illetve közös vállalatok alapítására.

Emellett pedig a beruházásvédelmi megállapodással párhuzamosan márciusban aláírtunk egy megállapodást Praián egy kötött segélyhitelprogram megindításáról, amelynek értéke 35 millió euró. 35 millió eurós program keretében magyar vállalatok számára nyílik lehetőség vízgazdálkodási és öntözésfejlesztési területen beruházások végrehajtására.

Ez két olyan terület, ahol a magyar technológia kifejezetten versenyképes, nem véletlen, hogy jelenleg is zajlanak vagy éppen lezárulnak magyar vízgazdálkodási beruházások kötött segélyhitelprogramok keretében Indonéziában, Laoszban, Srí Lankán, Kozszojóban. A hitelszerződésről szóló tárgyalások már folyamatban vannak, azok lezárását követően a kereskedelmi szerződések megkötésére nyílik majd lehetőség.

Azt várjuk tehát, tisztelt elnök úr, tisztelt képviselőtársaim, hogy ezen megállapodás, valamint az ezzel párhuzamosan létrehozott eximbanki hitelkeret és kötött segélyhitelprogram segítségével a magyar vállalatok versenyképesek tudnak majd lenni a Zöld-foki Köztársaság piacán, ezáltal is hozzájárulva a magyar gazdaság extenzív növekedésének fenntartásához. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Boldog István képviselő úrnak, a Fidesz vezérszónokának. Parancsoljon!

BOLDOG ISTVÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt évek során egyre nagyobb figyelem övezte az afrikai kontinenset. Ahogyan Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter nemrégiben fogalmazott: Afrika a jövő kontinense, amelyre már a világgazdaság legerősebb államai is felfigyeltek és erőteljesen jelen is vannak.

Magyarország számára is fontos tehát, hogy minél több, a kölcsönös együttműködésre hajlandó afrikai országgal építsen ki jó viszonyt. Egy ilyen együttműködést megalapozó megállapodás fekszik most az asztalunkon.

A Magyarország Kormánya és a Zöld-foki Köztársaság Kormánya között a beruházások ösztönzéséről és kölcsönös védelméről szóló megállapodás célja a két ország közötti gazdasági kapcsolatok fejlesztése, előmozdítása, ezen belül pedig különösen az egymás területén megvalósuló beruházási tevékenység feltételeinek kedvezőbbé tételével ösztönzi a beruházásokat.

A két ország között létrejött, március 28-án aláírt beruházásvédelmi megállapodás egyebek mellett meghatároz néhány fontos fogalmat, mint például a beruházás vagy a beruházó fogalmát. Tartalmazza többek között azt, hogy mindkét fél saját területén tisztességes és méltányos bánásmódot és védelmet biztosít a másik fél által létesített beruházások tekintetében.

A megállapodás részletesen érinti a veszteségek esetében felmerülő kártalanítás szabályait, az átutalásokra vonatkozó rendelkezéseket, valamint a beruházási viták rendezésének korrekt és pártatlan módját is.

A megállapodás alkalmas arra, hogy a két szerződő fél megteremtse azokat a kedvező körülményeket, amelyek elősegítik az üzleti kezdeményezéseket, összhangban az egészséggel, a biztonsággal, a környezetvédelemmel, valamint a nemzetközileg elismert normákkal.

Kérem tisztelt képviselőtársaimat, támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Most megadom a szót Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszonynak, a Jobbik vezérszónokának. Tessék, parancsoljon!

POTOCSKÁNÉ KÖRÖSI ANITA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A T/6346. számú törvényjavaslat a Magyarország és a Zöld-foki Köztársaság közötti beruházásvédelmi megállapodás kihirdetéséről szól.

Az elmúlt időszakban maga a magyar kormányfő élénk érdeklődést mutatott a Zöld-foki Köztársaság irányába, amely ország mindössze 4000 négyzetkilométer területen fekszik sok-sok sziget együttes területe alapján, és az összlakosság szám mindössze 500 ezer fő.

Számtalan magyarzatot kaptunk arra, miért ezt az országot célozta meg a kormányfő, hiszen azért az ország objektív keresztmetszete nem garantál olyan mennyiségű beruházási lehetőséget, amely Magyarország érdekét szolgálná. Természetesen vannak elképzeléseink arról, hogy a Magyarországon illegálisan szerzett vagyonokkal hogyan lehet majd külföldi beruházásokat megvalósítani. De természetesen azért örülünk minden olyan nemzetközi kapcsolatnak, amely hazánk számára előnyöket hordoz. A Zöld-foki Köztársaság keresztény ország, Portugáliához kötött gyarmati viszonya miatt erőteljes európai kötődése van, és a demokráciát illetően is meglehetősen fejlett afrikai ország.

Jelen javaslat mint beruházásvédelmi megállapodás meglehetősen hasonló tartalmú, mint amilyeneket Magyarország szokott partnereivel kötni. Ezzel a megállapodással a nemzeti és legnagyobb kedvezményes elbánást mondták ki a felek egymás javára.

Élénk figyelemmel fogjuk kísérni a jövőben az ezen országgal kötendő magyarországi gazdasági, politikai és társadalmi kapcsolatokat.

Miután a Jobbik a maga részéről minden nemzetközi kapcsolatban a pozitív jövőképet látja és a hazánk érdekeinek megfelelő viszonyrendszer kialakítását is, ezen megállapodás ratifikációjára igennel fog szavazni.

Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kétperces felszólalásra nem jelentkezett senki.

Normál szót kérő képviselőként Turi-Kovács Béla képviselő úr, a Fidesz képviselője szólhat most. Parancsoljon!

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Már-már szokásjoggá vált a Házban, hogy nemzetközi szerződések tárgyalása esetén a vezérszónoki felszólalásokon nem szokás túlterjeszkedni. Hogy ma mégis kivételt teszek, annak indoka van. Az az álláspontom ugyanis, hogy valami olyasmiről van szó, és a sajtón belül egy olyanfajta támadás volt a magyar külügy ellen és a magyar Külügyminisztérium politikája ellen, amire azért reflektálni kell.

Megítélésem szerint ugyanis az elmúlt tíz év egyik legnagyobb eredménye az, hogy Magyarország nyitott lett az egész világ felé, és ennél is több, nemcsak ismert, hanem elismert lett a világban.

(9.40)

Ez óriási áttörés, és azt gondolom, hogy végig kell gondolni egyszer, hogy a mi hazánk 1541-et követően eltűnt a térképről. 1648 után, a vesztfáliai béke után minden úgy történt, mintha Magyarország nem létezne, és ez így történt mindvégig, egészen 1920-ig, egy 1848-as kísérletet leszámítva, amely nem lehetett sikeres, hiszen Európa nem ismert, nem tudott rólunk, nem akart tudni rólunk.

Ezért óriási áttörésnek tekintem azt, hogy a magyar kormány, a magyar kormány külpolitikája, külgazdasági politikája ma kiterjed a világ szinte minden pontjára. Nem lehet másként. Egy olyan kis ország, mint amilyen mi vagyunk, vagy mondjuk, hogy egy közepméretű európai ország, csak akkor lehet sikeres, ha a kapcsolatrendszere a lehető legszélesebb körű és a leginkább megalapozott.

Magyarország ezt a külpolitikát úgy folytatta, hogy mindvégig mögötte volt egy 500 milliós, sőt eddig azt meghaladó jókora nagy együttes, az Európai Unió. Mi ezt a háttérrel nem púpnak tekintettük, hanem segítségnek, és azt kell mondanom, hogy ezen belül igyekeztünk a szuverenitásunkat kibontani.

Akkor, amikor itt, ebben a valóban kis méretű országban, de Afrikában és Afrikának egy olyan potenciális helyén, ahol még egy erős katolikus keresztény közösség él, megvethetjük a lábunkat egy ilyen szerződéssel, azt én fontos ténynek tartom. Ezt nem tekinthetjük olyanoknak, mint amilyen hírek megjelentek, melyek nem is egyszerűen bírálatok voltak, hanem a gúnyolódás szintjére mentek.

Az a meggyőződésem, ezért is kértem szót, hogy az, amikor valaki ilyeneken gúnyolódik, mint ami a nemzetnek az a fajta kísérlete, amely ismertté és elismertté akarja tenni a magyarokat, azt gondolom, hogy nem gondolja át, hogy ő vajon hol él, hogy ő vajon magyar ember-e; valóban egységesen a magyar

nemzetet akarjuk-e szolgálni. Nagyon komoly kérdések ezek.

És amikor erről szólok, tisztelt Ház, akkor azt is el kell mondanom, hogy világosan azt is látni kell, hogy a magyar kormány látja meggyőződésem szerint, hogy miközben Európa számára valóban az afrikai kérdés egyfajta potenciális veszélyt is jelent a bevándorlás miatt, de egy lehetőséget is: azt a lehetőséget, hogy az elkövetkezendő időben ezt a potenciális veszélyt a saját hasznunkra is fordíthatjuk.

Ez az, ami felé meggyőződésem szerint a politikát vezetni kell. Valamiféleképpen, azt kell mondanom, jelzésértékűnek kell tekinteni azt, hogy ma azt tárgyaljuk egyszer, hogy Ázsiában egy igazán gazdaságilag nagyon erős városállammal, majd Afrikában egy valóban mindössze 300-500 ezer lakos közötti kis szigetországgal kötünk egy szerződést.

A szerződések tehát az én meggyőződésem szerint a magyar kitekintést fogják segíteni. Ebben az irányban kell folytatni a magyar külpolitikát és külgazdaság-politikát, mert az én álláspontom az, hogy az a világ, amelyben most élünk, a bizonytalanság világa, az a világ, amely felé haladunk, a kiszámíthatatlanság világa. Minél több fogódzónk, minél több erős, biztos hátterünk van, annál bizonyosabb az, hogy Magyarország rajta maradhat egy fejlődési pályán, rajta maradhat egy növekedési pályán. Azt gondolom, hogy ehhez csak sikert lehet kívánni. Támogatni kell ezeket a szerződéseket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kétperces felszólalásra kért lehetőséget Vadai Ágnes képviselő asszony, a DK képviselője, parancsoljon!

DR. VADAI ÁGNES (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Nem szóltam volna a nemzetközi egyezményhez, hiszen általános gyakorlat az, hogy a Házban a Magyarország nemzeti érdekeit szolgáló nemzetközi egyezményeket pártállástól függetlenül meg szoktuk szavazni. Mindazonáltal Turi-Kovács Béla képviselőtársam felszólalása arra indított, hogy egypár mondatot szóljak a nemzeti érdek dolgáról.

Én azt szeretném mondani a képviselő úrnak, hogy ebben a Házban sokan vagyunk, sokfélék, sok mindent gondolunk a kormány külpolitikájáról, a kormány politikájáról, és nem mindenben értünk egyet. Ha lenne olyan képviselő, aki nem szavazná meg ezt a nemzetközi egyezményt, arról sem gondolnám azt, hogy a magyar nemzeti érdek ellen van. Óvatosan bánnék ezekkel a kifejezésekkel, mert jönnek itt még egyéb nemzetközi egyezmények is, ahol lehetnek viták, sőt általában törvényjavaslatok, amelyeket a kormány nyújt be, és ahol nem mindig van egyetértés.

Azt gondolom - az eddig elhangzottakból világosan hallatszott és látható -, hogy az ellenzéki pártok, akik itt vannak, így a Demokratikus Koalíció az eddig tárgyalt nemzetközi egyezményeket támogatni fogja. Ez természetesen nem jelenti azt, hogy egyetértünk a kormány külpolitikájával, de egyetértünk azokkal az

intézkedésekkel, amelyek Magyarország és természetesen az Európai Unió érdekét is szolgálják.

Úgyhogy arra szeretném kérni a képviselő urat, hogy ezekben a kérdésekben óvatosan járjon el azzal, hogy ki szolgálja a nemzeti érdeket és ki nem. Vitáink lehetnek és vannak, mindig is lesznek politikai viták ellenzék és kormány között, de ne vitassuk el azt egymástól - mi nem igazán tennénk, és én biztosan nem tenném -, hogy azt gondoljuk, hogy azok a képviselők és azok a politikusok, akik valamilyen módon próbálják szolgálni a magyar nemzetet, ők a nemzeti érdeket képviselik, csak sajátos módon, a saját útjukon. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok padsorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mesterházy Attila képviselő úr, MSZP, két percben.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Fölhasználva ezt a vitát is talán érdemes lenne azt is tisztázni, hogy amikor ez az út lezajlott, akkor egy bővebb körrel akart a miniszterelnök találkozni, hiszen Angolába is el szeretett volna menni. Ha az a lehetőségünk megvan, hogy a miniszter úr itt van közöttünk, akkor esetleg arra választ adhatna, hogy miért úgy sikerült ez az út, hogy csak a Zöld-foki-szigetekre tudott ellátogatni a miniszterelnök, és miért csak ez az egy eleme maradt meg az útnak. Akkor különböző sajtótájékoztatók jelentek meg, hogy nem kívánták fogadni a magyar miniszterelnököt Angolában.

Ha már nemzetközi együttműködésről beszélünk, segélyezésről, beruházásvédelemről itt a parlamentben a mai nap, akkor talán érdemes azt is végigvenni, hogy kikkel, miért, hogyan és miért nem tud a magyar kormány együttműködni. Köszönöm szépen. *(Dr. Vadai Ágnes tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* Megállapítom, hogy nem. Minthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Szijjártó miniszter urat mint előterjesztőt, hogy kíván-e reflektálni. *(Jelzésre:)* Öné a szó, parancsoljon!

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönjük a támogatást mind a két beruházásvédelmi megállapodáshoz. Ezek magyar nemzetgazdasági érdekeket szolgálnak. Természetesen itt a parlamentben soha senkitől nem vitattuk és nem is vitatjuk el, hogy a nemzeti érdek megvalósítása és elősegítése érdekében járnak el.

Emlékszem azokra az időszakokra azonban, amikor a magyar külpolitikai stratégia átalakítása során számosan megkérdőjelezték azt, hogy helyes-e, ha gazdasági célokat helyezünk a külpolitikai stratégia fókuszába. Azt gondolom, hogy ebben az ügyben

nincs szükség vitára, mert a számok önmagukért beszélnek. Amióta nem Külügyminisztériumnak, hanem Külgazdasági és Külügyminisztériumnak hívják azt az intézményt, amelyet jelenleg vezethetek, vagyis 2014 óta minden évben megdöntöttük az addig érvényes beruházási rekordot és az addig érvényes export-rekordot.

Ma eljutottunk oda, hogy az exportunk és a GDP-nk aránya 85,6 százalékos; eljutottunk oda, hogy a világon a 92. legnagyobb lakossággal rendelkezünk, de a 34. legnagyobb exportteljesítményt nyújtjuk; és eljutottunk oda, hogy 8500 euró fölé ment az egy főre jutó külföldi közvetlen működőtőke-befektetés Magyarországon. És eljutottunk oda, hogy a külföldi közvetlen működőtőke-beáramlásnak és a nemzetgazdaság teljesítményének a hányadosa tekintetében - FDI/GDP - ebben a térségben az első helyen állunk.

Eljutottunk oda is 2017-ben, aztán ezt megtartottuk 2018-ban is, hogy a magyar kivitel értéke meghaladta a 100 milliárd eurót, és egy alig tízmilliós országról beszélünk. 100 milliárd eurónyi export előállítására egy ilyen méretű gazdaságban egészen kivételes teljesítményt mutat.

Nem lenne elég előállítani ezeket a termékeket és szolgáltatásokat Magyarországon akkor, ha ezeknek nem lenne piaca külföldön. Ezért a magyar külpolitikai stratégiának továbbra is a fókuszában marad az exportösztönzés, az exportfejlesztés, és ugyanígy a fókuszban marad a Magyarországra irányuló beruházások ösztönzése.

Ami pedig frakcióvezető-helyettes úr kérdését illeti, nem akarnám ezt nyitva hagyni.

(9.50)

Az angolai látogatás tervezése menetrend szerint haladt. Én magam alig egy héttel a szándékozott miniszterelnöki út előtt is ott voltam Angolában, és a szükséges egyeztetéseket lefolytattam a külügyminisztériumban és a különböző állami hatóságoknál. Ezek után pedig a belpolitikai naptár rendezetlensége, illetve az abban előállt váratlan események vezettek oda, hogy az angolai fél az út elhalasztását kérte.

Ezt egyébként akkor nyilvánosságra is hoztuk, de ezt természetesen szívesen megismételtem itt most is, hogy ne maradjon kérdés a levegőben lógva. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **Észak-Macedón Köztársaságnak az Észak-atlanti Szerződéshez való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyv kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/5886. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként - és ma harmadjára - megadom a szót Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter úrnak, előterjesztőnek. Parancsoljon!

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A most itt általam előterjesztett törvényjavaslat célja az Észak-Macedón Köztársaságnak az Észak-atlanti Szerződéshez való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyv kihirdetése.

Az Észak-atlanti Szerződés Szervezete, a NATO a tavalyi év július 11-ei, Brüsszelben megtartott csúcstalálkozóján hozott döntést arról, hogy az Észak-Macedón Köztársaság meghívást kapott az Észak-atlanti Szerződéshez való csatlakozásról szóló tárgyalások megkezdésére. Zárójelben teszem hozzá, hogy ezt mi 2010 óta szorgalmaztuk. Örülünk annak, hogy nyolc esztendő követően erre a meghívásra sor került. A csatlakozási tárgyalások sikeres lezárására a tavalyi esztendő novemberében került sor, és ezután a NATO jelenlegi tagjai a szövetségben kialakult gyakorlatnak és eljárásrendnek megfelelően, Észak-Macedóniára vonatkozóan külön csatlakozási jegyzőkönyvet készítettek, és ez a csatlakozási jegyzőkönyv tartalmazza a jelenlegi tagállamok konszenzusos döntését az Észak-Macedón Köztársaság felvételéről.

Az eljárást az Észak-atlanti Szerződés 10. cikke alapozza meg, amely a következőképpen rendelkezik: „A Felek egyhangú megegyezéssel a Szerződéshez való csatlakozásra hívhatnak meg bármely más európai államot, amely képes arra, hogy elősegítse a Szerződés elveinek továbbfejlesztését és hozzájáruljon az észak-atlanti térség biztonságához. Minden ekként meghívott állam a Szerződés részesévé válhat, ha csatlakozási okiratát az Amerikai Egyesült Államok kormányánál letétbe helyezi.” Az Amerikai Egyesült Államok kormánya mindegyik felet értesíti az egyes csatlakozási okiratok letételéről.

Magyarország mindig is a bővítéspárti tagországok közé tartozott mind a NATO-ban, mind pedig az Európai Unióban. És amikor a bővítésről gondolkunk, akkor elsősorban a nyugat-balkáni térség, vagyis a mi déli-délkeleti szomszédságunk kell hogy eszünkbe jusson. A nyugat-balkáni országok európai és euroatlanti integrációs törekvéseinek támogatása szolgálja Magyarország nemzetbiztonsági és nemzetgazdasági érdekeit is.

Természetesen a nyugat-európai barátainknál érzékenyebbek vagyunk a nyugat-balkáni integráció kérdésében. Ez valószínűleg a közelségből, a szomszédságból fakad, hiszen mi, magyarok pontosan tudjuk, hogy mi a különbség aközött, amikor nyugalom, béke és biztonság van a Nyugat-Balkánon, meg amikor mindez nem jelentkezik adottságként.

Sajnos az európai uniós integrációs folyamatok rendkívül lassan haladnak. A keddi napon kerül sor az Általános Ügyek Tanácsának ülésére Brüsszelben, ahol sajnos sok jót nem várhatunk a csatlakozási tárgyalások megkezdése vonatkozásában sem Albánia, sem Észak-Macedónia vonatkozásában.

Ennek ellenére természetesen a magyar kormány nevében jövő héten kedden is az észak-macedónokkal és az albánokkal való csatlakozási tárgyalások azonnali megkezdése mellett fogok érvelni.

A NATO ennél jobban halad előre, hiszen Montenegro immár csatlakozhatott a NATO-hoz. Zárójelben jegyzem meg, azt is 2010 óta szorgalmaztuk, és most lehetőség van arra, hogy a ratifikációs folyamat lezárultával az Észak-Macedón Köztársaság is a NATO tagja lesz.

Hogy mindez miért nem történt meg idáig, annak egy fő oka volt, ez pedig a Görögország és az akkori nevén még Macedón Köztársaság közötti név vita. Mi mindvégig azt szorgalmaztuk, hogy tiszteletben tartva a görögök szuverenitását és e témabeli érzékenységét, ne blokkolják a csatlakozási tárgyalások megkezdését, hanem próbáljanak meg megállapodást elérni a csatlakozási tárgyalásokkal párhuzamosan, és ha ez nem sikerül, akkor a csatlakozási tárgyalások végén még mindig rendelkezésére áll minden országnak a vétó, vagyis a ratifikáció elhalasztása, illetve meg nem történte.

Görög barátaink ezzel ellentétes döntést hoztak, és mindaddig fenntartották a csatlakozási tárgyalások megkezdésével szembeni vétójukat, amíg az úgynevezett név vitában végül is megállapodás született, az úgynevezett preszpai megállapodás nyomán Görögország és a most már Észak-Macedón Köztársaság rendezni tudta a hosszú ideje fennálló, ebben megjelenő konfliktusát. Mi természetesen, nem beavatkozván egyik ország belső folyamataiba sem, nem kívántunk erről véleményt mondani, ezt az észak-macedónokra és a görögökre bizzuk, hogy ez az ő megítélésük szerint rendben van-e, ők meg majd nyilván a saját választóik felé el fognak számolni. Kölcsönös tisztelet, ezt fontosnak tartom a külpolitikai stratégia vonatkozásában. Mi sem kommentáljuk más országok belső ügyeit; azt gondolom, ezt joggal várjuk el másoktól is, még akkor is, ha ez néha naiv illúzióknak tűnik.

Tisztelt Képviselőtársaim! A preszpai megállapodást és annak végrehajtását követően végül az idei esztendőben, február 6-án írták alá az Észak-Macedón Köztársaságnak az Észak-atlanti Szerződéshez való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyvet, és ennek eredményeként kezdetét vehette a jegyzőkönyv megerősítésének, vagyis ratifikációjának folyamata a NATO-tagállamokban.

Eddig összesen 13 ország ratifikálta Görögországon kívül ezt a csatlakozási jegyzőkönyvet, tehát a görögök után Albánia, Belgium, Bulgária, Dánia, Horvátország, Lengyelország, Lettország, Litvánia, Montenegró, Portugália, Románia, Szlovákia és Szlovénia parlamentje döntött már a ratifikációról, és hogyha minden az előzetesen tervezett menetrendnek megfelelően és a nemzeti bejelentéseknek megfelelően haladhat, akkor 2020 tavaszára lehet számolni azzal, hogy az észak-macedónok teljes jogú tagjai lesznek a NATO-nak.

Az összes tagország általi megerősítést követően a NATO-főtitkár egy levél formájában hívja meg a jelölt államot, tehát esetünkben Észak-Macedóniát a

NATO-hoz történő csatlakozásra, és ezután letétbe helyezésre kerül a letéteményes állam, azaz az Amerikai Egyesült Államok kormányánál a jegyzőkönyvet megerősítő okirat, és ezzel válik a meghívott állam a NATO teljes jogú tagjává.

Tehát, tisztelt képviselőtársaim, a mi értékelésünk szerint a NATO bővítése az Észak-Macedón Köztársasággal jelentős mérföldkővet képez az euroatlanti térség biztonságának erősítése tekintetében. Mi a nyugat-balkáni térség szomszédjaként kiemelten érdekeltek vagyunk a nyugat-balkáni országok, így Észak-Macedónia stabilitásában is, amelyhez egyébként számos formában adunk támogatást, hiszen nemzeti szakértőnk, a Külügyminisztérium által delegált nemzeti szakértő dolgozik az észak-macedón kormány mellett jelenleg is, aki az európai uniós csatlakozási tárgyalások megkezdésére vonatkozó felkészülésben segít, és munkája széles körű elismerést vált ki.

(10.00)

Emellett Észak-Macedónia déli határának megvédésében jelenleg is dolgozik egy 30 fős magyar rendőri kontingens, és a belügyminisztériumaink és a belügyminiszterek megállapodásának megfelelően mindez fennmarad mindaddig, amíg a migrációs nyomás fennmarad a Nyugat-Balkánon. Tehát kétoldali alapon is számos támogatást nyújtunk az Észak-Macedón Köztársaságnak stabilitása megőrzése és integrációs folyamatainak felgyorsítása érdekében.

Én azt gondolom, hogy az észak-macedónok NATO-tagságának a megvalósulása Magyarország külpolitikai, biztonságpolitikai és külgazdasági érdekeit is szolgálja, és egy újabb kézzelfogható bizonyítéka a nyugat-balkáni térség integrációja melletti elkötelezettségünknek. Én azt gondolom, hogy ez egy pozitív és biztató üzenet a Nyugat-Balkán valamennyi országa számára, hogy megéri az integrációs politikák fenntartása, ez a helyes út, és ezen kell továbbmenni, főleg akkor, amikor komoly biztonsági fenyegetések és kockázatok környékeznek a térséget. Önöket had mondjak el önöknek, hogy amikor az európai uniós külügyminiszterekkel összejövünk és a Nyugat-Balkánról beszélünk, akkor többen általában - hogy is mondjam a „sírás” szót nem használva... - panaszkodásra hajló hangon ecsetelik azt, hogy micsoda külső befolyások érvényesülnek a Nyugat-Balkánon, és itt felsorolják a barátságtalannak vélt tényezőket. Ugyanakkor azt kell látnunk, hogy minket semmi sem akadályoz abban, hogy ezt a versenyt felvegyük, csak akkor lépni kellene, az integrációs folyamatokat fel kellene gyorsítani, és azt gondolom, hogy ebben a tekintetben a NATO mindenképpen az Európai Unió előtt jár.

Fontos az észak-macedónok NATO-tagsága a terrorizmusellenes küzdelemben és az illegális migrációs folyamatok elleni küzdelemben is. Ne felejtjük el, hogy az Iszlám Állam legyőzésére létrehozott nemzetközi koalíció - amelynek egyébként Magyarország is

tagja, egy konszenzusos, pontosabban többségi, kétharmados parlamenti döntés értelmében még katonákat is küldünk ebbe a nemzetközi alakulatba, jelenleg 164-en szolgálnak Irakban az ISIS elleni műveletekben - sikeres volt, az Iszlám Állam visszaszorult az általa korábban elfoglalt területek 98 százalékáról, ez azonban nem jelenti a harcnak, a háborúnak a végét, tekintettel arra, hogy az Iszlám Állam harcmodort váltott, a terroristáit, a zsoldos terroristáit, akiket idegen harcosokként emleget a szakirodalom, megpróbálja visszajuttatni azokba az országokba, ahonnan származnak. Az Európai Unió területéről mintegy öt-ezren csatlakoztak az Iszlám Államhoz a harcai során, ők nyilvánvalóan megkísérlik a visszajutást, történetek is letartóztatások a Nyugat-Balkánon ebben a tekintetben, és azt gondolom, nekünk az az érdekünk, hogy a nyugat-balkáni országok stabilitásának fenntartásával ott is fenn tudjunk tartani egy védvonalat.

Száz szónak is egy vége, tisztelt képviselőtársaim, azt kérem önöktől, azt kérem az Országgyűléstől, hogy támogassa az Észak-Macedón Köztársaság NATO-hoz való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyv ratifikálását, és reméljük, hogy a jövő esztendő közepéig az észak-macedónok tagsága teljeskörűen meg fog valósulni.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Először megadom a szót Németh Zsolt képviselő úrnak, a Fidesz vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

NÉMETH ZSOLT, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Engedjen meg egy kérdést! Együttes vitát folytatunk, vagy pedig külön folytatjuk le a két napirendi pontról a vitát?

ELNÖK: Külön.

NÉMETH ZSOLT, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Észak-Macedónia NATO-csatlakozásának a jóváhagyásával kapcsolatosan, tisztelt Ház, szeretném elmondani, hogy a nyugat-balkáni régió elmúlt évtizedének megtétele szerint ez a legnagyobb diplomáciai sikere, nevezetesen a preszpai megállapodás, amely Észak-Macedónia és Görögország között jött létre idén februárban. Az ország nevének megváltoztatásával végre magunk mögött hagyhattunk egy majdnem 30 éve húzódó politikai vitát. Az, hogy egy nyugat-balkáni konfliktust sikerült békés úton rendezni, világosan jelzi, hogy a régió elindult az európai beilleszkedés útján. Ez a 30 esztendő diplomáciai értelemben azért tagadhatatlanul egy rémálomnak volt tekinthető, nem gondoltuk, hogy valaha is véget fog érni ez a névvita, ezért lehet ennek örülni.

S bár csak három hónapja zárult le az ország nevééről szóló vita, az Észak-Macedón Köztársaság NATO-ba való felvétele egy 1995 óta tartó sikeres

együttműködésnek a betetőzése. Az ország mind Afganisztánban, mind Koszovóban jelentős katonai segítséget nyújtott a szervezetnek, emiatt a NATO tagországai már 2008-ban, 11 esztendővel ezelőtt meggyeztek, hogy a névvita rendezését követően automatikusan meghívást fog kapni Észak-Macedónia a csatlakozási tárgyalások megkezdésére, tehát Észak-Macedónia, mondhatni, most már több mint 20 esztendeje teljesít.

A NATO 70 éves fennállása óta egyet jelent a béke, a demokrácia és a nyugati értékek fokozatos térhódításával és védelmével. Észak-Macedónia tagországgá válása - ahogy ezt a miniszter úr is mondta - valóban mérőföldkő a Balkán nyugati felzárkózásához vezető úton. Ez az integráció Magyarország és egyben egész Európa elemi biztonságpolitikai érdeke is, egy stabil, erős Észak-Macedóniának lehetősége lesz arra, hogy a Balkán nyugati nyitására, felzárkózásának éllovasa lehessen.

Különösen nagy szüksége van az országnak a nyugati szövetségesek támogatására mindaddig, amíg a Görögországon átvezető migrációs útvonalak folyamatos biztonsági kockázatot jelentenek a régióban, és jegyezzük meg ezen a helyen is, hogy Észak-Macedóniát a legnagyobb elismerés illeti a migráció terén kifejtett tevékenysége vonatkozásában is. A NATO-csatlakozás tehát egy rendkívül üdvözlendő folyamat a térség stabilitása, biztonsága szempontjából.

Végezetül engedjenek meg egy kritikus megjegyzést is. Sajnálatos ugyanakkor, hogy míg a NATO nyitott Délkelet-Európa integrációjára, az Európai Unió évek óta egy befelé forduló állapotban van, és egy egyre inkább befelé forduló állapot jellemzi, legyen szó akár a keleti vagy akár a déli szomszédságról. Mintha Brüsszel nem ismerné fel, hogy ha nem kínál valós, hiteles és elérhető perspektívát a térség országai számára, akkor azok más jövőt fognak választani maguknak - ennek sajnálatos módon már vannak előjelei -, máshoz fognak fordulni oltalomért és támogatásért, és ez egyáltalán nem jó hír az Európai Unió, illetőleg a NATO, általában a Nyugat számára. Mindaddig ugyanis illúzió az az európai vágy, hogy az Európai Uniót komolyan vegyék a világszínpadon, amíg a saját közvetlen szomszédságában sem képes befolyást gyakorolni. Ezért nem egy mellékes kérdés, hogy a NATO-csatlakozást követően megindul-e a Balkán és azon belül Észak-Macedónia európai uniós csatlakozási folyamata is, avagy sem. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Most Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszony szólhat, a Jobbik vezérszónoka. Parancsoljon!

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A T/5886. számú törvényjavaslat Észak-Macedónia Észak-atlanti Szerződés Szervezetéhez való csatlakozásának jegyzőkönyve kihirdetése. Az Észak-atlanti Szerződés

Szervezete 2018. június 14-ei brüsszeli csúcstalálkozóján döntött arról, hogy az Észak-Macedón Köztársaság meghívást kap a NATO-hoz való csatlakozás megkezdésére.

(10.10)

2018 novemberében sikeresen lezárultak a tárgyalások, és ennek következtében 2019. február 6-án aláírták a felek a NATO-hoz való csatlakozásról szóló jegyzőkönyvet. Miután a NATO-tagországok vonatkozásában a NATO-tagság teljes jogú elnyerése akkor történik meg, ha az összes NATO-tagállam az erről szóló megállapodást ratifikálta, ehhez vált szükségessé az, hogy a kormány a jelen javaslatot beterjessze a Házhoz.

Ezen döntést megelőzte az, hogy Macedónia és Görögország megállapodott Észak-Macedónia névváltoztatásáról. 1991-ben vált Macedónia Jugoszláviától függetlenné. Miután Görögország északi tartományában jelentős macedón kisebbség él, ezért ezt a területet ma Makedóniának hívják. A görögök úgy vélték, hogy a macedónok területi követeléssel állhatnak elő. Erre természetesen nem került sor, de a félelmeket elhárítandó, Macedónia Észak-Macedóniára változtatta a nevét, így lezárultak azok a viták, amelyek Görögországgal, egy NATO-tagországgal folytak.

Nem csoda, hogy a NATO ragaszkodott ahhoz, hogy Észak-Macedónia a tagjai közé kerüljön, tekintettel arra, hogy elhelyezkedése stratégiai jelentőségű geopolitikai szempontból. A NATO védelmi rendszerének a térségben való mielőbbi és teljes körű kiterjesztése volt az alapvető oka annak, hogy ily gyorsan lefolytak a csatlakozási tárgyalások.

NATO-tagságunk 20. évfordulóján örömmel üdvözljük ezen új tagállamot, és reménykedünk abban, hogy a NATO stratégiai céljainak, az értékek megőrzésének és a védelem teljesskörűségének ezen új ország is eleget tud majd tenni.

Természetesen a Jobbik csatlakozik a ratifikáció folyamatához, és igen szavazatával támogatni fogja a törvényjavaslat hatálybalépését. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Most megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak, az MSZP vezérszónokának. Tessék!

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban, ez az egyezmény, hogy Észak-Macedónia csatlakozhat a NATO-hoz, egy mérföldkő, tehát mindazokkal az előttem szólókkal egyetértek, akik arról beszéltek, hogy ez a csatlakozás a balkáni térség stabilitását egészen biztosan elő fogja segíteni. Ezért rögtön az elején hadd szögezzem le, hogy az MSZP frakciója természetesen támogatni fogja ezt az egyezményt.

Azért is fontos ez, mert sokféle évfordulót ünnepelünk ebben az évben a NATO-val kapcsolatban, és

mindenféléképpen érdemes megemlékezni arról, hogy a történelem legsikeresebb katonai-védelmi szövetségéről beszélünk, éppen ezért ez a védelmi szövetség minden egyes tagország számára képes biztosítani a biztonságot, tudja szavatolni ezen országok biztonságát. S arról sem szabad elfeledkezni, hogy ez a NATO nemcsak egy védelmi-katonapolitikai szövetség, hanem egyfajta értékközösség is, egyfajta politikai szövetség is, és ez bizony a tagállamok számára is egészen biztosan különböző kötelezettségeket ír elő vagy legalábbis ró rájuk.

Egy másik szempontból is fontos az, hogy Észak-Macedónia a NATO-hoz csatlakozik; erről talán a kevesebb szó volt, de érdemes két dolgot az asztalra tenni a vita során. Az egyik - és erről mind Németh Zsolt, mind miniszter úr hallgatott, amikor a Balkánról beszélünk -, hogy a Balkánon ugyanolyan erős geopolitikai küzdelem zajlik Nyugat és Kelet között, Oroszország és az Egyesült Államok között, mint sok más helyütt a világban. Éppen ezért az, hogy Észak-Macedóniának a név vita valójában sikeres lezárása után - ami szintén egy történelmi cselekedet volt - sikerült a NATO-hoz csatlakoznia, ez azért jelentős mértékben átírja ott a helyi viszonyokat, és nagymértékben hozzájárul ahhoz, hogy ez az értékközösség, amiről az imént beszéltem, a Balkán irányába bővíljen. Való igaz, az a kritika helyes volt, hogy ebben az Európai Unió sokkal inkább el van maradva, és az lenne a szerencsés természetesen, ha egy NATO-csatlakozás után az euroatlanti integráció másik pillére, az európai unió csatlakozás is minél hamarabb felgyorsulna.

Szerintem az helyes és jó kezdeményezése volt a kormánynak, hogy támogatja a NATO bővítését, mint ahogy támogatjuk különböző aspiráns országoknak az európai unió csatlakozását is - különösen akkor fontos ez Magyarország számára, ha az ország külső határaihoz közel lévő területekről van szó -, és ezt mi is megtettük a korábbi kormányok idején; de azért azt nem szabad szó nélkül hagyni, hogy bizony ebben az orosz-amerikai vitában a magyar kormány nem mindig áll egyértelműen ki az euroatlanti értékek mellett.

A térségben kiemelten fontos, hogy ez a vita eldőlt Észak-Macedónia szempontjából, de nem volt ez mindig így, hiszen különböző belpolitikai változások történtek Észak-Macedóniában, amelyek lehetővé tették ezt a csatlakozást. Hiszen korábban - kell hogy emlékezzünk, és ez a másik kritikai pont, amit a vitában szeretnék felhozni - volt egy másik miniszterelnöke Észak-Macedóniának, akít úgy hívnak, hogy Gruevszki, aki bizony nem volt ekkora nagy támogatója ennek a csatlakozásnak, sőt arról beszéltek, arról szóltak a különböző elemzések vagy éppen sajtóhírek, hogy a volt miniszterelnök sokkal inkább Oroszországhoz, Moszkvához akarja közelíteni az országát, sőt arról is beszéltek, hogy megpróbálták ezt a csatlakozást egyfajta puccsal is megakadályozni némi, a sajtóhírek alapján orosz műveleti, szakszolgálati segítséggel.

Hál' istennek, ez nem sikerült, de ettől függetlenül azért fölvetődik az a kérdés, hogy Magyarország

miért nyújt menedéket egy ilyen embernek, aki teljesen világosan a mi euroatlanti orientációnkkal ellentétes álláspontot képvisel, tehát sokkal inkább Oroszországhoz akart közelíteni, sokkal inkább a Kelethez, mint a Nyugathoz. S ha Magyarországnak ennyire egyértelmű ebben az álláspontja, akkor azért felvetődik a kérdés, hogy egyrésztől miért adunk politikai menedékjogot egy olyan személynek, akit köztörvényes bűncselekményekért keresnek a hatóságok úgy, mond a saját országában, másrésztől a Külügyminisztérium miért folytat ennyire - hogy mondjam? - aktív kapcsolattartást ezzel a személlyel. Legutóbb hihetetlen konspirált módon a 444 szerkesztősége mellé szerveztek Gruevszkivel egy találkozót egy magánlakásba.

Én azt hittem, hogy a Külügyminisztériumnak vannak saját tárgyalóirodái, a helyettes államtitkárnak van esetleg valamilyen szobája, ahol tud hivatalosan fogadni vendégeket, ahogy ezt normálisan kell. Ehhez képest a helyettes államtitkár - hogy mondjam? - titkos találkozót szervez saját magának Gruevszkivel. Ez mindenféleképpen kérdéseket vet föl. Ezért ha miniszter úr itt van, akkor ezt az alkalmat megragadnám, hogy megkérdezzem tőle, hogy vajon a helyettes államtitkára mit keres egy titkos találkozón - konspiratív módon megszervezve - egy magánlakásban. Esetleg ki van tiltva a Külügyminisztériumból? Vagy nem volt üres tárgyaló?

S ha már ezt megkérdeztem, akkor azért arra is kíváncsi lennék - hiszen hirtelen nagyon szűkszavúvá vált a helyettes államtitkár, amikor a sajtó megkezdte, hiszen csak ki kellett lépni a szomszéd szobából a 444 újságíróinak, és amikor meg akarták tudni, hogy miről egyeztetett, miről tárgyalt, akkor egyetlen szót sem mondott. Feltételezem, a miniszter úr megkérdezte a helyettes államtitkár urat, hogy mit csinált egy magánlakásba konspirált módon szervezett megbeszélésen.

Én meg azt kérdezném öntől, hogy lesz-e ennek következménye, illetőleg hogy mi volt ennek a tárgyalásnak a tartalma. Mit nem lehetett a Külügyminisztérium épületében megtárgyalni ezzel az egyébként saját országában - még egyszer mondom - köztörvényes bűncselekményekkel vádolt politikussal? Úgyhogy igazából az alkalmat szerettem volna erre felhasználni.

Azzal zárnám, amivel kezdtem, hogy Magyarország szempontjából, a nemzeti érdekeink szempontjából, Magyarország biztonsága és a térség békéje szempontjából ez egy rendkívül előremutató lépése a NATO-nak, amit mindenféleképpen üdvözölni kell. Való igaz, ahogy Németh Zsolt is mondta, a stabilitás egészen biztosan növekedni fog ezen az együttműködésen keresztül. S hogy harmincadik tagállamként csatlakozhat Észak-Macedónia a NATO-hoz, mindenféleképpen előremutató és példát adhat például az Európai Unió számára is.

Tehát azzal zárnám, amivel kezdtem: a Magyar Szocialista Párt örömmel támogatja ezt a törvényt. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok sorában.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Vadai Ágnes képviselő asszony, a Demokratikus Koalíció vezetője, parancsoljon!

DR. VADAI ÁGNES, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ebben a Házban viszonylag kevés ügy van, amit, azt tudom mondani, hogy ciklusokat átívelően egyetértés övez, a Nyugat-Balkán integrációja ilyen. Ellenzéki és kormánypárti képviselők mindig töretlenül támogatták azt, hogy azok az országok, amelyek akár közvetlen, akár egy picit távolabbi szomszédaink, de a Nyugat-Balkánon helyezkednek el, minél hamarabb az euroatlanti integrációs szervezetek tagjai legyenek.

(10.20)

Valamennyi külügyi témával foglalkozó képviselő, illetve külügyminiszter, külügyi államtitkár, és ahol szükséges volt, nyilván ott a honvédelmi miniszterek, honvédelmi államtitkárok mindent megtettek azért, hogy ezek az országok minél hamarabb csatlakozhassanak akár a NATO-hoz, illetve az Európai Unióhoz. Éppen ezért örömteli - ahogy Németh Zsolt és Mesterházy Attila is mondta -, hogy meglehetősen hosszú idő után, hiszen 1995-ben a békepartnerséggel indult el akkor még Macedónia folyamata, útja a NATO felé, eljutottunk a mai naphoz, amikor Magyarország végre vitatkozik erről a kérdéssel, de talán nem is vitatkozik, inkább csak megbeszéljük ezt a törvényjavaslatot, és őszintén remélem, hogy azt, amit a külügyminiszter úr mondott, hogy 2020 tavaszán van arra esély, hogy valamennyi ország ratifikálja Észak-Macedónia csatlakozását a NATO-hoz, ez meg fog valósulni. Ez tényleg meglehetősen hosszú út, míg odaért ez az ország, sok-sok küzdelemmel, és valóban a preszpai megállapodás a Demokratikus Koalíció álláspontja szerint is egy fordulópont volt ebben a folyamatban. Természetesen a frakciónk támogatni fogja ezt a törvényjavaslatot, azaz az Észak-macedón Köztársaságnak a NATO-hoz való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvényjavaslatot.

Itt Mesterházy Attila képviselőtársam volt az, aki említette, hogy persze értjük mi az érdekeket, ezek nagyon fontosak, de alapja minden ilyen együttműködésnek egy értékközösség, hogy vannak olyan ügyek, vannak eszmék, amelyeket közösen vallunk, és valóban nagyon fontos, hogy e tekintetben is megérkezett Észak-Macedónia közénk, olyan értékeket, olyan külpolitikai irányultságokat vall magáénak ez az ország végre, amely Magyarország és az észak-atlanti szövetség értékeit jelentik. 29 európai és észak-amerikai ország dönt most arról ezekben a hetekben, hónapokban - és reméljük, hogy már nem évek lesz, míg ez a döntés megszületik -, hogy Észak-Macedónia csatlakozzon a NATO-hoz.

És egyetértek mindazokkal, akik arról beszéltek, hogy bár hosszú volt a folyamat, mégis azt látjuk, hogy

kicsikét talán gyorsabb, mint az Európai Unió esetében. Éppen ezért a Demokratikus Koalíció is azt szorgalmazza, hogy mindenki, akinek ebben van lehetősége fellépésre, erősítse meg azt az igényt, hogy a NATO-csatlakozást követően Albániával és Észak-Macedóniával is meginduljanak az európai uniós tárgyalások. Ha van ország, amelyik tudja, hogy milyen fontos, hogy a NATO-csatlakozást követően, amelyik egy politikai értékközösség és nyilván egy nagyon fontos védelmi közösség, de fontos az, hogy részesei lehessünk, és ahogy a mi esetünkben is történt, részesei lehettünk az Európai Uniónak, azt gondolom, hogy a folyamat kiteljesedése, amivel valóban végérvényesen a szabad világhoz csatlakozhatnak ezek az országok, az az európai uniós csatlakozás. Tehát örömteli az, hogy Albánia 2009-ben már tudott csatlakozni a NATO-hoz, most végre Észak-Macedónia esetében is megvalósul ez a dolog, de én azt gondolom, hogy a folyamat, amiről Mesterházy Attila beszélt, a Kelet és Nyugat közötti vita, ami megvan és küzdelem, az ezzel nem zárul le, ez csak egy fejezet vége, hiszen ha odaérünk valóban, akkor Észak-Macedónia jövőre csatlakozhat effektíve is a NATO-hoz, bár valóban, különböző missziókban folyamatosan részt vettek macedón katonák, és ezt köszönjük is meg nekik, de folytatni kell ezt a folyamatot annak érdekében, hogy az a küzdelem, ami ma a világot meghatározza, a szabad világ és a kevésbé szabad világ között, az sikeres legyen Észak-Macedónia és - hozzáteszem - Albánia számára is. Éppen ezért a Demokratikus Koalíció támogatja a kormány és mindazok törekvését, valamennyi szövetségesünk törekvését, amely arra irányul, hogy minél hamarabb induljanak meg a csatlakozási tárgyalások ezekkel az országokkal.

Eddig tartott a jó hír, de azért beszélni kell itt az elmúlt hetek eseményeiről is. Azért kell erről a kérdésről beszélni, mert amikor a NATO-ról beszélünk, akkor nem csupán értékekről, érdekekről beszélünk, hanem bizalomról is. Mesterházy Attila képviselőtársam már megemlítette, hogy Macedóniában 2006 és 2016 között egy olyan miniszterelnök volt kormányon, aki nem mindig volt érdekelt abban, hogy Macedóniát, később Észak-Macedóniát hozzánk, magyarokhoz is közel hozza, sokkal inkább érdekelt volt abban, hogy eltávolítsa ezt az országot Magyarországtól, eltávolítsa a NATO-tól, és akadályozza és eltávolítsa az Európai Uniótól. Szerencsére ma már nem ez a helyzet, azonban nagyon szerencsétlen módon alakultak az elmúlt hetek eseményei, illetve már a tavalyi év eseményei is. Ahogy ez már itt említésre került, 2018. november 11-én a korábbi macedón miniszterelnök egészen egyszerűen megszökött Macedóniából a hatóságok elől, jogerősen szabadságvesztésre ítélték, és el kellett volna kezdeni a büntetésének a letöltését. Én azt hiszem, nagy hiba volt akkor a kormánypártok részéről és talán a Külügyminisztérium részéről is a némaság, hiszen ha akkor azokra a kérdésekre, amelyeket az ellenzéki képviselők feltek, válaszoltak volna, akkor talán ma nagyobb lenne a bizalom ebben az ügyben, és jobban elhinném, hogy önök valóban

tiszta szívből, őszintén, érdek és érték mentén is szeretnék Észak-Macedónia csatlakozását a NATO-hoz, és mindent megtesznek annak érdekében, hogy Észak-Macedónia csatlakozhasson az Európai Unióhoz is, ugyanis az információk, amelyek rendelkezésre állnak a tavalyi szökést illetően, azok egyértelműen arra mutatnak, hogy a magyar kormány tudtával, sőt külügyminisztériumi munkatársak segítségével szökhették meg ez az ember a saját országából a törvény elől.

Azt most már tudjuk, hogy különleges bánásmódban részesült, hiszen ha jól emlékszem, Gulyás Gergely, Miniszterelnökséget vezető miniszter beszélt arról, hogy Nikola Gruevszki volt macedón miniszterelnök, akit hazájában jogerősen börtönbüntetésre ítélték, különleges bánásmódban részesült, ezért nem kellett a tranzitónában tartózkodnia. Ezzel sajnálatos módon megsértették a saját maguk által alkotott törvényeket is annak érdekében, hogy védjenek egy olyan embert, aki a mostani szövetségesünket - a Demokratikus Koalíció legalábbis így tekint Észak-Macedóniára -, Észak-Macedóniát távolította volna a NATO-tól, és ennek érdekében még törvényt is hajlandók voltak sérteni. Hiszen különleges bánásmódban az önök által elfogadott törvény értelmében felnőtt kísérő nélküli kiskorú, terhes, várandós nő részesülhet, illetve olyan személy, akit szexuálisan, pszichikailag vagy egyéb módon bántalmaztak, és ezért különleges igénye van a bánásmódra. Ahogy az elmúlt hetekben előkerültek a felvételek Nikola Gruevszki volt macedón miniszterelnökről, úgy látom, hogy egyik sem az, egészen biztosan nem várandós nő, egészen biztosan nem kiskorú gyerek, de nem látszik rajta - különösen a szivarozós felvételek esetében -, hogy őt pszichikailag bántalmazták volna.

Arról már szó esett, hogy az idejövétel törvényt sértő volta, külügyminisztériumi segítsége - hiszen nem gondolom, hogy személyesen a külügyminiszter segített neki, bár tudjuk, hogy egy évvel korábban a magyar miniszterelnök találkozott Nikola Gruevszki-vel, amikor ő már nem volt miniszterelnök, és akkor is folyt már az eljárás, merthogy itt nemcsak a korrupciós ügyről kell ám beszélni, képviselőtársaim, a volt észak-macedón miniszterelnök tekintetében, hanem több ezer lehallgatás ügyében is. És ez kifejezetten fontos bizalmi kérdés, mert a NATO-n belül nem pusztán katonai akciók vannak, ahol együttműködés van, hanem egyre szorosabbra fűzik a tagállamok a szálát, a kapcsolatot annak érdekében, hogy a titkoszolgálati együttműködés is még hatékonyabb legyen. Képzelnék el egy olyan helyzetet, hogy jelen pillanatban Magyarország területén tartózkodik egy olyan volt macedón miniszterelnök, aki több ezer ellenzéki-vel szembeni titkos és illegális lehallgatást engedélyezett. Az már csak hab a tortán, hogy még korrupcióért is elítélték.

Ezek után érkeztünk el múlt hét péntekig, június 7-éig, amikor szerintem egy olyan eset állt elő, ami sem helyszínében, sem személyi összetételében, sem időzítésében, hogy finoman fogalmazzak, nem volt szeren-

csés. Nagyjából egy héttel ezelőtt Joó István, a Külügyminisztérium helyettes államtitkára és Nikola Gruevszki, ahogy itt elhangzott, találkozott egy internetes újság, a 444.hu szerkesztősége melletti lakásban, egy olyan lakásban, amely nemhogy a magyar állam tulajdonában van, hanem két kínai állampolgár tulajdonában van, akik közül az egyik letelepedési kötvényes volt. Tehát megérkezett ide egy másik szál is.

(10.30)

Aki ismeri ezt a világot, kvázi a titkos találkozó világát, az talán még rendben is találja; nem azt, hogy ez a két személy találkozik, hanem azt, hogy vannak ilyen lakások, itt vannak igazán érdekek, és vannak ilyen találkozók. De az, hogy ez nem a magyar állam tulajdonában van, hanem két kínai állampolgár tulajdonában van, akik közül az egyik letelepedési kötvényes, már önmagában kérdéseket vet fel.

Arra, hogy ez a találkozó egy héttel az Észak-macedón Köztársaságnak a NATO-hoz való csatlakozásával kapcsolatos törvényjavaslat vitája előtt történik, legalábbis azt tudom mondani, hogy nagyon rossz az időzítés, mert az ember azt gondolhatja, hogy van valami indok, amiért éppen akkor kell találkoznia Joó Istvánnak nem mással, mint Nikola Gruevszkiel, a volt macedón miniszterelnökkel.

Képviselőtársaim! Azt tudom mondani, hogy... - még egy zárójeles megjegyzést szeretnék hozzátenni: mindez a Margit körúton történt, ahol Nikola Gruevszki szabálytalanul parkolt. Ezzel csak azt szeretném mondani, hogy azért a pofátlanságnak tényleg nincsen határa. Szerintem helytelen ezt csinálni, helytelen ilyen találkozókat ilyen helyre szervezni, szerintem helytelen ilyen lakást fenntartani ilyen találkozókra, és őszintén szólva, bármennyire is önök azt gondolják, hogy teljesen rendben van, hogy ez az ember itt tartózkodik Magyarországon, a magyarországi szabályok rá is vonatkoznak, neki is szabályosan kell parkolnia. Az pedig, hogy aztán az ő embereinél milyen eszközök voltak a felvételek alapján, szerintem további, leginkább a Belügyminisztérium hatáskörébe tartozó kérdéseket vet fel.

Az üggyel kapcsolatosan - és őszintén sajnálom, hogy éppen ennél a törvényjavaslatnál kell erről a kérdéstről beszélni, mert Észak-Macedóniának, annak az Észak-Macedóniának, amelyik hátrahagyta Gruevszki örökségét, ehhez köze nincsen. A támogatásunkat az ország bírja, de ezt a kérdést egész egyszerűen a jövőbeni együttműködés érdekében, a bizalom érdekében muszáj tisztázni, hogy mi dolga, mi köze van Joó Istvánnak ehhez, és kinek a megbízásából teljesítette azt a múlt heti akcióját, ami akciónak is gyenge volt, titkosnak meg, ugye, mint a végén kiderült, nem volt igazán titkos.

Akkor ezen az alapon igazán, hogy mondjam, itt is leülhettek volna beszélgetni, és akkor végre lehetne kérdezni a macedón miniszterelnököt, aki talán hitelesen elmesélné, hogy hogyan jutott ki Macedóniából, kinek a segítségével.

Azt hiszem, ez az ügy azért itt jelent egy problémát, bizalmi problémát mindenképpen. Azt szeretném kérni a kormánypárti képviselőktől - ebben az ügyben a Honvédelmi és Rendészeti Bizottság ülésén több alkalommal kísérletet tettem, hogy ezt tisztázzuk, szerettem volna, ha a külügyminiszter úr eljön, ha a belügyminiszter úr eljön, a honvédelmi tárca képviselője eljön. Szerintem nagyon jó alkalom lenne, és nagyon örülnék annak, ha a külügyminiszter úr kezdeményezné, hogy a Honvédelmi és Rendészeti Bizottságnál, éppen azért, hogy Észak-Macedónia kapcsán a magyar és észak-macedón bizalmi viszonyok helyreálljanak, legyen egy ilyen napirendi pont; akár zárt ülésen is, hiszen lehetnek olyan információk, amelyekről mi nem tudunk, lehet olyan speciális nemzeti érdek, amit eddig nem osztottak meg velünk Nikola Gruevszki kapcsán. Ez azért lenne fontos, hogy az a csatlakozási tárgyalássorozat, amely sikeresen révbe ért, és aminek a ratifikációja magyar részről hamarosan megtörténik, párhuzamosan együtt járjon egy bizalom-visszaépítéssel is.

Nagyon örülünk annak, hogy Észak-Macedónia a NATO tagja lesz, és biztatunk mindenkit arra, hogy segítse mind Albánia, mind Észak-Macedónia európai integrációs lépéseit is annak érdekében, hogy aztán teljes lehessen az az értékközösség, amelyet Magyarország is magáénak vall. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tájékoztatom önöket, hogy a vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Kétperces felszólalásra kért lehetőséget Mesterházy Attila képviselő úr, MSZP. Parancsoljon!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy kérdést elfelejtettem az imént feltenni miniszter úrnak, ezt pótolnám. Ennek a lakásnak a kínai tulajdonosai, ezek a személyek átestek-e biztonsági ellenőrzésen? Tehát magyarul: ha itt hivatali ügyekről tárgyalnak, legalábbis szoktak tárgyalni, akkor ezek az emberek átestek-e bármilyen nemzetbiztonsági átvilágításon, ha ez a Külügyminisztérium ilyen rendszeresen igénybe veszi? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. További jelzések kétperces felszólalásra nem érkeztek, normál szót kérő felszólaló sincsen. *(Jelzésre:)* Azóta már van - túl hosszú volt a mondatom -, így aztán Harangozó Tamás képviselő úr, az MSZP képviselője kaphat szót. Parancsoljon!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Én csak balgán bíztam benne, hogy a kormánypárti sorokból lesz kétperces hozzászóló, de ez elmaradt.

Szerintem egyetlenegy kérdésre kell miniszter úrnak válaszolnia, azzal együtt, hogy természetesen a törvényjavaslat támogatását itt is csak megerősíteni tudom, de a Gruevszki-ügyet nem lehet ettől elkülöníteni. Szerintem egy kérdés van, mert az összes

többi, amit Mesterházy úr és Vadai Ágnes is feltett, ez után következik. Miniszter úr tudtával és engedélyével találkozott-e a helyettes államtitkára ezzel az emberrel egy kínaiak által tulajdonolt lakásban - nevezhetném titkos lakásnak, de kellően hülyének kell lennie annak, aki ezt titkos lakásnak kívánja használni egy szerkesztőség mellett -, vagy nem tudott róla, miniszter úr? Ha tudott róla, miniszter úr, akkor az összes többi kérdésre itt köteles válaszolni, amit a képviselőtársaim feltettek. Ha nem tudott róla, akkor meg nyilvánvalóan csak egy kérdésre kell válaszolnia: a helyettes államtitkárt ezek után milyen vizsgálat és milyen következmény várja az ön minisztériumában? Köszönöm. *(Dr. Vadai Ágnes tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Képviselők! Megkérdem, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Jelzés nem érkezik.)* Megállapítom, hogy nem. Minthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megkérdem miniszter urat, kíván-e válaszolni az elhangzottakra. *(Szijjártó Péter jelzésére:)* Öné a szó. Parancsoljon!

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm szépen a részvételt a napirendi pont vitájában. Elhangzott néhány észrevétellel, amelyre szeretnék reagálni.

Mesterházy Attila képviselőtársam azt hiányolta, hogy mi Németh Zsolttal nem beszélünk volna arról, hogy kelet-nyugati csatározás zajlik a Nyugat-Balkán térségében. Nem akarnék rosszízű megjegyzéseket tenni, de amikor arról beszéltem, hogy amikor összejövünk európai uniós külügyminiszterek, és egy jelentős többségük arról sír - legalábbis átvitt értelemben, elnézést -, hogy micsoda külső behatások meg befolyások érvényesülnek a Nyugat-Balkánon nem barátságos tényezők részéről, akkor erről beszéltem; elnézést, ha ez nem volt kellőképpen érthető.

Csak én azt gondolom, hogy ez a sírás álságos. Álságos, mert az a mi döntésünk, az Európai Unió döntése, az európai uniós tagországok döntése, hogy akarunk-e tenni ebben a, nevezjük így, kelet-nyugati versenyben a saját érdekünkben és a Nyugat-Balkán érdekében. Akarunk-e bármit is tenni? Mert az kedden kizárólag az európai uniós tagországok döntése lesz, senki másé, hogy megkezdjük-e a csatlakozási tárgyalásokat Észak-Macedóniával és Albániával az Európai Unió vonatkozásában. Mi ezt támogatni fogjuk, hangozan, nyíltan, őszintén; nem vagyunk foglyai sem a politikai korrektségnek, sem a képmutatásnak, mi erről merünk nyíltan és őszintén beszélni.

De még egy dologra hadd hívjam fel az önök figyelmét. Önök közül senki sem szólt itt a parlamentben, amikor Ukrajna számára azért nem léphetett hatályba az Európai Unió és Ukrajna közötti társulási megállapodás, mert Hollandia azt nem ratifikálta. Mi lett volna, tisztelt képviselőtársaim, ha azt mi nem ratifikáljuk, ha Magyarország nem ratifikálja? Miről szólt volna az európai sajtó? Azért, mert a hollandok

nem tették: hát, vannak ilyen belpolitikai ügyeik, ezért nem teszik. Mi ez, ha nem kettős mérce? Mi akkor is felszólaltuk az ukránok mellett is, dacára annak, hogy vannak azóta kétoldalú, finoman fogalmazva, nehézségeink. Mi akkor is nyíltan érvelünk, amikor például Ukrajna és a NATO kapcsolatának további fejlesztése tekintetében blokkolunk, és ugyanígy nyíltan beszélünk akkor is, amikor az észak-macedónokról meg az albánokról meg a többi nyugat-balkáni országról van szó.

Szeretném önöknek elmondani, hogy igen, a Macedón Köztársaság korábbi miniszterelnöke, Nikola Gruevszki itt tartózkodik Magyarországon, egy kormánytól független hatóság döntése értelmében jogszerűen; jogszerűen, ezt húzzuk alá, ez is a tényekhez tartozik. Ez az ember tíz évig, tíz évig volt a Macedón Köztársaság miniszterelnöke. *(Dr. Vadai Ágnes: És?)*

(10.40)

És ezt nem lottón nyerte, tisztelt képviselőtársaim, hanem öt választáson végzett az első helyen. Öt választáson, a macedón polgárok döntése alapján. Tehát önök lehetnek macedónabbak a macedónoknál... *(Dr. Harangozó Tamás: A macedón bíróság által elítélt!)* De most kiabáltam én, amikor ön beszélt? Már ne haragudjon, hogy is mondjam, ez a gyerekszobakategória, hogy kinek volt, meg kinek nem. Én végighallgattam önt, ha nem kíváncsi a válaszomra, akkor kiabáljon nyugodtan a hátam mögött, akkor is megpróbálok válaszolni.

ELNÖK: De azt én meg nem fogom engedni, úgy-úgy most miniszter úr beszél, parancsoljon!

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm, elnök úr. Tehát ez az ember ötször nyert választást Macedóniában, mert a macedón polgárok így döntöttek. És önök lehetnek macedónabbak a macedónoknál, de ne mi akarjuk már eldönteni, hogy ki a kormányfő a világ egy másik országában! *(Dr. Vadai Ágnes: Hanem ő!)* Ötször nyert választást, tíz éven keresztül volt miniszterelnök. Önök szerint ma Magyarországon, önök szerint ma Magyarországon van-e olyan szakértő, aki jobban érti a nyugat-balkáni folyamatokat, mint Nikola Gruevszki, aki tíz évig volt ott miniszterelnök? Szerintem nincs. Lehet, hogy önök szerint van, szerintem nincs. Tehát ha a leghitelesebb információt akarjuk beszerezni arról, hogy mi történik a Nyugat-Balkánon, merre mutatnak a nyugat-balkáni folyamatok, hát kívül beszéljünk, ha nem egy olyan emberrel, aki tíz évig miniszterelnök volt? És igen, rendszeresen szoktunk vele beszélni. Az, hogy hol? Semmi jelentősége nincsen. Én például a minisztériumban szoktam vele beszélni, a saját irodámban. És az, hogy a Külügyminisztérium tisztségviselői kapcsolatot tartanak egy olyan emberrel, aki tíz évig volt a saját hazája miniszterelnöke, az szerintem természetes. És tudják mit, képviselőtársaim? Ez a jövőben is így lesz. A jövőben is rendszeresen fogunk vele kapcsolatot tartani, én a jövőben is

fogok vele konzultálni a Nyugat-Balkánt érintő kérdésekben, azt nyilvánvalóan mindig az irodámban fogom tenni.

És mondok önöknek még valamit, tisztelt képviselőtársaim! Nikola Gruevski támogatja saját hazájának euroatlanti integrációját. Amikor megkérdeztem tőle, hogy mit gondol erről a folyamatról, ő azt mondta, hogy azt kéri a magyar kormánytól, minél előbb terjessze be a ratifikációról szóló előterjesztést a magyar Országgyűlésbe, és azt minél előbb szavazza meg a magyar Országgyűlés. Tehát önök nem állítanak igazat akkor, amikor azt mondják, hogy a volt macedón miniszterelnök ne támogathassa hazája euroatlanti integrációját.

És még egy dolgot hadd mondjak önöknek: mi akkor is támogattuk a macedónok integrációs folyamatait, amikor éppen az Európai Néppárthoz tartozó párt adta a kormányt, és most is támogatjuk, hogy egy szocialista párt vezeti Észak-Macedóniát. Pontosan ez mutatja, hogy semmifajta pártbeli előítéletünk ilyen kérdésben nincs, ez Magyarország számára nemzeti érdek, és legyen szocialista, kommunista, liberális, néppárti, kereszténydemokrata, konzervatív, akármilyen kormány Macedóniában, Észak-Macedóniában, Albániában, bárhol, mi mindig támogatni fogjuk a nyugat-balkáni országok integrációs folyamatait.

És ha már korrupcióról beszélünk, tisztelt képviselőtársaim, azt biztosan tudják, hogy van egy ember Macedóniában, semmi közünk sincsen hozzá, mert nem a mi döntésünk, az észak-macedónok így döntöttek, az ő dolguk, de van egy ember Macedóniában, akit korrupció miatt jogerősen elítéltek, majd az elnök kegyelemben részesített. Tudják, ki az? A jelenlegi miniszterelnök: Zoran Zaev. A szocialista párt vezetője Észak-Macedóniában. Erre önök nem annyira kényesek. Vajon miért van ez így? És még egyszer mondom, minket nem érdekel, és nem a mi dolgunk, nem a mi dolgunk, hogy kit választanak meg Észak-Macedóniában miniszterelnöknek, mert az az észak-macedónok dolga. Majd ők eldöntik; ha nekik jó így, jó ez nekünk is. Csak azt akarom mondani, hogy a kettős mérce alkalmazása talán nem helyénvaló.

Önök azt mondják, hogy a volt macedón miniszterelnökkel való kapcsolattartás megkérdőjelezi az elkötelezettségünket arra nézvést, hogy támogassuk az észak-macedónok integrációs folyamatait. Hadd kérdezzem meg: akkor miért vagyunk itt? Hát mi döntöttünk arról, a kormány döntött arról, hogy betervezzük a ratifikáció kérdését a magyar Országgyűlés elé. Ha annyira nem akarnánk, önök szerint betervezténénk? *(Mesterházy Attila: Miniszter úr...)* Ha annyira, ha annyira... Dehogynem! Ha ennyire nem akarnánk, akkor önök szerint megszavaznánk? Hát ne vicceljenek már! Magyarország számára ez nemzeti érdek, és független, még egyszer mondom, attól, hogy ki vezeti Észak-Macedóniát.

És még egy dolgot szeretnék mondani. Miért nem tájékoznak? Önöknek a testvérpártja vezeti ma az Észak-Macedón Köztársaságot. Az önök testvérpártjához tartozik a külügyminiszter. Tegnap öt órán keresztül tartózkodtam velem egy légtérben, Triesztben.

Nem jött oda hozzám, és nem mondta, hogy Péter, van itt bizalomvesztés veletek szemben. Hát ne legyünk már észak-macedónabbak az észak-macedónoknál! Ha valami problémája lett volna, odajött volna. Havi rendszerességgel találkozunk. Éppen tegnap legutóbb. És mindig megköszöni, tegnap is megköszönte azt a támogatást, amit adunk nekik, mert tegnap a Közép-európai Kezdeményezés külügyminiszteri találkozóján ugyanúgy felszólaltam, ugyanúgy a legegyszerűbben fogalmaztam, és ugyanúgy világossá tettem, hogy az észak-macedónok NATO- és EU-integrációs folyamatát támogatjuk. Odajött, és megköszönte. Mint ahogy az albán kolléga, aki szintén szocialista, az is odajött, és megint megköszönte. Tehát a valóság és amit önök mondanak, ebből a szempontból, tisztelt képviselőtársaim, a legnagyobb tisztelettel, de nincsen összhangban egymással.

Úgyhogy szeretném még egyszer leszögezni, hogy a támogatásunk kormányokon átívelően igaz, a jövőben is támogatni fogjuk az észak-macedónok integrációs törekvéseit, és a Magyarországon tartózkodó, hazájában tíz évig miniszterelnöki pozíciót betöltött Nikola Gruevskivel a jövőben is fogunk természetesen kapcsolatot tartani. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására pénteken, 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország Kormánya és az Amerikai Egyesült Államok Kormánya közötti, a védelmi együttműködésről szóló megállapodás kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat, valamint az **Amerikai Egyesült Államok fegyveres erői magyarországi állomásozásának engedélyezéséről** szóló határozati javaslat együttes általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztések T/6348. és H/6354. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Most megadom a szót Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter úrnak, a javaslat előterjesztőjének. Parancsoljon!

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter, a napirendi pont előadója: Ismételtén köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Azt hiszem, hogy Németh Zsolt elnök úrnak a kérdése, hogy együtt tárgyaljuk a napirendi pontot vagy külön, az ehhez a napirendi ponthoz vonatkozhatott eljárásjogi szempontból.

ELNÖK: Én azért válaszoltam Németh képviselő úrnak, hogy külön, mert én ellenzéki vagyok, és akkor ez így jobban illik a stílushoz *(Derűltég.)*, de egyébként ez a két napirendi pont együtt megy. Parancsoljon!

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter, a napirendi pont előadója: Igen, de Németh Zsoltnak igaza volt, mert valóban minden más napirendi ponttól függetlenül tárgyaltuk az előzőt.

Tehát itt két résznapi rendipont megtárgyalására került sor, tisztelt képviselőtársaim. Itt az önök előtt fekvő törvényjavaslatnak az a célja, hogy az Országgyűlés ennek a törvénynek az elfogadásával felhatalmazást adjon a Magyarország Kormánya és az Amerikai Egyesült Államok Kormánya közötti, a védelmi együttműködésről szóló megállapodás kötelező hatályának elismerésére, és a megállapodás hiteles magyar és angol nyelvű szövegét e döntéssel kérem, hogy hirdessük ki.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mielőtt belevágnék a mondandó érdemi részébe, természetesen jogosan beterjesztésre e megállapodásnak a szövege. Ugye, a korábbi demokrata amerikai adminisztráció hivatali ideje alatt rendkívül rossz politikai kapcsolatrendszer volt az Egyesült Államok és Magyarország között. Emlékezhetünk arra, hogy a demokrata adminisztráció folyamatosan próbált beavatkozni a magyar belügyekbe. Erre vonatkozóan a kísérletek szinte egymást érték. És ez még akkor is igaz volt, ha tudjuk, hogy még abban az időszakban is az együttműködés két másik pillére, a gazdasági és a védelmi kiválóan működött.

2016-ban aztán egy republikánus elnököt választottak az amerikaiak - emlékszünk az európai hisztire. Ezzel kapcsolatban azonban mindenki számára bebizonyosodott, hogy nem a mainstream média választja ki az amerikai elnököt, hanem az amerikai polgárok választják meg az amerikai elnököt. Természetesen ezek után még az Európai Unió külügyminisztereinek rendkívüli tanácskozását is összehívták, amelyen a brit külügyminiszter-kollégával együtt én magam nem vettem részt, ugyanis nem gondoltam, hogy érdemi mondanivalónk lehet néhány nappal az amerikai elnökválasztás után. Meg különben sem a mi dolgunk, hogy az amerikaiak kit választanak a saját vezetőjüknek.

Donald Trump elnök megválasztását követően változott a térségünkre vonatkozó amerikai külpolitikai doktrína, és természetesen így hazánkkal szemben is egy más típusú külpolitikát kezdett alkalmazni az új elnöki adminisztráció. Az új amerikai külpolitikai megközelítésben elismerték, hogy a térségünk stratégiai jelentőségű a szövetségi politika szempontjából, és elismerték azt is, sőt gyakorlatba is ültették, hogy a szövetségesekkel fenntartott viszonyban a párbeszédre és nem a kioktatásra kell helyezni a hangsúlyt.

(10.50)

Ezek után én azt gondolom, nincs csodálkozni való a tekintetben, hogy a republikánus adminisztráció hivatalba lépését követően elkezdtek újra felépülni a politikai kapcsolataink. Ennek a legutóbbi példája nyilvánvalóan a miniszterelnök úr Fehér Házban tett látogatása Donald Trump elnöknel május hónapban.

A gazdasági kapcsolataink vonatkozásában azt tudom elmondani önöknek, hogy jelenleg a német

beruházói közösséget követően a második helyen Magyarországon az amerikai beruházó vállalatok állnak. 1700 amerikai vállalat összesen 105 ezer magyar embernek ad munkát. A külföldről érkező közvetlen működőtőke-befektetések 15 százaléka az Egyesült Államokból érkezik, és hazánk első számú exportpiaca az Európai Unión kívül az Amerikai Egyesült Államok. Tehát a gazdasági kapcsolataink továbbra is dinamikusan fejlődnek. Azt gondolom, így logikus, hogy az egyébként viharos politikai időkben is jól működő védelmi együttműködésünket is megerősítsük akkor, amikor a politikai klíma is kedvezővé vált a két ország között.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A magyar-amerikai kétoldalú katonai együttműködés jogi keretét mindezidáig egy 1997 óta érvényben lévő, tehát még Magyarország NATO-csatlakozását megelőzően született úgynevezett OMNIBUS megállapodás biztosította. Ez az amerikai haderő Magyarországon tartózkodó állományára és annak jogállására vonatkozik. A magyar-amerikai védelmi megállapodás ennek megújítását jelenti, és az OMNIBUS nevezetű megállapodáshoz hasonlóan a NATO-tagok között kölcsönösen alkalmazandó úgynevezett - s megint elnézést a kifejezésért - NATO SOFA megállapodást egészíti ki; a SOFA a Status of Forces Agreement rövidítése. Ahogyan az OMNIBUS megállapodás, úgy ez a megállapodás is az amerikai haderő Magyarországon tartózkodó állományára és annak jogállására vonatkozik tehát.

A korábbi dokumentum megújítását egyfelől az teszi szükségessé, hogy az 1997-es megállapodás több területen is elavulttá vált. Nyilvánvalóan itt nem fogunk hosszú vitát folytatni arról, hogy vajon 1997 óta sok, nagyon sok vagy még több dolog változott a világban gazdasági, politikai és biztonsági szempontból. Mindazonáltal azt gondolom, józan ésszel bemérhető, hogy egy 1997-ben megkötött védelmi típusú megállapodás fölött eljárt az idő, vagy legalábbis adódtak új kihívások, amelyeket megfelelőképpen kezelni kell a szerződéses kereteink között is

A másik oka a jelenleg hatályban lévő megállapodás modernizálásának az, hogy a dokumentum kidolgozása bizony összefüggésben van a NATO keretében zajló fejleményekkel és a vállalt kötelezettségeinkkel. A NATO vonatkozó döntései értelmében ugyanis a szövetségesek az elmúlt években egyre nagyobb hangsúlyt fektetnek a megfelelő katonai képességek kialakítására, legyen szó a védelmi kiadások növeléséről, a beszerzések dinamizálásáról, a készenlét fokozásáról, vagy éppen a gyorsreagálású haderők kapacitásának növeléséről. Illetve szintén komoly hangsúly helyeződik immáron a rendszeressé váló közös gyakorlatozásra is. Természetesen mindezen változtatások magukkal vonzzák az infrastruktúra fejlesztésének elengedhetlenné válását.

Említést érdemel az is, tisztelt képviselőtársaim, hogy az Egyesült Államok nemcsak Magyarországgal folytatott a védelmi együttműködési megállapodás modernizálásáról szóló tárgyalásokat, hanem hazánkon kívül hat másik térségbeli országgal már lezárták

ezeket a tárgyalásokat, alá is írták a megállapodásokat, azok érvénybe is léptek. Itt a három balti országról, tehát Lettországról, Litvániáról és Észtországról, valamint szomszédunkról, Romániáról, illetve Lengyelországról és Bulgáriáról van szó. Emellett pedig az amerikai adminisztráció tárgyalásokat folytat a szomszédos Szlovákiával, valamint Norvégiával is egy hasonló megállapodás létrehozásáról.

Ha megengedi, tisztelt elnök úr, tisztelt képviselőtársaim, néhány tartalmi elemre azért szeretném felhívni a figyelmet, mert azt gondolom, hogy ha egy megállapodás érinti vagy érintheti a nemzeti szuverenitás kérdéseit, akkor azt illendő itt minden egyes elemében és minden részletében a parlament asztalára tenni, hogy a parlamenti képviselők felelősségük teljes tudatában tudjanak döntést hozni. Nem sok ahhoz fogható komolyságú dolog van, mint ami nemzeti szuverenitást érint.

Először is szeretném felhívni az önök figyelmét, tisztelt képviselőtársaim, a hazánk szuverenitását garantáló szövegelemekre. Ezek jelentették az egyik legfontosabb tényezőt abban a tekintetben, hogy miért is csúsztak meg, miért is húzódtak el így a tárgyalások. Mi ragaszkodtunk ahhoz, hogy a magyar szuverenitásra vonatkozó utalások benne legyenek a szövegben, így összhangban az Alaptörvény 47. cikkével rögzítésre került a szuverenitáshoz való ragaszkodásunk. Alaptörvényünknek ez a cikke egyértelműen rendelkezik a csapatmozgásokra és az állomásozásra vonatkozó szabályokról is.

Ugyanakkor a megállapodás kihirdetésével egyidejűleg szükséges a megállapodás végrehajtásához elengedhetetlen közjogi engedélyek megadása is. Ezért van itt két résznapirendi pont előttünk. Ez a feltétel az Alaptörvény 47. cikke alapján csak akkor teljesül, ha az Országgyűlés és a kormány a szükséges engedélyeket a megállapodás hatálybalépésével párhuzamosan megadja.

Ennek érdekében a megállapodás parlamenti jóváhagyásával egyidejűleg szükség van egy országgyűlési határozati javaslatra, amely az állomásoztatásra, másrészt pedig egy kormányhatározatra, amely a különböző csapatmozgásokra ad felhatalmazást. E megoldással tehát, még egyszer szeretném aláhúzni, a szuverenitási szempontjaink biztosítása miatt van szükség.

Aztán szeretném felhívni a figyelmüket arra is, tisztelt képviselőtársaim, hogy a megállapodás azért javarészt olyan tevékenységi köröket tartalmaz, amelyeket az Egyesült Államok hadereje már eddig is végrehajtott Magyarországon, azaz a megállapodás nem jelenti a tevékenységi körök érdemi kiszélesítését. Ugyanakkor azt is hangsúlyozni szeretném, hogy vita volt arról is az amerikai félel, hogy támadó hadműveletek indításáról rendelkezzen-e ez a megállapodás. Hosszú tárgyalások után sikerült érvényesíteni a saját álláspontunkat, így harmadik országgal szemben irányuló támadó hadművelet Magyarországról történő megindítására semmilyen utalás, ennek megfelelően semmilyen engedély nem került be ebbe a szerző-

désbe. Ezzel biztosítottuk azt, hogy a magyar hatóságok, az Országgyűlés, illetve a kormány külön engedély nélkül támadó hadműveletet Magyarország területéről harmadik országgal szemben ezen megállapodás keretei között ne lehessen indítani.

Szintén szeretném felhívni képviselőtársaim figyelmét a büntető joghatóság kérdésére. Ebben az esetben a már többször hivatkozott 1997-es megállapodás elvét, illetve előírásait követtük. Eszerint Magyarország lemond az elsődleges büntető joghatóságról. Még egyszer mondom, ez nem új, 1997 óta így van. Súlyos esetekben azonban külön nyilatkozattal visszavonjuk ezt a legmondásunkat annak érdekében, hogy a vonatkozó eljárást itt, Magyarországon a magyar jogszabályok szerint lehessen lefolytatni.

Szeretném felhívni tisztelt képviselőtársaim figyelmét arra is, hogy az 1997-es megállapodáshoz képest mindenképpen szükségszerűen új körülmény az európai uniós tagságunk, tehát nyilvánvalóan az európai uniós tagságunkkal összefüggésben több kérdést is kezelnie kell ennek a megállapodásnak, amelyeket még nem kellett kezelni 1997-ben. Ugyanakkor az 1997-es megállapodás is biztosított az Egyesült Államok fegyveres erői számára hivatalos és személyes célú vám- és adómentességeket. Az ezzel kapcsolatos szabályozásokat összhangba hoztuk az Európai Unió előírásaival.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Összefoglalva tehát azt tudom önöknek mondani, hogy a katonai együttműködés jogi kereteit megfelelően igazítja a mai kor feltételeihez ez a megállapodás, és összhangban van Magyarország kül- és biztonságpolitikai, valamint védelempolitikai érdekeivel is. Elmondhatjuk nyugodtan, mindenfajta túlzás nélkül, hogy a Magyarország és az Egyesült Államok közötti védelmi, katonai együttműködés mindezidáig is kiváló volt. Ez részben köszönhető annak, hogy az amerikaiakkal való védelmi együttműködés nem nagyon képezte vita tárgyát itt a parlamentben, bár emlékezhetünk arra, hogy abban a kérdésben nem sikerült teljes egységet teremteni a patkó két oldala között, hogy magyar katonák valóban részt vehessenek-e Irakban az Egyesült Államok által vezetett, Iszlám Állam elleni koalíció műveleteiben.

(11.00)

Ezt végül is kétharmados többséggel, részbeni ellenzéki támogatással sikerült megszavazni, ami, azt gondolom, hogy világossá tette, hogy Magyarország nemcsak szavakban, hanem tettekben is elkötelezetten harcol a terrorizmus térnyerése ellen.

Azt gondolom, hogy ez a megállapodás és annak végrehajtása jól szolgálja majd a magyar-amerikai kapcsolatok további elmélyítését, amelyre vonatkozó kölcsönös politikai szándékról, azt gondolom, hogy az elmúlt években mindannyian meggyőződhattünk.

Tisztelt Országgyűlés! Végezetül szeretném önöknek elmondani, hogy volt már alkalmam Benkő

Tibor miniszter úrral közösen bemutatni ezt a megállapodást a Honvédelmi bizottságban, még annak aláírása előtt. Ehhez külön ragaszkodtam, hogy egy ilyen nagy horderejű szerződés aláírását megelőzően a parlamenti képviselőtársaink, legalábbis akik szakmailag a leginkább értenek ehhez a kérdéshez, tisztában legyenek annak tartalmával. Akkor a parlament Honvédelmi bizottságának ülésén ellenzéki és kormánypárti oldalról is alapvetően támogató hozzáállással szembesültünk.

Ezután írtam alá az amerikai külügyminiszter-helyettessel ezt a megállapodást Washingtonban, és most arra kérem önöket, tisztelt elnök úr, tisztelt képviselőtársaim, hogy támogassák a kormány előterjesztését, ratifikálják és léptessék életbe ezt a megállapodást. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor, 30-30 perces időkeretben. Elsőként megadom a szót Németh Zsolt képviselő úrnak, a Fidesz vezérszónokának. Parancsoljon!

NÉMETH ZSOLT, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Miniszter Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A védelmi együttműködési megállapodás az Egyesült Államokkal meglehetősen hosszú történetre tekint vissza.

Az Egyesült Államok '17 novemberében tett javaslatot arra, hogy a fegyveres erőinek magyarországi jogállását szabályozó, 22 éves kétoldalú megállapodást egy új egyezmény, a védelmi együttműködési megállapodás, tolvajnyelven a DCA váltsa fel. Úgy gondolom, hogy a megállapodás megkötésének a folyamatában volt néhány fontos mérföldkő, az egyik mindenféleképpen Pompeo külügyminiszter úrnak az idén februári budapesti látogatása.

Hadd hívjam föl a figyelmet arra, hogy volt egy kis idő, ami eltelt a mostani külügyminiszteri látogatás meg az azt megelőző külügyminiszteri látogatás között, pontosan nyolc esztendő, 2011-ben volt az utolsó külügyminiszteri látogatás, illetőleg fontos hangsúlyoznunk azt, hogy maga a magyar Országgyűlés is, a Külügyi bizottság delegációja is kivette a részét a lobbizásból, hiszen áprilisban Washingtonban nagyon sok tárgyalást folytattunk ezzel a kérdéssel kapcsolatban. Míg aztán ez a folyamat elvezetett Szijjártó Péter külügyminiszter úrnak az idén áprilisi washingtoni látogatásához, amely végül is az aláírást elhozta.

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Szeretném kifejezni ezen a helyen az elismerésem a Külügyminisztériumnak. Nagyon hosszú tárgyalási folyamat volt, érzékeny tárgyalási folyamat volt, és ebben személyesen Szijjártó Péter külügyminiszter úrnak is része volt, aki vastagon kivette a részét ennek a megállapodásnak a tető alá hozásából.

Tavaly júniusban érkezett hazánkba az új amerikai nagykövet, David Cornstein úr, és ő már a posztja elfoglalását követően, egy éve jelezte, hogy az egyezmény megkötése számára személyesen és a kormánya számára is prioritás. Ő is kivette a részét, úgy gondolom, abból, hogy mára azt tudjuk mondani, hogy a magyar-amerikai kapcsolatoknak egy rendkívül fontos fejezetén vagyunk túl, amikor is Trump elnök fogadta Orbán Viktor miniszterelnököt a Fehér Házban. Ennek a megállapodásnak fontos szerepe volt ebben a folyamatban, és David Cornstein nagykövet úr szintén vastagon kivette a részét mindebből.

A Trump-adminisztráció két, magyar részről különösen fontos szempontból szakított elődei külpolitikájával. Azt gondolom, helyes, hogyha ezt itt leszögezzük. Először is a Trump-adminisztráció újra felfedezte magának Közép-Európát. Ezt mi sem bizonyítja jobban, mint hogy Trump elnök 2017 júliusában a második külföldi útján már Varsóba látogatott, és ezen a látogatásán egy rendkívül fontos beszédet, azt merném állítani, hogy talán a legfontosabb külpolitikai beszédét tartotta meg, és ez rólunk szólt. Ez a beszéd elhangozhatott volna Budapesten is, és elhangozhatott volna egyébként egy magyar közjogi személyiségnek a szájából is. Az Egyesült Államok elköteleződése Közép-Európa katonai védelme iránt ennek a beszédnek a fényében is, ma egyértelműen állíthatjuk, megkérdőjelezhetetlen.

A másik fontos változás, hogy az amerikai külpolitika középpontjában immáron jó két és fél éve már nem a szövetségesek megnevelése, kioktatása áll, hanem az Egyesült Államok úgy érvényesíti az amerikai nemzeti érdeket, hogy közben szövetségeseit igyekszik partnerként kezelni.

Ez a két fejlemény tehát, amely a Trump-adminisztrációnak a külpolitikájában bekövetkezett, a kardinális változást tükrözi: egyrészt számunkra megkönnyebbülést hozott - erre a megkönnyebbülésre, úgy gondolom, hogy pártpolitikára való tekintet nélkül tekinthetünk -, másrészt Közép-Európa fölértékelődött az amerikai stratégiai külpolitikai gondolkodásban, az Egyesült Államok fantáziát lát Közép-Európában.

Mindennek a két változásnak az eredményeképpen az a helyzetértékelés, ami egyébként Orbán Viktor és Trump elnök találkozáját követően megfogalmazódott, hogy az Egyesült Államok és Magyarország között kialakult egy stratégiai partnerség, ez talán egy olyan diplomáciai kifejezés, amely pontosan írja le a két állam között meglévő kapcsolatot.

A megállapodás aláírására végül másfél évnyi tárgyalás után idén áprilisban, a NATO megalakulásának 70. évfordulója alkalmából rendezett washingtoni külügyminiszteri tanácskozásnak a margóján került sor.

A NATO-val kapcsolatban és ennek a megállapodásnak az összefüggésében nem véletlen ez. Az Úristen nagy szervező ilyen szempontból: ennek a megállapodásnak a megkötése beleilleszkedik abba a folyamatba, amikor is a NATO újra megtalálta önmagát. Bátran mondhatjuk, hogy a 2014-es, Ukrajnával

szembeni orosz agresszióknak mindenféleképpen az a pozitív kollaterális hatása volt, hogy a NATO újra megtalálta a saját hangját, a NATO feltámadt: a 2014-es walesi csúcstalálkozó már kijelölte annak a NATO-nak az útját, amelyet aztán a varsói, illetőleg a brüsszeli csúcstalálkozó és ez a mostani megállapodás is hűen tükröz.

A megállapodás megkötése tartós és kölcsönös elköteleződést jelent, annak az elismerését, hogy az amerikai fegyveres erők tevékenysége hozzájárul Magyarország és Közép-Európa biztonságának és stabilitásának az erősítéséhez, amit ezzel a megállapodással Magyarország elismer és viszonz.

(11.10)

Tehát bátran mondhatjuk, hogy noha nagyon szerteágazóak a kapcsolataink a gazdaságban, mint ahogy ezt itt a miniszter úr elmondta, vagy a legfelsőbb politikai szinten, és nélkülözhetetlen volt, hogy itt egy áttörésre sor kerüljön, és örvendetes, hogy ez az idei esztendőben, 2019-ben megtörtént egy külügyminiszteri találkozóval, egy elnöki szintű találkozóval, de mégis bátran kijelenthetjük azt, hogy a NATO jelenti a legerősebb kapcsolatot az Egyesült Államok és Magyarország között. Ezért a NATO-nak, illetőleg a NATO-val összefüggésben lévő biztonsági kérdéseknek a megkülönböztetett kezelése fölöttébb indokolt.

Hazánk 20 éve tagja a NATO-nak, azóta vagyunk tehát az Egyesült Államokkal hivatalosan is egy katonai szövetségben. Ez alatt a 20 év alatt különösen is a NATO nemzetközi misszióiból és általában a nemzetközi katonai műveletekből jócskán kivettük a részünket, és részt veszünk most is; mintegy 500 magyar katonai szolgál Koszovóban, az afganisztáni kontingens létszáma hamarosan 180-ra nő, hogy csak néhány példát említsek. Köszönettel tartozunk ezért a helytállásért minden magyar katonának, legyenek azok bármilyen rangú katonák.

A kollektív védelemnek a fogalma ma már általánosan ismertté vált, és nem okoz Magyarország számára egy nehezen feldolgozható kihívást az a gondolat, hogy Magyarországnak az elemi érdekeit a magyar katonáink Afganisztánban védik meg. Ez a kollektív védelemnek a logikája.

Azonban az expedíciós erőket leszámítva a Magyar Honvédség egészen a közelmúltig egyáltalán nem volt jó állapotban, nem lehetett róla elmondani, hogy egy modern, XXI. századi haderő. Ennek mindekelőtt az az oka, hogy a mostanit megelőző kormányok jobb esetben hagyták elszorvadni, de gyakrabban maguk is tevékenyen hozzájárultak a tönkretételéhez. (Dr. Vadai Ágnes: *Nem igaz!*) 2002-ben például egy hosszú folyamat eredményeképpen - amikor érvényben volt az a célkitűzés, hogy elérjük a honvédelmi ráfordításoknak a 2 százalékat - elértük az 1,5 százalékos, 2010-re, tisztelt képviselőtársam, 0,7 százalékosra sikerült (Dr. Vadai Ágnes és dr. Harangozó Tamás: *Nem igaz!*) letornáznia ezt az adatot (Dr. Harangozó

Tamás: *2015-re!*), tehát ennek a drámai visszaesésnek az adatai önmagukért beszélnek. (Dr. Harangozó Tamás: *Hát, ez egészen elképesztő!*)

Most azonban a helyzet megváltozott, egyrészt persze azzal, hogy szerencsére már jó ideje nem (Dr. Vadai Ágnes: *Németh Szilárd...*) azok vannak kormányon, akik ezt a kártételt elkövették, másrészt - ez az előzővel szorosan összefügg - a magyar gazdaság is szárnyal, és a számok lehetővé teszik, hogy valóban többet költünk haderőfejlesztésre, összhangban egyébként a NATO walesi célkitűzéseivel, illetőleg Trump elnöknek a nagyon határozott vonalvezetésével a megválasztását követően.

Harmadszor pedig: az is immáron egy széles körű felismeréssé vált, hogy Európának képessé kell válnia arra, hogy megvédje önmagát. Szükségünk van az amerikaiakra, nélkülük elképzelhetetlen Európa védelme, jó tehát, ha itt vannak, erről szól ez a megállapodás is, de Európának hosszú távon saját önvédelmi képessége is szüksége van.

Ha valamit elismerhetünk egyértelműen a Juncker-bizottságnak a teljesítményéből - nincs túl sok ilyen kérdés -, azt gondolom, hogy a Permanent Structured Cooperation, tehát a megerősített állandó együttműködés a védelmi politika területén mindenféleképpen egy nagyon komoly eredmény az Európai Unió védelmi stratégiájának a kialakításában. Persze, a nagy kérdések még nem dőltek el a NATO, illetőleg az európai szintű védelmi együttműködés kapcsolatát illetően. Nagyon komoly kérdés az, hogy együtt vagy külön fogjuk fejleszteni az európai, illetőleg az atlanti védelmet, beleértve egyébként a védelmi iparnak a kérdéseit is.

A magyar kormány arra vállalkozott, hogy felépít egy modern magyar hadsereget, ehhez minden rendelkezésünkre áll: kiváló magyar katonáink nagyon komoly nemzetközi tapasztalattal, elegendő források és meghatározott technológiai alapok immáron ahhoz, hogy ezeket a forrásokat hatékonyan tudjuk felhasználni, és rendelkezésünkre áll egy modern haderő megteremtéséhez a szükséges politikai akarat is. Ennek az építkezésnek van olyan része, amelyben az amerikaiakra is hangsúlyosan számít Magyarország. Idetartozik például a közepes hatótávolságú légvédelmi rakétáknak a kérdése, amivel kapcsolatban szintén egy nagyon fontos előrelépést hozott a magyar miniszterelnök washingtoni látogatása. De a lényeg, ami tükrözi ennek a modern magyar hadseregnek a megvalósítására irányuló törekvést, a 2026-os Zrínyi-program, illetőleg az az eltökéltség, hogy 2024-re legkésőbb Magyarország 2 százalékos szintre fogja emelni a védelmi költségvetését.

Az egyezmény két konkrét vonatkozására szeretnék még röviden kitérni. Az egyezmény túlmutat a huszoneves OMNIBUS megállapodás korszerű alapokra helyezésén, és kiterjed a magyar katonai létesítményeken az amerikai haderő által végzett beruházások jogi kereteinek a megteremtésére is. Ez egy nagyon fontos gyakorlati vonatkozás; 22 év után teljesen indokolt, hogy összenőjön az, ami összetartozik.

És van egy nagyon fontos elvi vonatkozás, amit a miniszter úr is érintett, ez pedig a szuverenitásnak a kérdése. Fontos leszögeznünk azt, hogy a megállapodás nem sérti Magyarország szuverenitását. Ugyebár, volt olyan katonai szövetség, a Varsói Szerződés, amelyről ez nem volt elmondható. Rendkívül fontosnak tartom azt, hogy a NATO konszenzuselven működik, és ez egy nagyon fontos vonatkozás az Európai Unióban zajló egyik legizgalmasabb, legfontosabb vita vonatkozásában is, nevezetesen, hogy egyre erőteljesebb nyomás irányul Magyarországra és számos hozzánk hasonlóan gondolkodó tagállamra, hogy az Európai Unióban a védelmi és a biztonságpolitika területén vezessék be a többségi döntéshozatalt. Ez a nyomás kezd fojtogatóvá válni, ezért rendkívül fontosnak tartom azt, hogy legyen Magyarországon egy külpolitikai egyetértés, egy védelmi és biztonságpolitikai egyetértés is a többségi döntéshozatal bevezetésének az elutasítása tekintetében.

Mi úgy gondoljuk, hogy az Európai Uniónak tanulnia kell a NATO-tól. Ha a NATO-ban képes egy konszenzusos stratégiai, biztonsági, védelmi és külpolitikai döntéshozatal működni, akkor miért ne működhetne ez az Európai Unióban? Az elmúlt években is ezen az elven működőképes volt. Tanuljon az Európai Unió a NATO-tól! És ha nem talál megoldást, akkor talán keresse önmagában a hibát, és próbálja megvizsgálni azt a kultúrát, azt a viselkedésmódot, azt az eljárásmodot, amit a NATO-ban képesek az egyes szövetségesek és a tagállamok kialakítani. Mi úgy gondoljuk, hogy igenis összeegyeztethető a nemzeti szuverenitás és a kollektív biztonság kérdése.

Az Egyesült Államok fegyveres erői hazánk jóváhagyásával, az Alaptörvény és más jogszabályok maradéktalan tiszteletben tartásával tartózkodhatnak és végezhetik tevékenységüket Magyarország területén. Erről szól ez a megállapodás.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

(11.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Köszöntöm képviselőtársaimat.

Tisztelt Országgyűlés! Brenner Koloman képviselő úr később érkezik vissza, tehát majd a vezérszónoki felszólalások körében, amennyiben visszaérkezik, később teszi meg felszólalását.

Most megadom a szót Aradszki András képviselő úrnak, a KDNP-képviselőcsoport vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. ARADSZKI ANDRÁS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Fontosnak tartom bevezetőleg elmondani, hogy az az érzésem ennek a megállapodásnak az aláírásával, hogy visszatértünk az 1990-es időszak értékeihez, amikor döntöttünk arról, hogy a Varsói Szerződésből kilépve,

amiben elévülhetetlen szerepe volt Antall József miniszterelnök úrnak, egy kollektív védelmet, biztonságot biztosító szervezetbe irányultunk és abba léptünk be, amely az észak-atlanti szövetség volt.

1997-ben kötött egy megállapodást a magyar állam a NATO-val, amely arról szólt, hogy a NATO-tagok közötti kölcsönösen alkalmazandó Status of Forces Agreement kiegészítésére létrejövő megállapodásban rendezte - ez az OMNIBUS megállapodás volt - az amerikai haderő Magyarországon tartózkodó állományára, annak jogállására vonatkozó szabályokat. Az idő azért halad előre, és 1997-hez képest jelentős gazdasági, politikai, katonapolitikai és jogi változások mentek végbe a világban, Európában és Magyarországon, valamint az Egyesült Államokban is. Az bizonyossá vált, hogy korszerűsíteni kell ezt a megállapodást, amely összhangban van az Egyesült Államok megváltozott politikai súlyával, megváltozott politikai attitűdjével, amikor is a demokráciaexport helyett egy praktikus megoldásokat tartalmazó politikai irány vált dominánssá Trump elnök megválasztásával.

Talán nem véletlen, hogy az úgynevezett demokráciaexport időszakában a NATO mint szervezet, ennek a működőképessége nem volt a csúcson, amit arra is fel lehetett használni egyes tagállamok részéről, hogy a vállalt kötelezettségeket nem vagy alig, vagy csak minimálisan teljesítették. A NATO szerepének megerősítése történik a hasonló megállapodásokkal, mint ami most a parlamenti vita tárgya, amely egyrészt biztosítja a közös védelmi rendszer hatékony működtetését, továbbá biztosítja azt is, és ez egy politikai súlyú megállapodás a tekintetben, hogy Magyarország tudja teljesíteni azt a vállalását, amely azt jelenti, hogy a NATO védelmi rendszeréhez, a közös teherviseléshez arányos és Magyarország teljesítőképességéhez igazodó hozzájárulást tudjon tenni.

Magyarország tekintetében azt tudjuk elmondani, és ezt büszkén tudjuk elmondani, hogy az elmúlt években jelentős hangsúlyeltolódás történt a védelmi képességeink megerősítésére mind költségvetési fedezet útján, mind pedig katonapolitikai döntések meghozatalával. Ennek a folyamatnak fontos eleme az előttünk fekvő megállapodás parlament általi jóváhagyása, már csak azért is, mert az bizonyos, hogy Európa nagyon fontos geopolitikai tényező, ezen belül Közép-Európa és Kelet-Európa nagyon fontos stratégiai tényező, amelynek mi részei vagyunk, és alapvetően üdvözlendő és támogatni kell azt, hogy az Egyesült Államok a megváltozott politikai irányultságát igénybe véve biztosítja, erőteljesebben biztosítja a közös védelmi eszközök kialakítását, illetve a közös védelmi potenciál megerősítését.

Nagy dilemma az, amikor egy ilyen megállapodásról beszélünk és azt vitatjuk, hogy hogyan viszonyul ez a magyar szuverenitás kérdéséhez. Alapvetően minden nemzetközi megállapodás valamilyen szinten az azt megkötő felek számára az adott állami szuverenitásuk valamilyen módosítását, csökkentését vagy jogkiterjesztés esetén a növelését jelenti. Fontos dolognak tartom azt aláhúzni, hogy a tárgyalások so-

rán olyan megállapodást sikerült miniszter úrnak el- lenjegyezni, aláírni, amely alapján biztosítható a ma- gyar szuverenitásnak a dolog természetéből való csökkentésének alkotmányos szempontok szerinti megoldása.

Nagyon fontosnak tartom megemlíteni, hogy fő szabályként a kormány ad felhatalmazást a csapatmoz- gásokra. Ez alól vannak kivételek, amely kivételek kö- zött szerepel, hogy az alkalmazás és állomásoztatás esetén, amikor ilyen típusú szándék van az Egyesült Ál- lamok részéről, akkor ennek a jóváhagyásáról az Or- szágyűlés dönt. Mindezek mellett azt is fontosnak tar- tom, hogy érthető, katonai szempontból érthető volt az az álláspont, hogy minél szélesebb mozgási és jogi le- hetőséget biztosítson Magyarország az Egyesült Ál- lamok katonái számára az itt-tartózkodásuk idejére, de a megállapodás tartalma azonban kiállja a magyar alkot- mányosság próbáját, kiállja annak a mércének az ere- jét, amely szerint oly mértékben korlátozza a magyar szuverenitást, ami csak legfeljebb és a legkisebb mér- tékben, leginkább szükséges ahhoz, hogy ez a megállá- podás hatékonyan működjön.

Miért van szükségünk erre a megállapodásra? El- sősorban azért, hogy védelmi potenciálunkat erősítse, és nemcsak Magyarország védelmi potenciálját, ha- nem egész Közép-Európa védelmi struktúrájában je- lentős változásokat eredményez ez a megállapodás, már csak azért is, mert az Egyesült Államok hazánk- on kívül Lengyelország, Románia, Bulgária és a három balti állam: Észtország, Litvánia és Lettország eseté- ben hasonló megállapodást kötött, és ezek már ha- tályba lépnek. Ennek a megállapodásnak azért is van súlya, mert kellő ellensúlyt tud képezni egyes, Európa centrális erejét fenyegető támadásokkal, befolyások- kal szemben.

Mindezek alapján, miután a megállapodás mind a célját tekintve, mind pedig tartalmát tekintve kielé- gíti a magyar stratégiai érdekeket, a honvédelmi, geo- politikai érdekeket, kielégíti az alkotmányos ren- dünkben megengedhető követelményeket a szuvere- nitás tekintetében, ezért a Kereszténydemokrata Nép- párt javasolja és támogatni fogja az előterjesztett ha- tározati javaslat elfogadását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Harangozó Tamás képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezér- szónokának.

(11.30)

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, az MSZP képviselő- csoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A Magyar Szocialista Párt természetese- sen támogatja mind a két előterjesztést, annál is in- kább, hiszen a NATO-csatlakozásunkra való meghí- vás '97-ben Horn Gyula kormányának időszakára esett, és ha már szuverenitási kérdésekről beszélünk, akkor egy népszavazáson lett a magyar nép megkér- dezve arról, hogy a szuverenitásának egy ilyen nagy

fokáról rendszerszerűen lemondjon-e a biztonsága érdekében, és ez egy eredményes és érvényes népszavazás volt, majd '99-ben az azt követő Fidesz-kor- mány idején köttetett meg maga a csatlakozási szer- ződés.

Ezért érdemes ilyenkor mindig beszélni a NATO- ról is természetesen, mert a NATO - mint sokszor el- mondtuk - a világ legerősebb és legsikeresebb kato- nai, politikai szövetsége, és ezen szövetségen belül az Egyesült Államok hegemoniája, azt gondolom, nem megkérdőjelezhető. Talán sokan nem is tudják, de a mai napig ha a világ első tíz legnagyobb katonai hatal- mát vesszük, akkor még mindig ott tartunk, hogy az Egyesült Államok egymagában az első helyen poten- ciáljában, katonai erejében körülbelül annyi erőt kép- visel, mint az azt követő kilenc együttvéve - nyilván ennek sok szempontja van, de nagyjából így számol- ják még most is, bár azért az utóbbi években nagyon komoly átrendeződések vannak ebben a sorrendben, és sajnos az Európai Unió tagállamai, ha Nagy-Bri- tanniát még idevesszük, akkor mondhatom, hogy az Európai Unió tagállamainak erőteljes kárára.

Ebben a helyzetben, '97-ben még a NATO- és EU- csatlakozásunk előtt köttetett szerződés alapján műkö- dött az a rendszer, amelyben az Egyesült Államok had- seregének a NATO-n kívüli külön csapatmozgását, itt- tartózkodását szabályozó kérdések eldőlték. Mint az el- hangzott, 2017-ben jelezte az Egyesült Államok, hogy szeretné ezt megújítani. Ennek sok oka van, még egy- szer mondom, elfogadható oka az is, hogy még NATO- és EU-csatlakozásunk előtti állapotot tükrözi a szerző- dés, természetesen elfogadható ok az is, hogy 20 év után nagyon sok minden változik a katonai területeken is, ezért azt gondoljuk, hogy semmilyen akadálya nin- csen annak, hogy ez a szerződés megújításra kerüljön. Azt viszont már egy picit a mi megítélésünk sze- rint - akkor egyszerűen fogalmazok - átlátszónak és íz- léstelennek tartjuk, amit a kormány ebben az ügyben az aláírást megelőzőleg csinált.

Az a szuverenitási hercehurca, amit itt hallot- tunk, most már azért sokkal szerényebben, de előtte hosszú, nagy sajtótájékoztatókon és bejelentéseken, hogy gyakorlatilag a kormány keze meg van kötve, és nem biztos, hogy sikerülni fog ez a megújítás, mi azt gondoljuk, ismerve az Orbán-kormány működését, hogy nem szólt másról, mint hogy bepróbálkoztak az Egyesült Államoknál, futottak egy kört. Hogy most ennek köszönhető-e az, hogy Orbán Viktor egy fa- milyfotón mosolyoghatott Trump elnökkel, vagy in- kább annak az egymilliárd dolláros katonai beszerzés- nek, amit bejelentettek, amit a magyar adófizetők majd a nap végén kifizetnek, az valószínűleg sosem derül ki. De azt szögezzük el, kedves képviselőtár- saim, hogy valódi alkotmányos, szuverenitási kérdés nem merült fel ennek az ügynek a kapcsán, és a leg- nagyobb beismerése annak, hogy nem merült fel, az az, ami itt a vezérszónoklatban vagy a miniszteri ex- pozében el is hangzott érvként, hogy gyakorlatilag konstrukciójában ez a szerződés szinte semmiben nem különbözik a '97-ben megkötöttől. Semmiben! És az, hogy bele van írva a szerződésbe egy utalás,

hogy a magyar Alaptörvényt tiszteletben tartva meg a magyar törvényeket betartva lesz ez a szerződés aláírva, és utána ezeket betartva fognak az amerikaiak itt különböző kiváltságokat kapni ahhoz, hogy a hadseregük zavartalanul működhessen, hát, kedves képviselőtársaim, mert ha nem írjuk bele, akkor nem? Tehát ha nem írjuk bele ezt a mondatot, akkor az amerikaiak vagy egyébként a magyar fél nem tartja be a magyar Alaptörvényt meg a magyar törvényeket? Teljesen világos és teljesen egyértelmű, hogy ez egy politikai bepróbálkozás volt, ami nagy valószínűség szerint, szintén mondom, nem tudom, mikor derül ki, de egyszerűen lepattantak az amerikai félről, azért valószínűleg ők is tartanak maguk körül néhány jogászt, akik ezt el tudták nekik mondani.

Nem tudjuk, hogy mi szükség van ezekre, nem értjük. Azért mégiscsak vannak olyan alapvető kérdések, amelyekről még önök is azt állítják, hogy szent és sérthetetlen, például az ország biztonsága, ezen belül például az, hogy a NATO-tagságunk mindenféle szempontból a magyar állampolgárok javára szolgál. Akkor nem tudjuk, hogy miért kell ilyen játékokkal szórakozni.

Németh Zsolt képviselő úr vezérszónoklata azért néhány gondolatot ébresztett bennem, pedig nagyon szerettem volna egy egyszerű, patetikus, hatalmas nemzeti összefogásról tanúbizonyságot tevő vezérszónoklatot tartani, de olyan dolgok hangzottak el Németh Zsolt szájából, amelyekre muszáj az embernek reagálnia, mert vagy nem ért vele egyet, és ez teljesen rendben van, vagy objektíve nem igaz, amit mondott, és akkor azt ki kell igazítani.

Az elsővel kezdeném. Németh úr nagyon sok időt szentelt Trumpra, az amerikai kül- és belpolitikára - nem tudom, egyébként ennek a javaslatnak konkrétan mi köze van hozzá, pont az a lényege, hogy a két ország katonai területen kormányokon átívelően együtt kell hogy működjön, és ez így volt, és így is kell hogy legyen a jövőben -, de megütötte a fületem, amikor azt mondta, hogy Közép-Európa milyen fontos az új amerikai adminisztrációnak, és hogy második útja Varsóba vezetett, ez lehetett volna Budapest is. Nem, nem lehetett volna Budapest, Németh úr, és ezt ön pontosan tudja, hogy nem lehetett Budapest. (*Németh Zsolt: Nem tudom!*) És valószínűleg azt is pontosan tudja, hogy a közép-európai térség felértékelődése például a Trump-adminisztráció alatt is elsősorban annak köszönhető, hogy az Egyesült Államok akár katonai, akár nemzetbiztonsági szempontból újra kezdte komolyan venni az orosz fenyegetést nemcsak a saját hazájában, hanem a szövetségesei tekintetében is. Na, Magyarországnak az elmúlt években ebben a kérdésben folytatott kétkulacsos politikája miatt, azt gondolom, teljesen kizárt volt, hogy ez a beszéd akár Budapesten is elhangozhatott volna, és ennek valóban oka az, ahogy a kormány az elmúlt időszakban ezen a területen viselkedett.

Igen, a Honvédelmi bizottság tagjaként, volt alelnökként és a Nemzetbiztonsági bizottság volt tagjaként azt tudom mondani, hogy valóban nagyon sok olyan ügy volt az elmúlt időszakban, Németh úr, a

kormány konkrét tevékenységéhez kapcsolódóan, ami egy szövetséges országban, akár az Egyesült Államokban, akár nyugat-európai, európai uniós szövetségeseinkben nagyon komoly kételyeket vetett fel Magyarország elkötelezettsége és a NATO tekintetében a biztonság kérdésében. És most nem megyek végig ezeken az ügyeken, pontosan tudjuk, hogy miről van szó, itt az orosz befolyás, az orosz titkosszolgálatok kibejárkálása, a szélsőjobboddallal való együttműködése s a többi, ezek mind benne vannak, és én azt gondolom, hogy vannak olyan dolgok, például ez is, amiről ma tárgyalunk, amiben egyszerűen nem kéne senkinek külön utakat járnia.

Amit ön elmondott a védelmi kiadásokról meg a Magyar Honvédség állapotáról, azért vagyok kénytelen kiigazítani, Németh úr, mert vagy nagyon rossz anyagot írtak önnek a kollégái, vagy - nem tudom - rossz Google-címet írt be, a tény valami nagyon-nagyon messze van attól, amit ön mondott. Ön azt állította, hogy 2010-ben vagy 2010-re 0,7 százalék lett a honvédelmi költségünk a GDP arányában - ez egyszerűen nincs így, ezek számok, államtitkár úr. A következő a helyzet: 1,14 volt, tehát 2010-ben volt utoljára 1 százalék fölött a honvédelmi költség, aztán hosszú-hosszú éveken keresztül a Fidesz-kormány alatt ez csak lefelé ment. A mélypontja 2015-ben volt, tisztelt képviselő úr, amikor az a bizonyos 0,7 százalék bekövetkezett, és amikor is egyébként a honvédelmi minisztert, Hende Csabát menesztette Orbán Viktor, és amikor egyébként a walesi csúcs után a magyar kormány szemmel láthatóan - szintén valószínűleg amerikai és nemzetközi nyomásra - elkezdte komolyan venni a saját magyar haderejét. Addig itt csak leépülés és pusztulat volt, államtitkár úr, 2010 és '15 között.

Én nem állítom, hogy előtte minden fenéig tejfel volt, de az, hogy a 2010-es válság évében is lényegesen meghaladta a magyar költségvetésben a honvédelemre szánt rész, mint utána a következő öt évben önök alatt, az egyszerűen tény, és az is tény, hogy az idei évben érte el ismét az 1,2 százalékot. Tehát nagyjából azt mondhatjuk, hogy pont 2010 után nagyjából kilenc év múlva, most tartunk ott, ahol 2010-ben tartottunk a GDP-arányos költségben, és ez nyilvánvalóan meglátszik a honvédség állapotán, nyilvánvalóan ez nem tudott máshogy megvalósulni, mint hogy további leépülések, képességleépülések, megszűnések voltak. Emlékezzünk csak a helikopterbeszerzési hercehurcára, hogy már '13-ban letette a honvédelmi miniszter a szent esküt, meg ötpártit vagy hatpártit hívott össze, hogy már mindjárt itt vannak a helikopterek, aztán talán most majd lesz valami, kilenc évvel vagy öt évvel később.

(11.40)

Nem megyek hosszan bele, csak azt szeretném mondani, hogy szerintem kár volt ezt a témát idehozni egy olyan előterjesztésnél, ahol egyébként, azt gondolom, legalábbis remélem, teljes konszenzus lesz a szavazás tekintetében a parlamenti pártok között, és

pláne kár volt úgy idehozni ezt a témát, hogy nem sikerült eltalálni a számokat.

Végezetül, tisztelt miniszter úr, személyesen megszólított az imént, magamra vettem, nyilván, merthogy én hangos nemtetszésemet fejtettem ki az ön beszéde alatt. Igen, azt kérdezte, volt-e gyerekzobám. Nekem volt, miniszter úr! És voltak olyan szüleim is, tudja, akik arra tanítottak, hogy ne hazudjak. Miniszter úr, amikor ön egy miniszteri zárszóban teljesen valótlan dolgokat ad a vitapartnerre szájába, olyan dolgokat, amelyek nem hangzottak el, úgy, hogy ön pontosan tudja, hogy nem lehet rá reagálni, akkor bizony a parlamentben van egy ilyen műfaj, hogy az ember már más eszköze nem lévén bekiabál.

Mondanám, miniszter úr, konkrétan. Senki nem állította itt, senki, hogy a macedón nép döntését megkérdőjeleznék Gruevszki megválasztásával kapcsolatban. Azt állítom viszont most is, miniszter úr, hogy önök megkérdőjelezik, sőt semmibe veszik a macedón bíróság ítéletét. Nem azért kiabál itt bárki Gruevszki-ügyben, mert egy tíz évig volt miniszterelnököt beengedünk az országba (*Dr. Vadai Ágnes: Hanem mert bűnöző!*), hanem azért, mert ő korrupciós ügyekért jogerősen elítélt, nem vádolt, nem elsőfokon, jogerősen elítélt; egy leendő NATO-tagország bíróságának ítéletére mondják azt, hogy önök szerint ez nem érvényes. Ezt egyszerűen nem tudjuk elfogadni, miniszter úr.

Azt állította, objektíve, ezt mondta saját szájával - és már sokszor elhangzott -, hogy a kormánytól független hatóság döntött Gruevszki-ügyben. Ne vicceljen már, miniszter úr! A bevándorlási és migrációs hivatal a Belügyminisztérium közvetlen irányítása alatt álló kormányzati szerv. A belügyminiszter utasítása, irányítása és felügyelete alatt álló kormányzati szerv. Még csak nem is látszatfüggetlen, mint az ügyészség például. Kifejezetten kormányzati szerv.

Végezetül pedig, miniszter úr, azt, amit mondott, megértem, látom, hogy büszkén vállalja. Az az ön döntése, hogy egy elítélt bűnözőt alkalmaz-e a legfőbb és legbizalmasabb tanácsadójának. Az az ön dolga. Van, aki bűnözőkkel szereti magát körülvenni és tőlük tanácsokat kérni, nyilván mások valószínűleg másféle keresnének ilyen tanácsadókat. Ez hangzott el ma itt öntől, ez szerintem viszont önt minősíti és nem az itt lévő ellenzéki képviselőket.

Visszatérve magához a javaslatához: támogatjuk a javaslatot, a bizottsági ülésen is elmondtuk, hogy támogatjuk mind a két javaslatot, hiszen nem történik más, mint az 1997 óta meglévő szerződés megújítása, ami mind közjogi, mind szuverenitási és minden más szempontból ugyanazt az állapotot tartja fenn, amit eddig. A szuverenitást továbbra is a magyar Országgyűlés döntése garantálja, mint ahogy egyébként ez a törvény is mutatja. Valódi csapatmozgásokat és valódi, a magyar szuverenitást érintő amerikai katonai műveleteket a magyar Országgyűlés döntése nélkül nem lehet a jövőben sem és eddig sem lehetett megtenni Magyarországon. Ez garantálja a mi szuverenitásunkat, és annak örülünk, hogy ez a szerződés ilyen formában fog megvalósulni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps az ellenzéki padsorokból.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vadai Ágnes képviselő asszonynak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VADAI ÁGNES, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Azzal szeretném kezdeni a felszólalásomat, hogy a magam és a Demokratikus Koalíció-frakció nevében üdvözlöm, hogy az Országgyűlés ma ezt a két előterjesztést támogatja, és természetesen, ahogy korábban elmondtuk, nemzetközi szerződések esetében a Demokratikus Koalíció támogatását adja a javaslatokhoz. Ebben a két esetben is támogatni fogjuk ezt az előterjesztést.

Külön öröm számomra, hogy egy másfél éves hercehurcának teszünk pontot a végére. A Honvédelmi és Rendészeti Bizottság már tárgyalta ezt az előterjesztést, erről miniszter úr is beszélt, és akkor is láthatóan az előterjesztés középpontjában a szuverenitási kérdés állt, amelyről valóban, akkor sokkal vehemensebben, most talán kicsit visszafogottabban beszéltek kormánypárti képviselők.

Arról szeretném képviselőtársaimat tájékoztatni, hogy ennek a szerződésnek a Demokratikus Koalíció frakciója által történő megszavazása semmiképpen sem jelenti azt, hogy az egypárti, önök által elfogadott Alaptörvényt elfogadottnak tekintjük. Tudomásul vesszük, hogy önök beírták ezt az amerikai féllel a nemzetközi szerződésbe, ebbe a kétoldalú szerződésbe, de a Demokratikus Koalíció azt az egypárti alkotmányt változatlanul illegitimnek tekintti, és mindent meg fog tenni annak érdekében, hogy amint lehetőség lesz rá, ezt az Alaptörvényt kidobjuk, és olyan Alaptörvényt fogadjunk el - nyilván akkor ezeket a módosításokat át fogjuk vezetni -, amely valóban a nemzet egységét jeleníti meg. Ez az Alaptörvény nem jeleníti meg a nemzet egységét, ez az Alaptörvény csak és kizárólag önöket jeleníti meg, sőt még az sem biztos, hogy teljes mértékben az itt ülő fideszeseket, csak a Fidesz politikájának egy részét jeleníti meg.

Ahogy Harangozó képviselőtársam már beszélt erről, ez a megállapodás önök miatt húzódtott el másfél évig, mondvasinált okokkal; nyilván azt gondolták, hogy ezzel legitimálhatják ezt az Alaptörvényt. Ne gondolják ezt, képviselőtársaim! Mi azért szavaztuk meg ezeket a törvényjavaslatokat, mert borzasztóan fontosnak tartjuk, hogy a szabad világ vezető országával korábban megkötött szerződést, mert valóban mára talán megérett arra, hogy felülvizsgáljuk és a megváltozott viszonyoknak megfelelően átalakítsuk, szóval hogy a szabad világ legfontosabb és vezető országával legyen egy ilyen védelmi együttműködés. Ennek semmi köze sincs a magyar szuverenitáshoz, ennek semmi köze sincs ahhoz, amiről önök itt beszéltek, ennek egész egyszerűen a józan észhez van köze. Ahogy elhangzott itt korábban a felszólalásokban, ez egy korábban, Magyarország NATO-csatlakozása előtt is létezett megállapodás volt. Ennek továbbvitele alapvetően Magyarországnak nemzeti érdeke. Turi-Kovács képviselőtársamnak mondom: na, ez például nemzeti érdek, és úgy gondolom, hogy önök

is azért támogatják, mert fontosnak tartják a nemzeti érdek megvalósítását.

Világossá kell azt tenni, hogy az elmúlt másfél éves hercehurca, ami e két szerződés aláírásával, tárgyalásával járt, egy dologra volt csak jó, hogy meg lehessen mutatni a kormányzat részéről, hogy akár akadályokat is lehet gördíteni az ilyen megállapodások aláírása elé annak érdekében, hogy elérjék, hogy megérkezzen ide a külügyminiszter, és valamilyen úton-módon, még az árát persze nem tudjuk, de találkozhasson végre Orbán Viktor az amerikai elnökkel.

Németh Zsolt azt mondta, hogy nagy megnyugvást jelent az számára (*Németh Zsolt: Megkönnyebbülést!*), hogy új adminisztráció van. Engem egy dolog érdekel: hogy az ön megnyugvása mennyibe kerül a magyar adófizetőknek. Aztán beszélt is arról, hogy valóban, a megbeszéléseknek köszönhetően a közép-hatótávolságú légvédelmi rakétarendszer ügyében változás állhat be vagy előrelépés történt. Tisztelt képviselőtársaim - és erről a Külügyminisztérium minisztere, Szijjártó Péter is beszélt -, nyilvánvalóan az ilyen védelmi együttműködés keret a további együttműködések érdekében. Ezt nagyon fontosnak tartjuk. Számptalan alkalommal az elmúlt években a Honvédelmi és Rendészeti Bizottság ülésén szorgalmaztuk a szorosabb együttműködést a NATO-tagállamokkal, szorgalmaztuk a honvédelmi beszerzéseket. És nem állítom, hogy Németh Zsolt nem mond igazat a plenáris ülésen, hiszen ő nem ilyen, nyilván tévedett a honvédelmi költségvetést illetően; erre Harangozó képviselőtársam már rávilágított.

Azt gondolom, most tekintsünk el attól, hogy mennyire emelkedett volt az, hogy ön azt állította, a Magyar Honvédség költségvetése 2010-ben 0,7 százalékos volt. Ez egész egyszerűen nincs így. Tekintsünk el attól, hogy mennyire volt emelkedett egy ilyen, egyébként szerintem Magyarország számára rendkívül fontos egyezmény megvitatásakor arról beszélni, hogy ön szerint a Magyar Honvédség milyen állapotba került 2010-ben. De egyszerűen kénytelen vagyok ezekre a kérdésekre reagálni és erről is beszélni, főleg azért, mert személyesen is érintett vagyok, nemcsak azért, mert ebben az időszakban voltam honvédelmi államtitkár, hanem azért, mert nagyjából egy kezemen meg tudom számolni azoknak a képviselőknek a számát, és beleérttem magamat is, akik a honvédelem ügyével ebben a házban szoktak rendszeresen és hosszú ideje foglalkozni. Ezért volt jó, hogy a Honvédelmi és Rendészeti Bizottságba eljött nemcsak Szijjártó Péter külügyminiszter, hanem a honvédelmi miniszter is, és ott tájékoztattak bennünket erről az egyezményről. Biztosan Kósa Lajos elnök úr be fog jönni Schengenél. Jöjjön gyakrabban a Honvédelmi és Rendészeti Bizottság ülésére, és akkor megláthatja, hogy milyen kérdésekről szoktunk ott vitatkozni.

(11.50)

Őszintén sajnálom ugyanakkor, hogy bár a Külügyminisztérium az előterjesztő, nincs itt a honvé-

delmi tárca képviselője, akár a miniszter, akár a csülkös-pacalos államtitkár, mert erről biztosan tudna beszélni, hogy a 2010 előtti időszakban GDP-arányosan mennyit költöttek az akkori kormányok - és ez természetesen önökre is vonatkozik, hiszen 2001-től, sőt korábban rendelkezésre állnak az adatok -, és mennyit költött 2010-2018 között a hadsereg az önkormányzata.

A legnagyobb problémát a haderőfejlesztés tekintetében az jelentette, hogy azokat az eredményeket, amiket elértünk tényleg nagyon nehezen 2010-ig... - és nemcsak azért, mert válság volt, hanem azért, mert önkötöttek egy olyan szerződést a svédekkel Gripen-ügyben, amely ma még nem nyilvános, de nagyon remélem, hogy egyszer nyilvános lesz, és látni fogják a fizetési ütemezést a választópolgárok, majd látni fogják a módosítást, amit Hende Csaba azért kötött, mert nyilvánvalóan nem álltak rendelkezésre a források a tárca költségvetésében a bérleti díj fizetésére. Szóval, amit önkötött 98-2002 között haderőreform tekintetében műveltek, azt egy mondatban lehet összesűríteni, és ezt egy feladatszabó értekezleten mondta Orbán Viktor, akkori miniszterelnök; nevezetesen, hogy nem akar orosz haditechnikát látni. Ennek következtében indult el például a vadászpilóta gépek beszerzése, ami ma sem igazán tisztázott, hogy hogyan is történt, miért lett végül Gripen, és miért nem esetleg az amerikaiaktól vásároltuk meg a vadászpilóta gépeket, amelyeket egyébként akkor a honvédelmi tárcának mind politikai, mind katonai vezetői támogattak.

2002 után nyilvánvalóan már ezzel a súlyos örökséggel indult neki a honvédelmi tárca, és az ország teherbíró képességének megfelelően folyamatosan 1 százalék fölött költött a magyar kormány a honvédelmi kiadásokra. Valóban, ahogy itt elhangzott, 2010-et követően - s abban az évben nem 0,7 százalék volt a GDP-arányos költés, hanem bőven 1 százalék fölött - viszont látványosan visszaesett a honvédelmi tárca költségvetése, és azért esett vissza, mert egyszerűen nem tartotta a magyar kormány és konkrétan a magyar miniszterelnök fontosnak a haderőfejlesztést. Ezek után nem lehet azon csodálkozni, hogy a Magyar Honvédség folyamatosan veszítette el a képességeit, majd amikor észbe kaptak, hogy tulajdonképpen már se repülő nincsen, se helikopter nincsen, se szállító gép nincsen, lassan már semmi sincsen, és az orosz technika tönkremegy, akkor elkezdtek költeni ész nélkül.

A választások előtt - és nyilván erről biztosan ön is értesült - a nagy haderőfejlesztés jegyében, amely, csak javítani szeretném, a „Zrínyi 2026” program nevet viseli egyébként... Csak mondom önöknek, olyan ez a program, mint Columbo felesége, mindig beszélünk róla, de még senki se látta. Mert biztosan tudja, képviselő úr is, a teremben ülő képviselők is, hogy a „Zrínyi 2026” program egy ilyen színes-szagos kiadvány, ennyi. Ezt sikerült bemutatni a honvédelmi tárcának a Honvédelmi és Rendészeti Bizottság ülésén, és a program központi mondanója a magyar katonák és

a magyar polgárok számára, hogy mindent is fejlesztünk egyszerre.

Ezt az egyet sikerült, legalábbis papíron megvalósítani, hiszen a tavalyi választások előtt a Honvédelmi és Rendészeti Bizottságban közbeszerzés alóli mentesítési kérelemmel jelent meg az akkori miniszter, Simicskó István. Nyilván magáról az előterjesztésről nem lehet beszélni, titkos, de nem árulok el túl nagy titkot, ha azt mondom, hogy több száz milliárd forintnyi közbeszerzés alóli mentesítésre kértek felhatalmazást, lényegében átfogó célokra, és nem konkrét megjelölésre. Mondanom se kell, hogy a kormánypárti többség támogatta ezt a beszerzést, és azóta, képviselőtársaim, az a nagy helyzet, hogy ahogy én, úgy önök is és a Honvédelmi és Rendészeti Bizottság tagjai is - bár itt most nem látok a kormánypárti sorokban honvédelmi és rendészeti bizottsági tagot - a sajtóból értesülünk a beszerzésekről.

Tehát azt, hogy Leopard 2-es harckocsit rendelt a Magyar Honvédség, 44 darabot, amelyet majd később szállítanak le, de már azóta vásároltak 12 darab használtat, ezt a sajtóból tudta meg a Honvédelmi és Rendészeti Bizottság. Hogy vásároltak 2 darab A319-es Airbus az Air Berlinton, ezt a sajtóból tudtuk meg. Ugyan azt mondták, hogy ez szállítógép, de utóbb kiderült, hogy kormánygép. Hogy van 2 darab Dassault Falcon 7x business jet a Magyar Honvédség tulajdonában, ezt is a sajtóból tudtuk meg, ráadásul az egyik business jetről kiderült, hogy azt a HM EI Zrt. vásárolta meg.

Akkor pedig, amikor arra kértem a honvédelmi tárca vezetését, hogy legyenek szívesek ezeket megmutatni, hiszen lehet, hogy visszaépült valamelyest a Magyar Honvédség elmúlt kilenc évben elveszett képessége, egész egyszerűen azt a választ kaptam én is és a Honvédelmi és Rendészeti Bizottság is, hogy ezeket az eszközöket nem lehet megtekinteni. Közben kiderült, hogy ez a négy gép valóban a honvédelmi tárca tulajdonában, illetve a honvédelmi tárca tulajdonában lévő cég tulajdonában van, de ezek nem honvédelmi célt szolgálnak. Ezek, tisztelt képviselőtársaim, kormánygépek.

Most nem képezi a vita tárgyát, hogy szükség van-e kormánygépre vagy sem, de azt szeretném mondani, hogy amit önök GDP-arányosan elszámolnak mint költség, például ennek a négy gépnek a költsége, ez semmiképpen sem honvédelmi célt szolgál, hanem csak és kizárólag kormányzati célt szolgál. Olyannyira, hogy az önök kormányzása idején fordult elő, hogy már megvolt a két darab Airbus, ám a szabadságos katonákat külföldről mégis Ukrajnából bérelt szállítógéppel kellett hazahozni, mert nem állt rendelkezésre az Airbus, mert valaki éppen repülgetett vele, nyilván honvédelmi célok érdekében.

Tájékoztatni szeretném továbbá önt arról, hogy a korábbi nagy oroszellenesség, ami '98-2002 között jellemezte az akkori magyar miniszterelnököt, mára olyannyira barátságba fordult, hogy sikerült 5,2 milliárd forintért felújítani öt darab Mi-17-es helikoptert. Miközben - és erre Harangozó képviselőtársam már utalt - lényegében a 2010-es ciklust követően egy év

sem telt el, az akkori honvédelmi miniszter folyamatosan arról beszélt, hogy a magyar kormánynek elkötelezettsége az, hogy éppen a különböző szövetségekkel való jobb együttműködés érdekében 160 milliárd forintot fog költeni a kormány helikopterbeszerzésre. Azt hiszem, hogy én voltam az egyik legboldogabb honvédelmi és rendészeti bizottsági tag, mert tudtam, hogy igenis szükség van, kell vásárolni helikoptereket, és nemcsak a Magyar Honvédségnek, hanem nyilván a rendőrségnek és a katasztrófavédelemnek is, talán még az Országos Mentőszolgálatnak is.

Ezt az előterjesztést, tisztelt hölgyeim és uraim, minden évben meghallgattuk. Minden évben meghallgattuk Hende Csabától, hogy már csak párat kell aludni, most már mindjárt itt vannak a helikopterek, mindjárt megoldódik ez a dolog, aminek az lett a vége, hogy 2018-ban természetesen többszörös áron - mert volt olyan cég, amelyik kevesebbért elvállalta volna -, 5,2 milliárd forintért felújított a kormány öt darab Mi-17-es helikoptert.

Mi minden beszerzésnek örülünk. Én személy szerint azt gondolom - és talán ez az az ügy, amiben egyetértünk -, hogy nemzeti konszenzusnak kell lennie a Magyar Honvédség fejlesztési irányát illetően, mert ez mindannyiunk hadserege. Csakhogy ezekben a kérdésekben nincs mód vitatkozni. Az világosan látszik, hogy 2010-et követően a Magyar Honvédség fejlesztési iránya - már ha volt egyáltalán, de lényegében 2016-2017-ig semmiféle fejlesztésről nem lehetett beszélni, 2010-16 között, de még '17-ben sem nagyon - a területvédelmi irány volt. De én azt gondolom, hogy amikor a NATO-ról, amikor más országokkal való együttműködésről beszélünk, és különösen akkor, amikor az Amerikai Egyesült Államok tekintetében beszélünk együttműködésről, akkor a területvédelmen túl egy másik területtel is érdemes foglalkozni, ez a kibervédelem. Nem véletlen, talán külügyminiszter úr majd zárszavában egy pár szót ejt a Huawei-üggyel kapcsolatosan, amely ebben a védelmi együttműködésben, ugye, nincsen benne, de nyilván tudjuk, hogy egy védelmi együttműködés nem csak területi kérdésekre terjed ki, különösen nem a NATO-nak.

Talán emlékeznek képviselőtársaim, ebben a Házban egy napirend előtti felszólalásomban beszéltem a Kaspersky Lab nevű orosz vírusirtóról. Akkor az itt ülő képviselők, beleértve a kérdésemre választ adó illetékes fideszes kormánytagot is, nem túl kedvesen válaszoltak. Majd nem telt el egy kicsi idő, és a Kaspersky Lab vírusirtó programot ki is rakták, le is törölték az országgyűlési képviselők laptopjáról, és már akkor, amikor ezt a kérdést fölvettem, volt olyan minisztérium, amelyik pontosan tudta, hogy ezt az oroszok által birtokolt vírusirtót - pontosabban a cég az orosz, amelyik ezt a vírusirtót gyártotta - nem szabad magyar gépen használni.

(12.00)

Talán emlékeznek, képviselőtársaim, amikor nemzeti konzultáció kapcsán került elő a Yandex

nevű, szintén orosz cég, amely háttérben futott a nemzeti konzultáció internetes oldalán.

Biztosan olvasták azt a hírt, hogy a Yandextől az orosz titkosszolgálat bekérte a felhasználói adatokat. Tehát akkor, amikor védelmi együttműködésről beszélünk, és én azt hiszem, hogy talán odafigyeltek az Amerikai Egyesült Államokban történetekre, hiszen önök eléggé felkészültek, különösen Németh Zsolt, hiszen ő a Külügyi bizottságot vezeti, az Amerikai Egyesült Államok számára és a szövetségeseink számára is a kibervédelem egy nagyon fontos kérdés. Nagyon fontos kérdés! És látható, hogy milyen irányból jönnek a támadások a szabad világ ellen, a szabad világ választásai ellen és aztán lehet, hogy majd a szabad világ stratégiaileg fontos intézményei ellen.

Nekünk feladatunk az, pártállástól függetlenül, hogy ebben arra intsük például a honvédelmi tárcát, hogy nagyon fontos, hogyha beszerzzenek különböző eszközöket, kibervédelmi kérdésekkel is foglalkozzanak. Ez pedig, azt hiszem, különösen a Huawei-ügy kapcsán az Amerikai Egyesült Államok számára kiemelten fontos.

Világossá szeretném azt tenni, hogy az Amerikai Egyesült Államok valóban figyel erre a régióra, olyanra, és itt akkor a reklám helye, hogy június 24-éig van lehetősége magyar újságíróknak pályázni arra a 198 millió forint alapra, amelyet az amerikai külügyminisztérium hirdetett meg oknyomozó újságírók számára, korrupciós ügyek felderítése érdekében. Mi is tudunk itt tippet adni, de ha valaki bejön az Országgyűlés ülésére, szerintem nagyon gyorsan tippet kap arra vonatkozóan, hogy melyik irányba lehet vizsgálni. Most nincs itt ugyan Farkas Flórián, nem látom Simonka Györgyöt sem, de ezek az irányok szinte adják magukat, hogy a korrupciós ügyeket vizsgálják, de Tiborcz István ügyeit is lehet vizsgálni. *(Boldog István és F Kovács Sándor folyamatosan közbeszól.)* Magyarul, igaz van Németh Zsolt képviselő úrnak, amikor azt mondja, hogy az amerikai külügy számára fontos Közép- és Kelet-Európa, hiszen például meghirdetik ezt a független magyar médiát is segítő pályázatot - még egyszer mondom, június 24-éig oknyomozó újságírók pályázhatnak annak érdekében, hogy kifejezetten korrupciós ügyeket vizsgáljanak meg és arról írjanak. Ráadásul formálódik egy 770 millió dolláros másik alap is kelet-európai és ázsiai demokráciák megerősítésére, és a hírek szerint akár a Szabad Európa Rádió magyar adása is újraindulhat. Én ezt picit kritikusként érzem - de lehet, hogy Németh Zsolt azt gondolja, hogy ezzel majd bővül a paletta - az amerikai külügyminisztérium részéről, hiszen ha minden annyira jól működne itt, ahogy azt önök állítják, akkor nem biztos, hogy szeretnének Szabad Európa Rádióra költeni, mert az legalább néhány, talán nálam egy picit idősebb ember számára mégis a kilencvenes előtti éveket hozza vissza.

Világossá szeretném tenni, hogy a Demokratikus Koalíció, ahogy ezt jeleztem, ezt a törvényjavaslatot és az ehhez kapcsolódó másik előterjesztést természetesen meg fogja szavazni. De azt is világossá szeretném tenni, hogy ez semmilyen módon nem jelenti azt,

hogy Magyarország Alaptörvényét, amelyet önök elfogadtak, mi legitimnek tekintenénk, egyáltalán nem. És mindent, ahogy ezt a képviselői eskünk kiegészítésére elmondtuk, meg fogunk tenni annak érdekében, hogy ezt az Alaptörvényt a lehető leghamarabb határon kívül lehessen helyezni.

Mindazonáltal szeretném azt szorgalmazni, hogy a jövőben egyfelől átlátható honvédelmi beszerzések legyenek Magyarországon, merthogy ez is témát adhat például. De akkor javaslom is, hogy ha van olyan oknyomozó újságíró, aki gondolja, azokat a honvédelmi beszerzéseket is lehet vizsgálni, amiket a korrupció vagy legalábbis a titokzatosság leng körül, mert az összes ilyen beszerzés, ami eddig történt, ilyen volt, ott érdemes talán foglalkozni, és ez megint a reklám helye, Maróth Gáspár úrral, aki igen aktívan részt vesz ezekben a dolgokban. Szóval, én javasolnám, hogy az Amerikai Egyesült Államok, továbbá Magyarország pozitív megítélése szempontjából a védelmi együttműködésben ez lényeges kérdés, hiszen az Amerikai Egyesült Államok is akarja forrással támogatni ezeket a dolgokat, és ezt nagyon jó ötletnek tartom. Azt már kevésbé, hogy az előterjesztésben a kecskeméti reptér is szerepel. Azt kell hogy mondjam, a legnagyobb szégyen az, amit a kecskeméti reptérrel önök műveltek, amikor vegyes hasznosításúvá tették Magyarországon katonai repteret annak érdekében, hogy a Mercedes gyár vezetői oda le tudjanak szállni - semmi másért. Semmi másért!

És azt el szeretném önöknek mondani, képviselőtársaim, hogy Kósa Lajos, a Honvédelmi és Rendészeti bizottság elnöke, amikor ezt az előterjesztést legelőször behozták a Honvédelmi és Rendészeti bizottság ülésére, nem támogatta a honvédelmi tárca ezen előterjesztését, sőt megkérte a minisztériumot, hogy ilyen előterjesztést ne is hozzon be, hiszen a kecskeméti reptér az katonai reptér, magyar katonai reptér lényegében. Azt mi nagyon fontosnak tartjuk, hogy annak a reptérnek az integritását megőrizzük. Úgy látszik, Turi-Kovács képviselő úrnak mondom, a magyar nemzeti, a magyar katonai érdeket felülírta a Mercedes gyár érdeke. Én ezzel nem értek egyet, azzal sem, hogy alapvetően a honvédelmi tárcát bízták meg a vegyes hasznosítás megoldásával, így az összes környezetvédelmi kérdés, beleértve egyébként - és ezt fontosnak tartom -, hogy a védett állatok összegyűjtése szintén a honvédelmi tárca feladata. Ugyan nincs környezetvédelmi minisztérium, bár lehetne, hogy a környezetvédelmi minisztérium illetékesei csinálják ezt a nagyon fontos dolgot, és nem a katonák, de üsse kő, legalább figyelnek a környezetvédelemre, a védett állatokra és a védett virágokra a kecskeméti reptéren.

Mindazonáltal például azt szeretném, hogy abban legyenek partnerek az itt ülő képviselők, különösen akik fontosnak tekintik a nemzeti és emellett a magyar katonai érdekeket, hogy a kecskeméti repteret őrizzük meg csak és kizárólag katonai reptérnek. Szerintem ez egy borzasztóan fontos kérdés.

A Demokratikus Koalíció tehát az előterjesztéseket támogatni fogja, és abban reménykedünk, hogy ha újra lesz ilyen típusú javaslat, előterjesztés, akkor

nem kell másfél évet várni, és nem kell arra várnia sem az amerikai félnek, sem a magyar félnek, sem az Amerikai Egyesült Államok, sem Magyarország népének, hogy másfél év teljen el, ennél gyorsabban meg fog ez valósulni, hiszen ahogy ez elhangzott, ez az előterjesztés lényegében annak a korábbi előterjesztésnek az alapján készült, egy kis szuverenitási purparlét tettek hozzá annak érdekében, hogy megérkezzen ide az amerikai külügyminiszter. Szerintem a nap végén, még egyszer mondom, egyetlen egy kérdés lesz, hogy mi volt az ára ennek, és mi az az ár, amit a magyar adófizetőknek ezért meg kell fizetni: csak 1 milliárd dollár közép-hatótávolságú rakétavédelmi rendszerre, vagy valóban lesz még 1 milliárd dollár, amiről lehetett hallani, új vadászpilóta gépek beszerzésére.

Őszintén remélem, hogy ezeket a kérdéseket a Honvédelmi és rendészeti bizottság, de a Külügyi bizottság is meg fogja vizsgálni, merthogy a nemzeti érdek az, hogy a Magyar Honvédség fejlődjön és aktívan részese tudjon lenni a NATO tevékenységének; hogy ez a védelmi megállapodás valóban betöltse mindkét oldalról, mindkét fél részéről a szerepét. Ehhez szükség van arra, hogy erre megfelelő összeget költsenek, és bár valóban nem jászolban születnek a dolgok, hanem a Külügyminisztériumban, és olyan jó, hogy azért vannak itt olyan képviselők, még a kormánypárti oldalról is, akik kicsit szoktak ezekkel az ügyekkel foglalkozni meg hozzá is szólnak.

En arra hívnám fel képviselőtársaimat, hogy ha van nemzeti ügy, akkor az a hadsereg ügye. Mert ha baj van, akkor a hadsereg megy mindenkinek segíteni, függetlenül attól, hogy kire szavazott. Persze, azt világossá kell tenni, hogy vannak olyanok, akik nyilván nem értik ennek a dolognak a lényegét, akik azért vannak itt az Országgyűlésben, hogy kitöltsék a teret, erre képesek, erre alkalmasok. Én őszintén remélem, hogy ezt a kérdést... Az a nagy igazság, én arra szeretnék javaslatot tenni, hogy ha legközelebb ilyen előterjesztés készül, ilyen előterjesztést nyújt be a Külügyminisztérium, akkor konzultáljanak kormánypárti képviselőkkel, mert elkerülhető lett volna ez a vita, ha a korábbi vezérszónoki felszólalások nem hazugságra vagy jobb esetben nem tévedésre alapulnak, vagy szándékos félreértésre.

Ez egy fontos megállapodás, Magyarország értékei és érdekei szempontjából fontos előterjesztések, amelyeket a Demokratikus Koalíció támogatni fog. Köszönöm szépen. *(Taps a DK és az MSZP padsorai-ból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő asszony felé szeretném jelezni: vezérszónokot nem szakítottam meg, nem szakítottam meg, betartottam a szabályt, de azt gondolom, hogy a környezet-, állatvédelem és nagyon sok minden nem a felszólalás tárgyát képezte. *(Dr. Vadai Ágnes: Mert a honvédelmi...)* Kénytelen voltam ezt most jelezni önnek, betartva az íratlan szabályt. Köszönöm.

Tisztelt Országgyűlés! Mivel megérkezett Brenner Koloman... *(Dr. Brenner Koloman: Nem...)* Nem

kíván, rendben. Akkor most bejelentem, hogy a vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most további képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszonynak, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon!

(12.10)

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A T/6348. számú törvényjavaslat Magyarország Kormánya és az Amerikai Egyesült Államok Kormánya közötti, a védelmi együttműködésről szóló megállapodás kihirdetését tartalmazza. Ehhez kapcsolódva Magyarország Kormánya és az Amerikai Egyesült Államok Kormánya közötti, a védelmi együttműködésről szóló megállapodás kihirdetésével egyidejűleg szükséges a megállapodás végrehajtásához szükséges közjogi engedélyek megadása is, amit a H/6354. számú határozati javaslat tartalmaz.

A megállapodásban a bevezetés rögzíti, hogy az USA fegyveres erőinek magyarországi jelenléte Magyarország jóváhagyásával, Magyarország Alaptörvényének és más magyar jogszabályok maradéktalan tiszteletben tartásával történhet Magyarország területén. Ugyanakkor a megállapodás XXX. cikke kimondja, hogy a felek jegyzékváltással tájékoztatják egymást arról, hogy végrehajtották a jelen megállapodás hatálybalépéséhez szükséges eljárásokat, köztük a jelen megállapodás szerinti jelenléthez és tevékenységhez szükséges engedélyeket. Ebből következően a megállapodás hatálybalépéséhez magyar részről szükséges a közjogi engedély megadása is. Ez a feltétel az Alaptörvény 47. cikke alapján csak akkor teljesül, ha az Országgyűlés és a kormány a szükséges engedélyeket a megállapodás hatálybalépése előtt megadja. Ennek érdekében a megállapodás parlamenti jóváhagyásával egyidejűleg szükség van egy országgyűlési határozatra, amely az állomásoztatásra, másrészt pedig egy kormányhatározatra, amely a csapatmozgásra ad felhatalmazást az Egyesült Államoknak. A határozati javaslat ezen országgyűlési engedély megadására irányul.

Magyarország és az Amerikai Egyesült Államok a NATO tagjai, a két ország között számtalan olyan megállapodás kötött már, mely a két ország együttműködését erősítette. Az Észak-atlanti Szerződés Szervezetét 1949. április 4-én, Washingtonban aláírt egyezmény hozták létre, majd 1951. június 19-én és 1953. augusztus 23-án, Londonban aláírt megállapodások bővítették az Észak-atlanti Szerződés Szervezetének tagállamokra vonatkozó együttműködését.

Magyarország 1999. március 12. napja óta tagja a NATO-nak, ezt megelőzően 1995. május 16-án hatályba lépett minősített katonai információk védelme tárgyában jött létre az Egyesült Államok és Magyarország közötti egyezmény. NATO-tagságunkkal a NATO létrehozatalával és annak működésével kapcsolatban

minden 1999 előtti egyezményes megállapodás hazánkra nézve is kötelezővé vált.

A 2014. november 26-án és december 10-én az Egyesült Államokkal aláírt beszerzési és keresztkiszolgálási egyezmény további jelentős szerepet teremtett arra vonatkozóan, hogy az Észak-atlanti Szerződés Szervezetében Magyarország és az Egyesült Államok minél hatékonyabban tudjon együttműködni. Ez az egyezmény továbblép a korábbi kereteken, és a korábbi egyezményeket kiegészíti azon rendszerekkel, amelynek eredményeként az USA fegyveres erői és hozzátartozói Magyarországon területén tartózkodásuk során kedvezőbb elbánásban részesülhetnek. Ezen túl a vállalkozásaik magyarországi jelenlétére is egy szélesebb keretrendszer fog vonatkozni. Az USA fegyveres erői, hozzátartozói, vállalkozói beléphetnek bizonyos területekre és objektumokra látogatás, kiképzés, gyakorlatok, katonai mozgások, áthaladás, támogatás és azokhoz kapcsolódó tevékenységek céljára, repülőgépek és járművek üzemanyaggal való feltöltésére, repülőgép leszállására, javítására, járművek, hajók, repülőgépek átmeneti karbantartására, személyek elszállásolására, különböző ellátmányok elhelyezésére, és még számtalan olyan tevékenységre, amely feltétlenül a katonai védelmi rendszer szolgáltatást jelenti.

Az egyezmény bevezeti a magyar végrehajtási megbízott személyt, aki az USA fegyveres erőinek és vállalkozóinak olyan területekre és létesítményre segít belépni, amelyek Magyarország, az önkormányzatok tulajdonában vagy magántulajdonban vannak. Ez esetben nem kell a területek használatáért fizetni az Egyesült Államoknak.

Az egyezmény védelmi célú felszerelések, anyagok előretelepítése vonatkozásában is bevezet rendelkezéseket. Gyakorlatilag ezen egyezmény korlátozás nélküli hozzáférést ad az Egyesült Államoknak a telepítésre és az ehhez szükséges területek használatára. Ezen egyezményben Magyarország kötelezettséget vállal arra, hogy az Egyesült Államok NATO-n belüli magyarországi mozgására, tevékenységére teljes körű logisztikai támogatást ad, rendelkezésre bocsát minden olyan eszközt, amelyek használata ezen körben szükséges.

Az egyezmény külön kitér az esetleges büntető joghatóság, fogva tartás, láthatás kérdésére arra az esetre, ha bűncselekményeket követ el valamelyik USA-beli itt tartózkodó a NATO keretein belül.

Szabályozza az egyezmény a kártérítési követeléseket, az elvárt fegyelmet, a hivatalos célú adómentességeket. Ezen túl személyes adómentességet is nyújt az USA fegyveres erőinek, hozzátartozóinak a hazánkban az egyezmény keretében történő felhasználásra behozott tárgyak vonatkozásában.

Az egyezmény rendkívül széles körben szabályoz további kedvezményeket a katonai tevékenységben részt vevők és a vállalkozók jogállására vonatkozóan.

A két ország már 1997. május 14-én aláírt és június 23-án hatályba lépett megállapodást kötött hasonló tárgyban. Ez a megállapodás most hatályát veszti, és ez a bővített, teljes körű megállapodás lép

hatályba a felek között. Csak remélni tudjuk, hogy erre a megállapodásra most gyorsan nem azért volt szükség, mert Magyarország Oroszországgal az orosz Beruházási Bank számára olyan diplomáciai és különböző hivatalos védelmi kedvezményes lehetőségeket teremtett a közelmúltban aláírt és ratifikált egyezményrel, amely miatt Magyarország úgy gondolta, hogy az Egyesült Államok felé kompenzálnia kell. Magyarországnak egyértelműen meg kell határoznia azt, hogy a szövetségi rendszerekben csak olyan megállapodásokat köt, amely hazánk szuverenitását semmiképpen nem sérti vagy veszélyezteti.

Jelen egyezménnyel lehet élni és lehet visszaélni. Hazánk érdeke az, hogy mindenkivel kiegyensúlyozott kapcsolatot tartson fenn, de egyik kapcsolat se sértse más országokkal való együttműködésünk minőségét, és ne hozzon létre olyan helyzetet, hogy saját hazánkban kiszolgáltatottak legyünk. Abban a reményben, hogy ezen egyezményt mindkét fél betartja és azzal egyik sem él vissza, a Jobbik szavazatával támogatni fogja a megállapodás ratifikációját. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Turi-Kovács Béla képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! 1956-ban és '56-ot követően számomra, és azt hiszem, sokunk számára nem volt más és elérhetőnek látszó cél, mint a semlegeség. Ez lett volna az az ideális állapot, amelyben reménykedtünk, és úgy gondoltuk, hogy egy semleges állapot Magyarország számára meghozhatja azt a fajta fejlődési lehetőséget, amitől el voltunk évszázadokon keresztül zárva.

A világ azonban óriásit változott, a kétpólusú világból egy olyan többpólusú világ alakult ki - nagyon rövid ideig maradt egypólusú -, amelynek a változása azt eredményezte, hogy ma nincsenek olyan erőviszonyok, amelyek mellett lehetséges lenne bármelyik ország számára egyedül a szuverenitása megtartása egy semleges állapotban. Engem éppen azért meghökkenített, meg kell vallanom, amikor szocialista részről, majd a DK részéről valamiféle szuverenitáshumburg-ról, a szuverenitás talán felesleges felemlegetéséről esett szó. Ennek a szerződésnek és minden olyan szerződésnek, amely nemzetközi téren biztosítani kívánja Magyarországot, az egyetlen és értelmes célja az ország szuverenitásának a megvédése.

Nem tudok más értelmes célt elképzelni, csak azt, hogy megvédi az országnak azt a szuverenitását, amiért a hadsereget fenntartjuk, amelyről oly sok szó esett, amely azt a célt szolgálja, hogy a magyarok szabadon élhessenek az országon belül. Ez az egyetlen igazi célja. Ha ez a szerződés nem garantálja az ország szuverenitását, ha nem biztosítaná az ország szuverenitását, akkor azt nem lett volna szabad megkötni. Éppen ezért tartom annyira fontosnak, hogy a szerződés I. cikkének a 2. pontja olyan világosan jelenti ki:

„A felek jelen Megállapodás és a végrehajtási megállapodások szerinti kötelezettségei - összhangban a nemzetközi joggal - nem sérthetik sem a Felek területi szuverenitását és fegyveres erőik feletti szuverenitását, sem a Felek önvédelemhez való jogát.” Igen tisztelt Ház! Ez az értelme a szerződésnek, és egyben a garanciája. Meggyőződésem, hogy enélkül Magyarország nem lett volna szabad megkötni egy ilyen szerződést.

(12.20)

Hogy ez a garancia érvényesül-e? Igen, úgy gondolom, hogy igen, mert a szerződéses szabadságon belül és a szerződések védelmén belül ennek érvényesülnie kell. Amikor Magyarország bizonyos mértékű szuverenitásfeladást azért határoz el, hogy egy nagyobb biztonságot érjen el és nagyobb biztonságot garantáljon, akkor úgy gondolom, helyes úton jár. Ennek azonban a védelmét egy szerződésben kell garantálni, és ez ezt biztosítja.

Azért kérdezem, mégiscsak hogy képzelik azt ellenzéki oldalról ezekkel a felszólalásokkal, mi célt szolgálna ez a szerződés. Talán az Egyesült Államok szuverenitását? Nem kell nekünk azt garantálni, ők garantálják önmaguknak. Milyen célt szolgálna egyébként, ha nem azt, hogy Magyarország biztonságos és szuverén ország legyen? Ezért meggyőződésem, hogy a szerződésnek ezeket a garanciális elemeit nem szabad elfelejteni, ezeket előtérben kell tartani. Nincs az a jó kapcsolat, az a kiváló nemzetközi kapcsolat, amely ne igényelné, hogy folyamatosan és rendszeresen tudjuk azt átlátni és ellenőrizni, hogy miként történik az országon belül például az idegen csapatok mozgása. Ez egy alapvető kérdés, és úgy gondolom, erre vonatkozóan a szerződés mindazt biztosítja, amire Magyarországnak szüksége van. Ezért kellett tárgyalni, ezért kellett a tárgyalásokat eredményesen folytatni.

Ma azok a fajta fölvetések, amelyek valami olyasféle gyanút kívánnak ébreszteni, hogy Magyarország valami mást adott azért, hogy ezt a lehetőséget elérje, hogy amerikai csapatok legyenek Magyarországon, hogy ezt a szerződést egyáltalán megköthesse, úgy gondolom, ezek nemcsak hogy légből kapott feltételezések, de jóhiszeműeknek sem tekinthetők. Hiszen nem történt egyetlen olyan bizonyított lépés sem, hogy a szerződés megkötése érdekében a mi részünkről bármiféle jogfeladásra került volna sor. Ellenkezőleg, a jogok garantálására került sor. S azt kell mondanom, hogy egy hazánkhoz mért ország, egy ilyen közép méretű európai ország mindent megtett azért, hogy azt a szuverenitását, amelyet eddig meg tudott őrizni, a jövőben is meg tudja őrizni.

Világosan kell látni az én álláspontom szerint, hogy egy többpólusú világon belül ma már az igazi nagy veszély és egyértelműen az a veszély, amit el kell tudni hártani, nem más, mint a terrorizmus. A terrorizmus pedig nem egy helyen, nem egy koncentrált helyen, hanem az egész világban jelentkezik. Ezzel

szemben egyetlenegy kisebb vagy nagyobb ország haderőfejlesztése sem elégséges. Ahhoz egy olyan egységes erő kell, amelyhez Magyarország akkor, amikor a NATO-hoz csatlakozott, akkor egyfelől garanciákat kapott, másrészt ezzel a szerződéssel további biztosítékokhoz jut.

Személy szerint úgy gondolom, hogy Magyarország biztonságát nagymértékben növelné, ha az Európai Unió végre megtenné azt a lépést, hogy egy saját hadserege is legyen. Az Európai Uniónak a saját hadseregére feltétlenül szükség lenne meggyőződésem szerint. Elképesztő helyzetnek tartom azt, hogy egy 500 milliós, hatalmas nagy konglomerátum úgy áll a világban, hogy nincs hadserege. Mondhatnánk, hogy persze, mert a NATO tagja. Hát igen, persze, ezt mondhatjuk, de mindannyian tudjuk, hogy ez nem pótolhatja a hadsereget.

Ennélfogva meggyőződésem szerint ez a szerződés ma az adott viszonyok között Magyarország érdekeit szolgálja, és ezért támogatható. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy már többen elmondták, én is szeretném leszögezni, hogy ez a megállapodás helyes és jó, tehát fontos, hogy a magyar kormány megújítsa ezt az 1997-es szerződést. Ezért az MSZP, ahogy az már elhangzott, támogatni fogja ezt a törvénytervezetet.

Egyet hadd jelezzek miniszter úrnak, pontosabban két dolgot. Az egyik, hogy kicsit hiányolom a Honvédelmi bizottság tagjait itt a vitából a fideszes képviselők közül, hiszen miniszter úr az expozéját úgy kezdte, hogy azért került a Honvédelmi bizottsághoz ez az előterjesztés és azért ott tárgyalták meg, s a Külügyi bizottságban nem volt erről szó, miközben azért talán van ennek külpolitikai jelentősége is, de abszolút értem szakmailag a megközelítést, de mégis, ahogy itt körülnézek, Németh Zsolt volt, aki hozzászólt, aki a Külügyi bizottság tagja, vagy éppen Aradszki képviselő úr, aki a Törvényalkotási bizottságé. Tehát úgy tűnik, hogy a fideszes tagok a Honvédelmi bizottságból, miközben ők értenek legjobban ehhez a témakörhöz, főleg ha Kósa Lajosra gondolok, mégis talán illett volna, hogy legalább jelen legyenek, ha már ez a kiemelt bizottság az, amelyik ezzel a témakörrel foglalkozik. De sebaj, mi azért a Külügyi bizottságból, Németh Zsolt is, jómagam is és Molnár Gyula is szívesen veszünk részt ebben a vitában, bár hozzá nagyon nem értő képviselőként.

A másik, amire miniszter úrnak felhívnám a figyelmét, az az előző napirendi pont kapcsán jutott az eszembe, és ezért inkább a mostani napirendi ponthoz kapcsolódva kérném miniszter úrtól, hogy olyat majd a válaszában ne adjon a szánkba, amit nem

mondunk el. Erről beszélt már Harangozó Tamás képviselőtársam. Tehát majd amikor válaszol, mivel mi már nem tudunk a miniszteri zárszóra válaszolni, akkor tegye meg, hogy ragaszkodjon ahhoz, hogy amit valóban elmondunk, arra reagáljon, ne pedig arra, amit esetleg szeretett volna hallani tőlünk.

A másik: olyat ne tegyen, hogy rajtunk kéri számon azt, hogy két másik ország egymással vitatkozik, és abba a vitába mi miért nem szállunk be. Hogy a hollandok miért nem támogatták az ukrán alapszerződést, már bocsánat, az hadd legyen Ukrajna és Hollandia ügye. Mi magyar képviselők vagyunk, mi a magyar kormány, a magyar Országgyűlés, a magyar politika kérdéseivel foglalkozunk, nem pedig más országok vitájával, mint ahogy utána ön is azt mondta, hogy ne legyünk az északmacedónoknál északmacedónabbak.

A harmadik: azt azonban kérném, hogy azokra a kérdésekre viszont válaszoljon, amiket fölítettünk. Az előző napirendi pont kapcsán én tettem fel néhány kérdést a miniszter úrnak, amelyekre nem válaszolt. Most nem akarom ebbe a napirendi pontba csomagolni, ezért írásbeli kérdésként meg fogja kapni a miniszter úr ezeket a kérdéseket, tehát lesz majd rá lehetősége válaszolni. De ha esetleg most kérdezzünk valamit, akkor tegye meg, hogy azokra viszont válaszol és nem elmaszatolja a válaszadást.

Azt is mondta, hogy önök szeretnek őszintén beszélni, nem rabjai a politikai korrektségnek és bátran elmondják a véleményüket, miközben a többi külügyminiszter meg csak siránkozik, mint az ovis kisgyerek, ahelyett, hogy a saját érdekeikért tennének. Úgy fogalmazott, hogy siránkoztak Brüsszelben a külügyminiszterek ahelyett, hogy cselekednének. Akkor beszéljünk őszintén! Nekem úgy tűnik, hogy önök sok esetben, amikor a NATO-ról van szó, azért összevissza beszélnek. A miniszterelnök 2014 környékén úgy fogalmazott, hogy csak és kizárólag a NATO képes szavatolni Magyarország biztonságát, amivel egyébként mi egyetértünk. Majd négy évvel később azt mondta a miniszterelnök, hogy nem lehet a NATO-ra alapozni Magyarország biztonságát. Aztán egy kicsit később egy ünnepi megemlékezésen, azt hiszem, talán Lengyelországban azt mondta, hogy felértékelődik a NATO szerepe.

Tényleg ember legyen a talpán, aki tudja követni, hogy a miniszterelnök éppen milyen szerepet szán vagy milyen súllyal gondolkodik a NATO-ról, mert ezek alapján a nyilatkozatok alapján nagyon nehéz eligazodni ebben a kérdéskörben. *(Közbeszólások a Fidesz soraiból.)*

Boldog képviselő úr, van ott egy gomb maga előtt, ha megnyomja, kap szót az elnöktől, és akkor tud beszélni. Biztos, hogy mint a Költségvetési bizottság alnöke mély ismerettel rendelkezik a témáról, és ha megosztja velünk az nagyon megtisztelő lenne. Ugyanúgy, ahogy miniszter úr kérte az én képviselőtársamat, hogy ne kiabáljon közbe, akkor engedje meg, hogy a kettős mérce elkerülése végett arra kérem önt is, hogy gombot nyomjon, szóljon, és akkor meg tudunk rá válaszolni, ha így van, s akkor így talán

a kettős mérce elkerüljük ebben a parlamentben. S remélem, házelnök úr is, levezető elnök úr is fog erre majd figyelmeztetést adni a képviselő úrnak.

Tehát ha már ilyen nagyon őszintén beszélünk, akkor azt kell mondjam, hogy nagyon nehéz követni azt, hogy mikor éppen milyen módon beszél a miniszterelnök egy-egy külpolitikai relációról. És ez nemcsak a NATO-ra igaz, nemcsak az Egyesült Államokra igaz, hanem igaz Oroszországra is. Emlékszünk arra, amikor még ellenzéki pártelnökként a miniszterelnök arról beszélt, hogy elszaporodtak Európában Putyin pincsijei, arról beszélt, hogy Magyarország nem lehet a Gazprom legvidámabb barakkja, arról beszélt, hogy tulajdonképpen Magyarországnak Nyugaton kell keresnie a szövetségeseit, nem pedig Keleten, sőt, ha jól emlékszem, az első miniszterelnöki ciklusában nem járt Oroszországban, nem járt Moszkvában hivatalos látogatáson, magyarul: teljesen másképpen állt ehhez a kérdéshez. Most meg úgy látjuk, hogy hirtelen hatalmas nagy oroszbarátságba fordult ez a miniszterelnöki gondolkodás.

(12.30)

Szokták ezt pávatáncnak is nevezni - én inkább riszálásnak hívnám. De mindegy, a lényeg ugyanaz: hol így gondolkodnak, hol úgy, tehát, ahogy látom, sok esetben az álláspontot az ülésponthatározza meg.

Én arra is emlékszem, amikor éppen a bármilyen orosz gázvezeték tárgyalásáról volt szó, a Déli Áramlatról, akkor Németh Zsolt ezt nagyon élesen bírálta, az Egyesült Államokba rohangáltak feljelenteni az akkori magyar kormányt, mi mentünk magyarázkodni természetesen, hogy mi ezt mégis hogyan gondoljuk. Aztán most, úgy tűnik, hogy ezek a problémák szerte-foszlottak, és azóta se a Déli Áramlattal, se mással nem volt az új Orbán-kormány problémája, csak akkor volt vele gondja, amikor adott esetben a Gyurcsány-kormány kezdeményezte vagy javasolta az ebben való részvételt.

A másik, ha őszinte beszédről van szó, akkor mind Németh Zsoltnak, mind Aradszki képviselő úrnak mondanám, hogy azért úgy értelmezni a NATO-t, hogy a Trump-érában a NATO-nak aranykora van, és hogy előtte micsoda szörnyű volt, mert az amerikai elnökök milyen bután és rosszul álltak hozzá ehhez a NATO-hoz, de bezzeg most, hogy van a Trump, most minden a helyére került... - hát, kérem, tessék már elolvasni, hogy miket mondott Trump a NATO-ról! Arról beszélt, hogy ez egy elavult szervezet. Arról beszélt, hogy nem fogja szavatolni az USA Magyarország, illetve nem Magyarország, hanem azon országok biztonságát, amelyek nem teljesítik a kötelezettségüket. Akkor, amikor ezt mondta, jó, hogyha öt-hat ország teljesítette egyébként a 29-ből a GDP-arányos 2 százalékos kiadásszintet.

Még egy példát hadd mondjak: nem olyan rég a kongresszus, a képviselőház hozott egy határozatot republikánus és demokrata párti képviselőkkel közösen, hogy ellensúlyozzák azt a kommunikációt, amit

Trump folytat a NATO-val kapcsolatban, ami arról szólt, hogy kiállnak a NATO fontossága mellett, és hogy ez a védelmi szövetség mennyire fontos a nemzetközi és a világbéke és szabadság szavatolása szempontjából. Gondolom, hogyha ennyire egyértelmű lenne a Trump-érában, hogy ő mennyire elkötelezett a NATO mellett, akkor valószínűleg ilyen amerikai képviselőházi határozatok elfogadására egészen biztosan nem lenne szükség.

A másik, hogy nincs olyan NATO-megbeszélés, szinte nincs olyan raportóri jelentés vagy vita a NATO parlamenti közgyűlés keretei között, ahol nem kerül szóba Oroszország és Kína valamilyen formában, mint amely országok tevékenysége minimum aggályokra ad okot a NATO-tagországok részéről vagy éppen az Egyesült Államok részéről. Ez azért fontos, mert ezek között a viták között Magyarország valahogy sokszor felbukkan, mint olyan ország, amelyiknek nincs egy egyértelmű és világos állásfoglalása ebben a kérdéskörben.

Vadai Ágnes beszélt a cyberbiztonságról vagy éppen a különböző dezinformációs hadviselésről, vagy egyéb más ilyen kérdésről, és nagyon érdekes, hogy Magyarország ebben is vonakodóan vesz részt. Én a külügyminiszter urat és a kollégáit is kérdeztem, hogy mikor csatlakozunk azokhoz a központokhoz, a Finnországban lévő központhoz, ami ezek ellen küzd. Akkor azt mondták, hogy folyamatban vannak ezek a tárgyalások, lehet, hogy már sikert is értünk el, nem tudom, de az elmúlt hetekben, hónapokban nem hallottam erről hírt.

Tehát nekem úgy tűnik, hogy Magyarország nem egyértelműen fogalmaz, amikor értékorientációról van szó, és sokan úgy gondolják, hogy bizony Magyarországnak a kommunikációja, külpolitikája bizonyos szempontból nem átlátható vagy legalábbis nem kiszámítható, amikor NATO szövetségi partnerségről van szó. Éppen ezért nem véletlen, hogy mind az orosz kapcsolat tekintetében, mind a kínai kapcsolat tekintetében sokszor kritikával illetik a magyar külpolitikát.

Németh Zsolt beszélt a többségi döntésről. Ha megengedi, akkor hozzáfűznék ehhez egy gondolatot, inkább pozitív értelemben. Én teljesen egyetértek önnel abban, hogy az nem jó irány az Európai Unióban, hogyha a többségi döntéshozatalra szeretnének állni. Én azt gondolom, hogy attól, hogy néhány miniszterelnök visszaél azzal, hogy konszenzusos döntéshozatal van, ez nem ok arra, hogy megváltoztassuk ezt a folyamatot. Szerintem az a helyes, hogyha minden országnak egyenlő szava van az Európai Unió szavazásainál. Tehát egészen biztosan, bár én ehhez túl sokat nem tudok hozzátenni, de én azt támogatom, hogy ez az új változás semmiféleképpen ne valósulhasson meg, hanem valóban ez a konszenzusos döntéshozatal maradjon meg az Európai Unió szintjén, mint ahogy ez valóban a NATO tekintetében is evidencia.

Még egy gondolat: sokan dicsérték a Trump-Orbán-találkozót, hogy ez egy kicsoda fantasztikus esemény. Valóban történelmi, hiszen nagyon hosszú idő

óta először fordult elő, hogy magyar miniszterelnök tudott az amerikai elnökkel találkozni. Nekünk inkább az volt a problémánk ezzel, hogy ez egy nagyon drága találkozó volt. Ugyan arra nagyon vigyáztak, hogy ne kössék össze a két hírt egymással, hogy nagyon komoly fegyvervásárlásról is tárgyalnak a háttérben, és megpróbálták leválasztani a miniszterelnöki találkozóról ezt a témakört, de mindenki tudja, hogy tulajdonképpen valószínűleg ennek a találkozóknak a létrejöttét nagymértékben segítette az, hogy a magyar kormány, többször a külügyminiszter úr is és mások is arról nyilatkoztak, hogy Magyarország amerikai fegyverek vásárlásában gondolkodik, és itt a rakétarendszertől a vadászgépvásárláson át sok minden szóba került. Ezt erősíti egyébként a Magyarországra akkreditált amerikai nagykövetség a mondata, aki egy interjújában úgy fogalmazott, hogy a miniszterelnök azt mondta a Trumpgal való tárgyalás során, hogy kicsit elfogult a jó minőségű amerikai fegyverek iránt, ezért reméli a nagykövet úr, hogy Amerikából fog fegyvereket vásárolni a miniszterelnök vagy pontosabban Magyarország.

Ahogy visszagondolok egy kicsit a történelemre, úgy emlékszem, hogy '98-ban még nem volt ennyire elfogult a magyar miniszterelnök, Orbán Viktor a kiváló minőségű amerikai fegyverek iránt, mert akkor a Horn-kormány által előterjesztett F-16-os vadászgépvásárlás helyett a Gripenek, a svéd Gripenek mellett döntött egy kormányülés szünetében. Tehát akkor még valószínűleg ez a nagy elköteleződése és érzékenysége a kiváló minőségű amerikai fegyverek iránt nem valósult meg.

Turi-Kovács Béla képviselőtársam, amikor hozzászól, most elment a teremből, de mindig érdemes odafigyelni arra, amit ő mond, hiszen az élettapasztalata, a tudása, a kvalitása egy ellenzéki képviselő számára is kötelezővé teszi, hogy nagy figyelemmel hallgassuk azt, amit ő mond. De azt gondolom, hogy most, ebben a kérdéskörben ő csak a féligazságot mondta el.

Egy ország számára valóban nagyon fontos a szuverenitás. Nagyon fontos az, hogy ha a szuverenitás egy darabkájáról lemondunk, ahogy ő fogalmazott, a nagyobb biztonságért cserébe, akkor ezekkel a kis szuverenitásdarabokkal például a NATO keretein belül közösen sáfarkodunk. Hozzáteszem: ugyanezt tesszük az Európai Unió keretei között is. De azért nem szabad arról elfeledkezni, hogy a szuverenitás kérdése nem mindig csak az Európai Unióval szemben merül föl, nem mindig csak a NATO-val kapcsolatban merül föl, vagy nem mindig csak Brüsszellel kapcsolatban, ahogy önök szoktak fogalmazni, merül föl, hanem bizonyos szuverenitás kérdése fölmerül Oroszországgal kapcsolatban is, fölmerül Kínával szemben is egészen biztosan. Hiszen ma már, hála istennek, nem tankokkal foglalnak el, néhány kivételtől eltekintve, területeket, hanem sok esetben hitelekkel, pénzzel és különböző beruházásokkal. Sokan például a kínai beruházásokat predátorberuházásnak vagy predátorhitelezésnek minősítik, pont azért, mert komoly befolyásszerzésre ad lehetőséget.

Mint ahogy az EU-hadsereggel is óvatosan kell bánni - nagyon nem mennék ebbe bele, de egy félmondatot engedjenek meg. A NATO-nak is a nemzeti hadseregekből vannak katonái, tehát olyan nincs, hogy külön NATO-hadsereg. Tehát ha duplikálni akarnánk, hogy legyen az EU-nak is, akkor tulajdonképpen annyi történne, hogy a nemzeti haderőt kellene valamilyen formában duplikálni. Tehát itt vigyázni kell arra, hogy hogyan fogalmazunk, és hogyan képzeljük el ezt az európai uniós közös haderőt.

Zárásképpen, ha megenged még egy mondatot az alelnök úr, Aradszki képviselő úr emlegette Antall Józsefet, akinek komoly szerepe volt ezen euroatlanti integrációs törekvéseknek a sikerében. Ezzel én maximálisan egyetértek. De engedje meg, hogy zárásképpen azért azt is hozzátegyem, hogy ebben komoly szerepe volt Németh Miklósnak és Horn Gyulának is. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az ellenzéki padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Képviselő úr, az ülés vezetését a levezető elnök nem adta át, de amennyiben ezt önkorlátozásnak szánja, remélem, a saját frakciójára is értette a közbeszólásokat illetően. Bízom benne, hatással lesz képviselőtársaira a frakción belül is.

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Néhány felmerült hozzászólásra, illetve megjegyzésre szeretnék reagálni, különösen arra való tekintettel, hogy egy nemzetközi esemény miatt a napirendi pont hátralevő részében Sztáray Péter államtitkár úr fogja képviselni a Külgazdasági és Külügyminisztériumot.

(12.40)

Köszönjük a támogatást minden pártnak, tekintettel arra, hogy ez valahogy úgy elveszett, de a magyar parlament minden pártja támogatásáról biztosította ezt a megállapodást. Aztán persze beszéltek minden másról, és most ezen minden más kapcsán, engedjék meg, hogy néhány megjegyzést hadd tegyek.

Először is, a miniszterelnök úr és az amerikai elnök találkozóján én végig ott voltam, önök meg nem, ezért engedjék meg, hogy tájékoztassam önöket arról, hogy semmifajta ára nem volt a találkozóknak. Nem tudom, lehet, hogy önök magukból indulnak ki, de mi nem úgy indulunk neki egy találkozóknak, hogy annak valami árat megszabunk vagy megfizetünk. Önök nagyon sokat nyilatkoztak arról, meg nagyon nagy tekintélyű és nagyon okos szakértők is sokat beszéltek arról, hogy micsoda lenézése az a jelenlegi magyar kormánynak, hogy az amerikai elnök hosszú ideig nem találkozott a miniszterelnökkel. Az a helyzet, hogy mi az amerikai elnököt nem egy sportolóstártnak vagy nem egy híres épületnek tekintjük, tehát

nem azért kell vele találkozni, hogy legyen vele egy fénykép, hanem akkor kell vele találkozni, ha van megbeszélendő.

Magyarország és az Egyesült Államok egymásnak stratégiai partnerei, szövetségesei, és ez világosan látszott azon a megbeszélésen is, amelyet a miniszterelnök úr folytatott az amerikai elnökkel. A 10 percesre tervezett szűkkörű találkozó 40 percesre nyúlt, úgyhogy higgyék el, semmifajta ára, semmifajta ellentételezése nincs és nem is kell hogy legyen egy ilyen találkozóknak.

Ami az esetleges fegyvervásárlást és a közepes hatótávolságú rakétavédelmi rendszer beszerzését illeti, arról már az év elején is előrehaladott tárgyalásokat folytattunk. Biztosan figyelték önök is az amerikai külügyminiszter magyarországi látogatásáról szóló híreket, sajtótájékoztatót is tartottunk ketten, elmondtuk, hogy igen, ez napirenden van, ez téma, tehát a közepes hatótávolságú rakétavédelmi rendszer beszerzése, annak érdekében, hogy Magyarország kritikus infrastruktúrájának a védelmét megerősítsük, igenis téma. Természetesen ott van a lehetséges beszerzési források között az Amerikai Egyesült Államok is. Ez már év elején is téma volt, tehát ezt, mondjuk, májusban újdonságként eladni, némiképpen vakmerő vállalkozás.

Szeretném még önöknek elmondani azt is, hogy amikor Mesterházy Attila képviselő úr arról beszél, hogy mit mondott Donald Trump a NATO-ról, akkor az a nagyon tiszteletteljes kérésem, hogy ne essen ugyanabba a hibába, mint a mainstream média itt Európában meg a mainstream politikai elit, mert nem ezt mondta. Végig kell olvasni a mondatot! Donald Trump azt mondta, hogy a NATO elavult abban a tekintetben, hogy a terrorizmusellenes küzdelem tekintetében nem érte el a szükséges sikereket, vagy nem tett rá elég erőforrást, valahogy így fogalmazott az amerikai elnök. Egymást közt: az amerikaiak által megalapított és levezényelt, Iszlám Állam elleni hadműveletet megelőzően azért a terrorellenes küzdelem tekintetében nagyon nehéz lenne most felsorolni túl sok sikeres NATO-akciót. Tehát azt gondolom, annyival tartozunk mindenkinek, nem csak politikai szereplőknek, nem csak az Egyesült Államok elnökének, hogy legalább tartalmilag pontosan idézzünk tőle.

Ami az energiabiztonság kérdését illeti, ott szeretném felhívni a tisztelt képviselőtársaim figyelmét arra, hogy mi nagyon örülnénk annak, ha az Egyesült Államok szerepet vállalna a közép-európai térség energiabiztonságának javításában, sőt annak is nagyon örülnénk, ha szövetségeseink szerepet vállalnának ebben. Ma ugyanis úgy néz ki, tisztelt képviselőtársaim, azon múlik, hogy a gázbeszerzési forrásainkat diverzifikálni tudjuk-e, hogy a horvátoknál megépítik-e az LNG-terminált a Krk-ön, a románok módosítják-e a szabályozási környezetet annak érdekében, hogy az amerikaiak és osztrákok által birtokolt konzorcium kitermelje a gázt a romániai offshore mezőkről. Tehát Horvátországon, Románián, Ausztrián és az Egyesült Államokon múlik az, hogy Magyarország tudja-e a gázbeszerzési forrásait diverzifikálni.

Nagyon jól hangzó tervek vannak, nagyon jól hangzó nyilatkozatok hangoznak el, de nagyon jól hangzó tervekkel és nagyon jól hangzó nyilatkozatokkal sem fűteni, sem a gazdaságot működtetni nem lehet. Éppen ezért az amerikai, osztrák, horvát és román kollégák figyelmét is felhívjuk mindig arra, hogy ha ők nem végzik el a saját házi feladatukat, mint ahogy mi megtettük - hiszen a szükséges infrastruktúra megépült a határig mindenhol, a szükséges infrastruktúra a mi oldalunkon rendelkezésre áll -, akkor nem marad más, mint hogy ismételten orosz gázt vásároljunk. Még egyszer mondom: ez nagymértékben jelenleg a szövetségeseinken múlik.

Ami az Oroszországgal és a Kínai Népköztársasággal kapcsolatos megjegyzéseket illeti, szeretném elmondani önöknek a következőt. Biztos vagyok benne, hogy tudják - hiszen én nem kívánom minősíteni önöket, hogy miért vannak itt, és nem is tartom helyesnek, hogy erre vonatkozóan nem túlságosan udvarias utalások hangoztak el itt -, biztosan jól tudják, hogy a Huawei a két legnagyobb magyarországi szerződését kivel kötötte meg. Az egyik vállalatot úgy hívják, hogy Deutsche Telekom, a másikat pedig úgy, hogy Vodafone, egyik sem magyar vállalat: az egyik a legnagyobb német telekommunikációs vállalat, a másik meg a legnagyobb brit telekommunikációs vállalat. Higgyék el, képviselőtársaim, amikor ezt a kérdést az amerikai barátaink nekünk felhozzák, én mindig el szoktam nekik mondani, hogy szerintem először a németekkel meg a britekkel egyeztessenek, és majd utána kérdezzenek minket.

Mint ahogyan azt is nehéz lenne feltételezni, hogy Magyarország lenne nagyon a szálláscsinálója Európában a kínai befektetéseknek, miközben Magyarországon van tizenhat jelentős kínai beruházás. Tisztelt képviselőtársaim, a tizenhatból tizenegy tudják, hogy jött létre? Úgy, hogy a kínaiak megvettek vagy amerikai, vagy német, vagy svájci, vagy kanadai vállalatokat. Hát aztán nekünk ehhez mi közünk van? Hát ne adják el az amerikai vállalatokat, a német vállalatokat, a svájciakat meg a kanadaiakat a kínaiaknak, és mindjárt nem lesz annyi kínai beruházás Magyarországon! Tizenhat Magyarországon lévő kínai beruházásból tizenegy nemzetközi vállalat felvásárlása nyomán jött létre.

Azt is biztosan nagyon jól tudják a képviselőtársaim, hogy Magyarország és Kína kereskedelme 1,3 százalékat teszi ki az EU-Kína kereskedelmi forgalomnak, 1,3 százalékat. A 16+1-es Kína-Közép-Európa-együttműködésben szerepet vállaló tizenegy európai uniós tagország összes kereskedelmi forgalma Kínával az EU-Kína kereskedelmi forgalom 9,9 százaléka. És ezek után minket vádolnak azzal, hogy a kínai együttműködés vonatkozásában megbontjuk az európai uniós egységet? Ki kérdezte meg a német kancellárt meg a francia elnököt, hogyan lehet az, hogy ők találkoztak a kínai állami vezetéssel, aztán mindjárt eladtak 300 Airbus? Ki tette fel ugyanezt a kérdést, miközben minket minden egyes Kína-Közép-Európa-találkozó előtt ezekkel a kérdésekkel állítanak szembe?

Az meg, hogy ki milyen szerződést köt például a kínaiakkal, azt gondolom, mindenkinek a bölcsességére van bízva. Ha olyan szerződéses feltételeket kínálnak, amelyek nem esnek egybe a nemzeti érdekekkel, amelyek károsak a nemzeti érdek szempontjából, amelyek nem érik meg finanszírozás szempontjából, nem kell megkötni. Nem kell megkötni azokat a szerződéseket; csak olyan szerződést szabad kötni, amely egyébként nem ellentétes a nemzeti érdekekkel.

Azt is hadd ajánljam a képviselőtársaim figyelmébe, tanulmányozzák, hogy az elmúlt két évben a nyugat-európai országok és Oroszország kereskedelmi forgalma hogyan alakult, és lehet, hogy meg fognak lepődni: Németország és Oroszország kereskedelmi forgalma 25 százalékkal nőtt az elmúlt két évben, Franciaország és Oroszország kereskedelmi forgalma 40 százalékot meghaladó mértékben nőtt az elmúlt két évben, Olaszország és Oroszország kereskedelmi forgalma kis híján 30 százalékkal nőtt az elmúlt két évben. Mi meg ott tartunk, hogy az oroszok a szankciók bevezetése előtt a második legfontosabb kereskedelmi partnereink voltak, most pedig a tizenegyedik, és körülbelül 8 milliárd dollárnyi exportlehetőséget veszítettünk el a szankciók nyomán bevezetett orosz importkorlátozó intézkedések miatt. Ezek csak a tények, tisztelt képviselőtársaim, amelyek kapcsán önök itt megnyilvánultak ebben a vitában.

Azzal szeretném zárni, hogy azt gondolom, az mindenképpen egy jó jel, hogy egy ilyen fontos kérdésben, igazán van képviselőtársaimnak, üljenek vagy kormány-, vagy ellenzéki oldalon, igenis nemzeti érdeket érintő kérdésben egyetértésre tudunk jutni. Ha nagy többséggel el tudja fogadni az Országgyűlés ezt a jogszabálytervezetet, azt gondolom, az jó hír lesz, az összes többi kérdésben pedig valószínűleg fenn fognak maradni a vitáink. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Most kettőperces felszólalásokkal folytatjuk munkánkat. Megadom a szót Vadai Ágnes képviselő asszonynak, DK-képviselőcsoport. Parancsoljon!

DR. VADAI ÁGNES (DK): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Sajnos Turi-Kovács Béla képviselőtársunk elment, pedig valójában az ő gondolatai ihlettek meg, és azt kell mondjam, hogy pozitív és előremutató volt, ahogy nem a szuverenitási kérdéstről beszélt, mert ott valószínűleg félreértette, amit az ellenzéki képviselőtársaim és jómagam is mondtam. Azt nagyon pozitívnak és előremutatónak tartom, hogy akar beszélgetni, akar vitatkozni például az európai hadsereg dolgában.

(12.50)

Szerintem ez az egyezmény, amely alapvetően az Amerikai Egyesült Államok és Magyarország közötti védelmi megállapodás, illetve az ehhez kapcsolódó

egyéb határozati javaslatok, mégis talán ad egy alapot, és elindít valamit arra, hogy próbáljunk ezekben a kérdésekben beszélgetni. Ha nem is a plenáris ülésen, de például a Honvédelmi és rendészeti bizottság ülésén, vagy a Külügyi bizottsággal akár együttes ülést is lehetne tervezni ezekben a kérdésekben, mert szerintem igenis kell ezekről az ügyekről, ezekről a témákról beszélgetni. És akkor talán... - Mesterházy Attila képviselőtársamnak szeretném mondani, hogy valóban hiányoltam én is a Honvédelmi és rendészeti bizottság kormánypárti tagjait ezen a mai vitán, de például egy ilyen rendezvényen, ahol akár az európai hadsereg sorsáról, akár kibervédelmi kérdésekről beszélgetnénk, esetleg végre megismerhetnénk, hogy milyen a hangja Bíró Márknak, mert őt az elmúlt tíz évben nem igazán hallottam beszélni.

Szerintem az fontos lenne, hogy azok a képviselők, akik fontosnak tartják a Magyar Honvédség ügyét, illetve a biztonságpolitikai kérdéseket, azok akár a Külügyi bizottságban, akár az Európai ügyek bizottságában vagy a Honvédelmi és rendészeti bizottságban folyamatosan tudjanak ezekről a kérdésekről beszélni. Az a baj, képviselőtársaim, hogy hiába vannak ilyen kezdeményezéseink, ez nem történik meg. *(Szijjártó Péter távozni készül.)*

Külügyminiszter úr jelezte, hogy el kell mennie, de én ezt fontosnak tartanám, hogyha a Külügyminisztériumban van ilyen elképzelés, akkor tegyen ilyen javaslatokat, és jöjjenek el, beszélgessenek velünk. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Itt a szelfi közben megzavarnám miniszter urat, amíg még ki nem megy a teremből. Biztos jól mutat Németh Zsolttal egy közös képen, de, miniszter úr, bármilyen furán hangzik, értjük mi a kioktatást, meg hogy ez a divat, merthogy önök megnyerték a választást, és ezért úgy gondolják, hogy bármit megtehetnek, de ettől még nem biztos, hogy igaza van azokban a kérdésekben, amiről ön beszél.

Tehát azt mondja, hogy nincs egy találkozóának ára, de önmaga elismeri, hogy előtte heteken-hónapokon keresztül egyeztettek arról, hogy fegyvereket vásárolnak. Én azt gondolom, hogy erről beszéltünk. Ez az ára ennek a találkozóának.

A másik, hogy ön azt mondta, hogy akkor kell az Amerikai Egyesült Államok elnökével beszélni, ha van valami ügy. Hát kérem, akkor nagy bajban vagyunk, mert akkor ezek szerint 2010 óta semmi olyan ügyünk nem volt az Amerikai Egyesült Államokkal, hogy kelljen találkozni az elnökkel, sőt valószínűleg most is a Trump könyörgött, hogy: „annyi dolgunk van már, hogy szeretnénk veletek beszélni, Viktor, légyiszi”, gyere, ugorj már be, hadd tudjak veled egy kicsit beszélgetni, ha már ikrek vagyunk a történetben”. Tehát én azt gondolom, hogy ilyen szempontból valószínűleg a valóság hajlítása lassan már a Mátrix című

filmbe illik, nem pedig ide a parlamenti viták tekintetében.

Mint ahogy azt is szeretném kérni most már államtitkár úrtól, hogy a magyar Külügyminisztérium és a külügyi vezetés tegyen meg mindent annak érdekében, hogy a NATO helyes döntéseket hozzon. Mert külügyminiszter úr elmondta, hogy ez a szervezet mindent elrontott itt az elmúlt időszakban, úgyhogy szükség lenne a magyar virtusra, szükség lenne a magyar tudásra itt a NATO keretein belül. Úgyhogy, ha lehet, akkor tegyék már meg, hogy rendet vágnak ott a NATO-tagországok körében is, és megmutatják a helyes utat, hogy hogyan kell ezekben a nemzetközi konfliktusokban helyes döntést hozni, hiszen látható módon erre a NATO vezetői teljesen alkalmatlanok. Úgyhogy itt a lehetőség, lépjen a magyar kormány. Köszönöm. *(Taps az MSZP és a DK soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most további kétperces felszólalásokra ebben a felszólalási körben nincs lehetőség. Kérdezem Mesterházy képviselő urat: normál felszólalásra szintén jelentkezett? *(Jelzésre:)* Igen, öné a szó.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Azt hittem, hogy valaki más is hozzászól kétperces keretében, ezért nyomtam egy normál hozzászólást, és köszönöm, elnök úr a lehetőséget. Egy dologra szerettem volna még reagálni, amíg itt van a miniszter úr. A szuverenitás kérdése nem attól függ, amiről ő beszél. Attól, hogy vannak gazdasági cégeknek különböző döntései, ez a világban mindenhol így van, de ettől függetlenül a kormánynak, a törvényhozásnak vannak eszközei, hogy ezeket a döntéseket befolyásolják, esetleg megakadályozzák.

Ha jól emlékszem, volt a Belügyminisztériumnak egy előterjesztése, ami arról szólt, hogy magyarországi beruházásokat, befektetéseket nemzetbiztonsági szempontból is minősíthessenek; ami vitatható, akkor sok ellenzéki kritika is elhangzott, alapvetően egyébként a gondolat nem unikális, sok országban van ilyen lehetőség, hogy az adott kormány minősítsen egy-egy beruházást, hogy ez mennyire van összhangban a nemzetbiztonsági érdekeinkkel.

Tehát, amikor mi arról beszélünk, hogy igenis van szuverenitást, magyar nemzeti szuverenitást érintő aspektusa annak, hogy egy Budapest-Belgrád vasútvonalról egyezik meg 750 milliárd forintos hitel nagyságrendben a magyar kormány - mert igenis látjuk, hogy a világban hány helyen a kínai forrás, a kínai hitel hogyan próbál befolyást vásárolni, hogyan próbál geopolitikai előnyre szert tenni a források által, ezer példát lehetne mondani -, akkor igenis, szerintem jogos ez a felvetés. És lehet erre világos magyarázatot adni, lehet persze azt mondani, hogy na, de hát a németeknél is így van, meg a nem tudom, kiknél, akiket még felsorolt miniszter úr, na de engem ez kevésbé érdekel.

Engem az érdekel, hogy Magyarországon mi ennek a hatása, hogy a magyar kormány felkészült-e erre a helyzetre.

És ugyanez igaz adott esetben Oroszországra, de lehet más ország is, amelynek vannak ilyen ambíciói. Igen, ezek a kérdések is érintik a magyar nemzeti szuverenitást, és pontosan azért, mert önök mindig csak abban az aspektusban, abban a kontextusban beszélnek szuverenitási kérdésről, ami az Európai Uniót érinti, soha nem beszélnek ilyen más aspektusokból. Talán pont ezért alakul ki az a kép, hogy esetleg az önök elköteleződése értékalapon az euroatlanti együttműködés iránt csökkent az elmúlt években, vagy mindenféleképpen mondható, hogy változást hozott a külpolitikában.

A másik, hogy miniszter úr kioktatón a figyelembe ajánlotta, hogy Trump beszédeit pontosan kell nézni, és nem mondott olyat az elnök, hogy elavult szervezetnek, vagy pontosabban: nem ilyen értelemben mondta, hogy elavult szervezetnek gondolja a NATO-t. Nézzék, én úgy látom, hogy ha csak beütemeztem itt az internetre - most nem akarnék angolul felolvasni önöknek jó pár cikket, gyorsan megvettem -, szinte nincs olyan cikk, ami nem arról szól, hogy Trumpnak negatív a véleménye a NATO-ról, és akkor most ezt leegyszerűsíttem, hogy ne húzzam jobban az idejüket. Tehát azt mondani, hogy a Trump az elejétől örök fanja volt a NATO-nak, és mindig arról beszélt, hogy ő szeretné megújítani, megerősíteni ezt a szervezetet, ez, azt gondolom, hogy nem igaz. Ezt ön mint volt NATO-nagykövet, pontosan tudja, még akkor is, ha nem mondhatja el, vagy arra kérem, ne is mondja el, mert mondja ugyanazt, amit a minisztere mondott.

Tehát magyarul, nagyon jó ez, hogy mindig abból a beszédből idézünk, ami éppen alátámasztja a saját hozzászólásunkat, de alapvetően mégiscsak a világban valahogy a biztonságpolitikával foglalkozó szakértő politikusok és diplomaták között az az érzés alakult ki és erősödött meg, mintha a NATO tekintetében Trump mégsem a legnagyobb támogatóként lépett volna fel. És erre reagált egyébként az amerikai kongresszus is azzal a határozatával, amit már az imént idéztem, és ezért most megkímélem államtitkár urat, hogy ezt megismételjem. Nagyon szépen köszönöm, elnök úr, a lehetőséget. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vadai Ágnes képviselő asszonynak, DK-képviselőcsoport. Parancsoljon!

DR. VADAI ÁGNES (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Majdnem reménykedtem abban, hogy valamiféle érdemi vita fog kialakulni Magyarország biztonságpolitikai helyéről, szerepéről ennek az előterjesztésnek a kapcsán. Miniszter úrnak - természetesen tudomásul vesszük, hogy el kell mennie - a javára írom, hogy ő legalább itt volt, a honvédelmi tárca egyetlen képviselője sem jött el, miközben nagyon fontos kérdésekről volt szó. Ráadásul olyan kérdésekről, amelyek nyilván érintik ezt a védelmi egyezményt is, hiszen a védelmi egyezmény végén felsorolják azokat a honvédelmi objektumokat, amelyeket kijelöltek mint létesítményeket, ahol ez az egyezmény alkalmazásra kerül, és ilyen

a kecskeméti repülőtér, a pápai bázisreptér, a tatai helyőrség, illetve a várpalotai helyőrség és kiképzési terület.

Tehát nagymértékben érinti ez az egyezmény a Magyar Honvédséget is. És különösen azért szerettem volna, hogy legyenek itt a honvédelmi tárca képviselői, mert meglehetősen nemtelen támadás érte a magyar katonákat. Merthogy azt azért szeretném mondani, képviselőtársaim, hogy a magyar katonára nemcsak akkor kell büszkének lenni, amikor kormányon tetszenek lenni, hanem akkor is, amikor nem tetszenek kormányon lenni. És 2010 előtt előfordult egy párszor, hogy nem voltak kormányon. Viszont az, amit Németh Zsolt elmondott, és sajnálatos módon Sziijártó Péter külügyminiszter nem cáfolta, azt remélem, az államtitkár úr, aki talán figyelemmel kísérte a vitát, a honvédelmi költségvetést illetően is rendelkezik ezekkel az adatokkal... - cáfolni fogja, és el fogja mondani, világossá fogja tenni, hogy az, amit Németh Zsolt a honvédelmi kiadásokat illetően és a fejlesztéseket illetően mondott, az egész egyszerűen nem volt úgy. *(Sic!)*

(13.00)

Ez azért is fontos, mert a kecskeméti bázis, repülőbázis, amely szerepel ebben a megállapodásban, a fejlesztésének a befejezése, sőt valójában megkezdése igazából a mi kormányzásunkra maradt. A pápai bázisrepülőtérnek a fejlesztése a mi időnkben történt. Az önök idejében összesen annyi történt fejlesztés gyanánt, hogy ha jól emlékszem, egy alapkövet lera-kott Hende Csaba honvédelmi miniszter a NATO-főtitkárral, hogy majd lesz valamilyen fejlesztés, de nem történt ebben az ügyben semmi. Én tehát azért szeretném azt világossá tenni, hogy ez a védelmi megállapodás, amely, még egyszer mondom, érinti a Magyar Honvédség bizonyos objektumait, ez a védelmi megállapodás alapul szolgál arra, hogy Magyarország és az Amerikai Egyesült Államok között a katonai együttműködés, védelmi együttműködés területén normalizálódjon a helyzet.

A Külügyminisztérium vagy a külügyminiszter úr arról beszélt, hogy ők nem szoktak semmiért sem fizetni, különösen nem nemzetközi találkozókért. Nézzék, egy kicsikét máshogyan látszódik ez. Ha elkezdtek tárgyalásokat, ahogy a miniszter úr jelezte, a közép-hatótávolságú rakétavédelmi rendszerről, és ebben előrehaladott tárgyalásokat tartottak, akkor ez itt egy picit probléma, egy picit probléma, mert ha van egy ilyen igény a magyar kormány részéről, ha egy ilyen rakétavédelmi rendszert meg szeretnének valósítani, akkor ennek kellene hogy legyen egy költsége, és még mielőtt elkezdenek erről tárgyalni konkrét felekkel, márpedig most a miniszter úr azt állította, hogy már korábban, valóban, februárban a külügyminiszter, az amerikai külügyminiszter látogatásakor hallottunk arról, hogy ezekről voltak tárgyalások, szeretném önöket arról tájékoztatni, hogy ez egy közbeszerzés.

Én értem, hogy önök nem vásárolták meg az amerikai külügyminiszter látogatását, ahogy nem vásárolták meg azt sem, hogy Orbán Viktor Gyurcsány Ferenc után bejuthasson a Fehér Házba, és valóban - ahogy Mesterházy Attila mondta -, talán még igazuk is van, lehet, hogy 2010 és 2019 között nem volt mit mondani az Amerikai Egyesült Államok kormányának, népének, no pláne az Amerikai Egyesült Államok elnökének, de azért mégiscsak az a látszat ebben az egész folyamatban, hogy előzetesen egyeztetve lényegében ezt az árat fizetik meg. Ráadásul akkor a sajtóhírek szerint, és bocsássanak meg, hogy sajtóhírekre kell hogy hagyatkozzak honvédelmi beszerzések esetén, de az ön államtitkártársa inkább jelszókacsalásban, mint abban, hogy eljőjön a Honvédelmi és rendészeti bizottság ülésére, és tájékoztatást adjon a Honvédelmi és rendészeti bizottság tagjainak a különböző honvédségi beszerzésekről, márpedig őszintén szólva azt tapasztaltuk az elmúlt időszakban, hogy ezeket a beszerzéseket - és ugye, azért beszélek erről, mert a miniszter úr is említette - kevéssé a szisztematikus gondolkodás, sokkal inkább valamiféle szívesség vagy pacifikálás hatja át. Engedje meg elmondanom, hogy mire gondolok.

*(Az elnöki széket Lezsák Sándor,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el -
Szilágyi Györgyöt a jegyzői székben
Tordai Bence váltja fel.)*

A Leopard 2 harckocsikat egy bajor cégtől vásárolják, az Airbust az Air Berlintonól, és most pedig azt halljuk, hogy az Amerikai Egyesült Államoktól egyfelől kívánnak vásárolni közép-hatótávolságú légvédelmi rakétarendszert, hozzáteszem: ott van egy apró pici probléma, a Kongsberg, amely egy norvég cég, és a norvégokkal most egy picit rosszban vannak, mert hogy bizonyos pénzek kapcsán önök úgy gondolják, hogy a norvégok adják oda a pénzt, amit a civileknek szánnak, és majd maguk azt elköltik, és ha jól tudjuk a sajtóból - és azért mondom, hogy a sajtóból, mert egyetlenegy felelős ember sem jön el, és nem tájékoztatja az országgyűlési képviselőket arról, hogy ezek a beszerzések hogyan haladnak. Az államtitkár úr talán meg tudja nekem mondani legalább azt - merthogy önt nyilván tájékoztatták -, hogy tényleg 44 darab Leopard 2-es harckocsit vásároltunk-e, meg 12 használtat, azt nem kérem, hogy mondja el, hogy milyen képességekkel rendelkeznek ezek a harckocsik, tehát feltételezem, hogy ha az ön minisztere azt mondja, hogy már korábban folytattak tárgyalásokat a közép-hatótávolságú légvédelmi rakétarendszerről, abban a tárgyalásban nemcsak a Külügyminisztérium tagjai, hanem a honvédelmi tárca tagjai is részt vettek, hiszen bár tudom, hogy a Külügyminisztériumban nagyon okos emberek ülnek, no pláne nagyon okos emberekkel szoktak konzultálni, mint megtudtuk, Gruevszkiivel, Nikola Gruevszkiivel, a hazájában jogerős szabadságvesztésre ítélt volt macedón miniszterelnökkel is rendszeresen konzultáltak, és ő valószínűleg

nagyobb hatással volt önökre, mint ebben az országban bármelyik állampolgár, mert ő azt kérte önöktől, hogy ratifikálják Észak-Macedónia csatlakozását a NATO-ba, és azért hallgattak rá, mert ő tíz évig miniszterelnök volt. Én nem voltam ilyen magas pozícióban, pár évet töltöttem el a honvédelmi államtitkári székben, igen sokat tanultam akkor a katonákkal, de hát vannak ebben az országban még olyanok, akik miniszterelnökök voltak, lehet, hogy velük is érdemes lenne konzultálni, ők is sokat tudnak Magyarország helyzetéről, talán érdemes lenne néha megfogadni az elképzeléseiket.

De visszatérve magára a beszerzésre, ami annak kapcsán került elő, hogy a külügyminiszter úr világgossá tette, hogy a légvédelmi rakétarendszer beszerzése - az érdekes volt, hogy magáról a vadászpülőgép-beszerzésről nem beszélt, pedig a sajtóhírek szerint erről is szó van vagy korábban szó volt, de hogy a légvédelmi rakétarendszer beszerzése - nem képezte tárgyát semmiféle alkunak. Na most, én azt szeretném kérni, hogy ha akkor van lehetőség arra, hogy megismerhessük ennek a tárgyalási folyamatnak, mármint hogy ezen megállapodás tárgyalási folyamatának a dokumentációját, mert mégiscsak másfél évet ölel föl, az nagyon nagy segítség lenne a tisztánlátás érdekében, mert abból kiderülne egy-két dolog. Merthogy valóban, Turi-Kovács Béla, szerintem tévesen - és nagyon sajnálom, hogy nincsen itt, mert akkor itt kismítánánk az egymás közötti esetleges vitákat - arról beszélt, hogy az ellenzék a szuverenitást, hogy mondjam, pellengérré állítja, de önök alapvetően ennek a szerződésnek a megkötésével kapcsolatban mind a Honvédelmi és rendészeti bizottság ülésén, mind itt a plenáris ülésen a megszólalásokban is a szuverenitás kérdését vették elő.

Tisztelt Képviselőtársaim! A szuverenitás nem valami abszolút dolog. A szuverenitásból óhatatlanul azokban az esetekben, amikor valahova belépünk, egy klubnak a tagjai leszünk, akkor ebből a szuverenitásunkból önkéntesen átadunk. Ez történt, amikor egyébként valóban - helyesen említették - népszavazás útján csatlakoztunk a NATO-hoz, és ez történt például az Európai Unióhoz való csatlakozásunk kapcsán is. Az, hogy önök minden egyes nemzetközi egyezményt, így ezt az egyébként nagyon fontos, Magyarország biztonsága, és hozzáteszem, talán a Magyar Honvédség fejlesztése szempontjából fontos egyezményt is szuverenitási kérdésnek tekintik, és ezért képesek másfél évet szötyögni vele, csak hogy aztán el lehessen jönni a Honvédelmi és rendészeti bizottság ülésére, és hatalmas, nagy ívű gondolatokkal el lehessen mondani, hogy mert a magyar kormány milyen remekül védte a magyar szuverenitást, azt szeretném mondani, tisztelt államtitkár úr, tisztelt hölgyeim és uraim, hogy ettől még a magyar földön meg fognak jenni amerikai katonák, ettől még jönni fognak, mert hogy ez ugyanaz az egyezmény, erről korábban szó esett. Én tehát azt gondolom, hogy ezeket a kérdéseket azért kell nagyon tisztába tenni, ha másért nem, mert meglepő módon, képzeljék el, nézik a parlament közvetítését páran, tudósítanak is róla, ami egyébként

alapvetően nagyon fontos és nagyon jó, igen kár, hogy nincsen nagyobb lehetőség, hogy minél több emberhez eljussanak az ilyen parlamenti viták.

Sajnálatos módon most már a Külügyi bizottság elnöke is távozott, nyilván - ahogy Mesterházy Attila képviselőtársam mondta - a külügyminiszterrel közös szelfi után lezártak tekintette a maga részéről a nemzetközi délelőttöt, de mégiscsak a nevéhez fűződnek olyan igaztalan állítások, amelyekkel szemben, azt gondolom, nemcsak nekem és nemcsak az ellenzéknek, hanem a felelős kormánypárti képviselőknek és no pláne a kormány képviselőjének világosan tiltakoznia kell.

Én elvárom a kormánytól, hogy bár tudom, hogy szeretnek egy alternatív világban élni, de ne hazudjanak honvédelmi költségvetési ügyben, ne hazudjanak beszerzések ügyében, és ne állítsanak olyan dolgokat, ami nincsen. A Magyar Honvédség - és szerintem teljesen mindegy, hogy valaki jobb- vagy baloldalon ül - egy fontos intézménye ennek az országnak. A Magyar Honvédség nélkül nem lenne ilyen megállapodás. A Magyar Honvédség nélkül ebben az országban nagyon sok minden nem lenne.

(13.10)

A magyar adófizetők pénzéből az elmúlt 30 évben minden kormány politikai prioritásának és lehetőségének megfelelően költött. Ha végignézzük az adatokat, akkor világosan látjuk, hogy 2001-ben és 2002-ben az Orbán-kormány is költött. Azért költött, mert kihajtotta a MiG-29-eseket, és valamilyen, nem kormányülés között, ezt szeretném mondani ellenzéki képviselőtársaimnak is, hanem nemzetbiztonságikabinet-ülésem úgy döntöttek, hogy nem F-16-osokat, hanem Gripen-t fognak vásárolni. Azt már valószínűleg majd csak fideszes képviselők emlékirataiból tudjuk meg egyszer, hogy miért úgy döntöttek, és végül is mennyibe került ez a végén. De 2002-t követően töretlenül nőtt a honvédelmi költségvetés. A válság éve valóban nehéz volt, de tájékoztatni szeretném önöket arról, hogy még a válság évében is többet költött a Gyurcsány-kormány, később pedig a Bajnai-kormány a Magyar Honvédség fejlesztésére, mint amit költött 2011-16 között egy-egy évben az Orbán-kormány.

Az, hogy most egyébként ennek a szerződésnek köszönhetően - és erről beszéltek az akkor ott tartózkodó miniszterek a Honvédelmi és Rendészeti Bizottság ülésén - lesznek nyitva amerikai források különböző fejlesztésre, ez egyetlen dologra lesz jó, hogy azok a képességek, amik az elmúlt években az önök felelőtlen magatartásának köszönhetően elvesztek, azoknak egy részét vissza lehessen építeni. Hozzáteszem, a Magyar Honvédség, ha megnézzük a nemzeti intézményeinket, a legmegbecsültebb nemzeti intézmények között van. Ez nemcsak azt jelenti, hogy erre az intézményre költeni kell, hanem azt is jelenti, hogy ezt az intézményt tisztelni kell. Tiszteletlenség a Külügyi bizottság elnökének részéről, amikor hazudik az ezzel kapcsolatos költségvetési kiadásokat illetően, és

különösen tiszteletlen, hogy a Külügyminisztérium - amelyiknek tisztában kell lennie ezekkel az adatokkal - itt jelen lévő korábbi képviselője, a miniszter - de majd remélem, az államtitkár úr erre fog reflektálni - pedig nem cáfolja a Külügyi bizottság fideszes elnökének álláspontját.

Ez nem jobb- és baloldal kérdése. Én mindig világossá a Honvédelmi és Rendészeti Bizottsági ülésen is, a hadsereget érintő fejlesztéseket támogatni fogjuk, nemcsak azért, mert szükség van rá, hanem mert a hadsereg a garancia, az egyik garancia a magyar polgárok biztonságára. A Magyar Honvédség katonái nagyon sok áldozatot hoztak ezért a hazáért. Szolgáltak külföldön, szolgáltak itthon, nem kevesen közülük meghaltak ezért az országért. Közös felelősségünk az, hogy az ilyen szerződéseket és az ebből fakadó lehetőségeket jól használjuk akár a kecskeméti reptéren, akár Tata helyőrségben, akár Várpalotán. Én azt gondolom, hogy ez a megállapodás, amely, még egyszer mondom, nem szuverenitási (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), hanem nagyon is racionális dolog, ez szolgálni fogja a Magyar Honvédség érdekét is.

Köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps az MSZP és a DK soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Vadai Ágnes képviselő asszony. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat, és megkérdem, hogy kíván-e valaki élni a felszólalás lehetőségével. (*Nincs jelentkező.*) Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! Az együttes általános vitát lezárom, és megadom az előterjesztők nevében Sztáray Péter államtitkár úrnak a szót, hogy válaszoljon a vitában elhangzottakra.

DR. SZTÁRAY PÉTER ANDRÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Hallgatva a vitát az jutott eszembe, hogy ez talán megérdemelne egy külön, ettől eltérő vitanapot is, ez a kérdéskör, mert a mostani előterjesztésünk egy olyan ügyet szolgál, amelyben, úgy tűnik, hogy az egész Ház egyetért egyébként; tehát abban, hogy szülessen egy megállapodás az Amerikai Egyesült Államokkal, ami a korábbi, hasonló jellegű megállapodásunkat modernizálja, és lehetővé teszi azt, hogy a védelmi együttműködésünket szorosabbra fűzzük a NATO-ban vezető szövetséges tagországgal. Tehát azt gondolom, hogy ilyen szempontból ez egy örömnep is lehetne.

Az a kérdés, hogy a honvédelmet ki hogy kezeli, azt gondolom, egy nagyon bonyolult politikai és történeti visszatekintést igényel, ami a mostani vitának igazából csak egy másodlagos vetülete. Ha megnézzük a számokat, ezeket különféleképpen lehet egyébként csoportosítani, hogy a védelmi költségvetéseket melyik kormányzat hogy kezelte. A mi számaink szerint 2002-ben, amikor volt egy kormány- és irányváltás belpolitikai szempontból, akkor 1,7 százalékon volt GDP-arányosan a védelmi költségvetés. Ez a szám 2010-re nagyon jelentősen lecsökkent, 1,14 százalékot

tett ki. Azt gondolom, ez egy nagyon jelentős csökkenés. Az utána bekövetkezett csökkenések nyilván összefüggtek a gazdasági válsággal, a reformintézkedésekkel s a többi, de végül, ha meglátjuk a trendet, akkor most azt látjuk, hogy az elmúlt 60-70 év legnagyobb védelmi fejlesztési projektjét hajtja végre ez a kormány. Tehát ilyen jellegű modernizációra, technikai fejlesztésre nem került sor hosszú évtizedek, talán fél évszázad óta sem.

Azt gondolom, hogy ez megint nagyon pozitív elem, és erre építve fogjuk a Magyar Honvédséget, amelyet egyébként mindannyian tisztelünk, hiszen honvédség nélkül nincsen állam, tehát a Magyar Honvédség jövőjét próbáljuk helyre tenni azzal, hogy az elmaradt fejlesztéseket most a kormány teljesíti többféle forrásból, nagyon jelentős védelmi költségvetés-növeléssel. Nem akarok jobban a részletekbe menni, de azt gondolom, hogy ezek azért eléggé azt mutatják, hogy a jelenlegi kormányzat nagyon komolyan veszi ezt a kérdést.

Ami örömteli, és ezzel be is fejezném, hogy ne húzzuk az időt, az az, hogy a DCA, vagyis az a védelmi együttműködési megállapodás a jelek szerint konszenzussal fog megszületni, és így újra kifejezzük azt a széles politikai egyetértést, ami nemcsak a NATO-tagságunkat, de azon belül akár a műveleti részvételünket, akár egyéb kapcsolódó kérdéseket is jellemez a magyar politikumban, és ez mindenképp üdvözlendő.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Sztáray Péter András államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőségünk.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes közszolgálati tárgyú törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/6353. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Sztáray Péter András államtitkár úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének.

DR. SZTÁRAY PÉTER ANDRÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Tisztelt elnök úr, köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk fekvő javaslat lényegében három törvény módosítására irányul.

Az első: a Nemzeti Közszolgálati Egyetemről, valamint a közigazgatási, rendészeti és katonai felsőoktatásról szóló törvény módosításának célja a kormány 2018 decemberében elfogadott, a Nemzeti Közszolgálati Egyetemen megvalósuló, a jó kormányzást és a közigazgatás modernizációját szolgáló felsőoktatási képzés és kutatás-fejlesztési feladatok támogatásáról szóló kormányhatározatban foglalt célkitűzések megvalósításra a megfelelő jogi környezet megteremtésén keresztül.

A második: a külképviseletekről és a tartós külszolgálatról szóló törvény módosításának célja, hogy

megteremtse az összhangot a kormányzati igazgatásról szóló törvények között.

És a harmadik: a kormányzati igazgatásról szóló törvény - a továbbiakban Kit. - módosítása pedig technikai jellegű pontosításokat tartalmaz.

Tisztelt Országgyűlés! Az NKE-törvény módosításának célja a megfelelő jogi környezet kialakítása, hiszen a kormány 2018 decemberében rendelkezett a Nemzeti Közszolgálati Egyetemen kapcsolatos stratégiai fejlesztési célkitűzésekről. A célkitűzések között megfogalmazódott az egyetem nemzetközi versenyképességét mérő rangsorokban előkelő helyezések elérése, a kutatási teljesítmény jelentős mértékű fejlesztése, illetve a fiatalokat is vonzó, a magyar kultúra értékeit közvetítő szellemi központok kialakítása.

A törvényjavaslat hozzájárul az NKE belső szervezeti rendjének megújításához, valamint a munkáltatói joggyakorláshoz kapcsolódó módosításokat rögzíti, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az egyetem a hallgatói számára fenntartsa a kiemelkedő képzési színvonalat, illetve tovább erősítse azt a legmagasabb képzettségű és felkészültségű oktatói kar biztosításával.

(13.20)

Az egyetem a felsőoktatási intézmények között speciális szerepet tölt be, ezért speciális felmentési szabályok létrehozása vált szükségessé az oktatói minőség növelésének és a létszám észszerűsítésének elérése érdekében, így azok a kormányzati igazgatásról szóló törvény rendelkezéseihez igazodva kerültek kialakításra. A bevezetni kívánt felmentési okok figyelemmel vannak a feladatok hatékony ellátására, valamint az egyetem jó hírnevének védelmére. Az új felmentési szabályok abban az esetben biztosítanak lehetőséget a munkaviszony megszüntetésére, ha az oktatási vagy tudományos tevékenységét nem megfelelően végzi.

Az egyetem folyamatosan bővülő oktatási tevékenysége és az ehhez kapcsolódó ingatlanállománya szükségessé teszi a vezetők körének bővítését. A gazdasági főigazgatói pozíció mellett létrejön a campus-főigazgatói pozíció, amelyet a campus működésével kapcsolatos egyre bővülő feladatok tesznek indokolttá. A nemzeti felsőoktatásról szóló törvénnyel való összhang megteremtése érdekében szükséges továbbá meghatározni, hogy mely vezetői tisztségek milyen módon tölthetők be.

Tisztelt Országgyűlés! 2019. március 1-jén a kormányzati igazgatásról szóló törvény egésze hatályba lépett. A Kit. hatálybalépésével összefüggésben szükségessé vált az ágazati jogszabályok felülvizsgálata és azoknak a Kit. által használt fogalomrendszerének megfelelő módosítása, valamint a jogszabályi hivatkozások vonatkozó cseréje. Tekintettel arra, hogy a külszolgálati törvény háttérjogszabálya a közszolgálati tisztviselőkről szóló törvény volt, szükséges a Kit. és a külszolgálati törvény viszonyrendszerét rendezni, illetve szükséges a Kit.-ben nem szabályozott, de a

tartós külszolgálat vonatkozásában releváns jogintézmények, úgymint az álláshelyi elismerés, a szolgálati elismerés, valamint a szabadság Kit.-tel történő összhangját megteremteni.

A törvényjavaslat tartalmaz továbbá a Kit. rendelkezéseivel közvetlenül össze nem függő, a tartós külszolgálathoz kapcsolódó szabályok módosítására vonatkozó olyan javaslatokat is, amelyek a tartós külszolgálati rendszer megfelelő működése érdekében elengedhetetlenül szükségesek. Ennek keretében pontosításra kerülnek a külföldi és a tartós külszolgálatot követő átmeneti belső felkészülési állományra vonatkozó szabályok.

A módosítás eredményeként a korábbi óvodáztatási és iskoláztatási költségtérítés gyermeknevelési költségtérítéssé alakul át. Az átalakult költségtérítésre a kihelyezett diplomata vagy más státuszú munkatárs a jövőben a korábbi szabályozástól eltérően már a gyermek születésétől kezdve jogosult lesz - amennyiben a gyermek az állomáshelyen vele tartózkodik -, egészen a gyermek középfokú tanulmányainak befejezéséig, de legfeljebb a 21. életévének betöltéséig. A módosítás továbbá családbarát intézkedésként a gyermeküket az állomáshelyen egyedül nevelő kihelyezettek részére 10 százalékkal magasabb gyermeknevelési költségtérítést állapít meg.

Tisztelt Országgyűlés! Az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló törvény - továbbiakban infotörvény - 27. § (2) bekezdés f) pontja lehetőséget biztosít arra, hogy a közérdekű vagy közérdekből nyilvános adatok megismerésének jogát a külügyi kapcsolatokra, illetve a nemzetközi szervezetekkel való kapcsolatokra tekintettel törvény korlátozza. Az országok közötti diplomáciai és gazdasági kapcsolatok felvétele, kialakítása, működtetése, illetve megszüntetése olyan speciális, érzékeny területe a Külgazdasági és Külügyminisztérium feladatainak, amely saját írott és íratlan szabály- és magatartásrendszerrel rendelkezik. A diplomáciai érintkezés során a szokásjog olyan erősen érvényesül, hogy a speciális terület speciális szabályainak nem követése ténylegesen és kimutathatóan negatív hatást gyakorolhat Magyarországon külügyi, illetve nemzetközi szervezetekkel fenntartott kapcsolataira.

Az infotörvény 27. § (2) bekezdésében foglalt kötelezettségnek eleget téve a javaslat az adatfajták tételes felsorolását tartalmazza. A beruházásösztönzési előirányzat felhasználásáról szóló kormányrendelet hatálya alá tartozó támogatási konstrukciók mindenki által ismert, kiemelt célja Magyarország területén a befektetések ösztönzésének elősegítése, ennek keretében befektetők Magyarországon történő letelepedésének elősegítése. A támogatási szerződés megkötését megelőző kérelmek, ajánlatok, vizsgálatok adatainak nyilvánossága kimutathatóan és érzékelhetően rontja Magyarország tárgyalási pozícióit a jövőbeli beruházókkal szemben, és versenyhátrányt okoz a külföldi befektetésösztönzési szervezetekkel egy-egy beruházásért folyó versenyben, illetve ezen adatok az esetek jelentős részében olyan újrabefektetési projek-

tek és későbbi beruházásbővítési ügyletek döntésmegalapozását szolgáló adatainak minősülhetnek, amelyek nyilvánosságra kerülése nemzetgazdasági hátrány okozására alkalmas. Látni kell, hogy itt óriási a verseny, hiszen ha kiderül, hogy milyen támogatási konstrukcióval rendelkezünk, ez versenyelőnyt jelenthet az egyéb regionális versenytársaknak is.

A diplomáciai kapcsolatok ápolása során a tárgyaló felek kölcsönös diszkreciót várnak el egymástól, ide nem értve a tárgyalások eredményét realizáló nyilvános, bilaterális, multilaterális vagy egyéb egyezményeket, megállapodásokat, a missziók létesítését egymás államának területén. E tárgyalási folyamatok, a tárgyalópartnerek egymással szemben támasztott elvárásainak, kívánalmainak megfogalmazása, a tárgyalás részleteinek nyilvánosságához közvetítése alkalmas a tárgyalópartner nemtetszésének kiváltására és a tárgyalási folyamatok megakasztására, ide nem értve a nyilvánosság tájékoztatásához fűződő közérdek érvényesülését.

A tartós külszolgálatra kihelyező szervvel munkavégzésre irányuló jogviszonyban álló, a külgazdasági, külpolitikai, valamint a diplomáciai feladatellátásban érintett vagy abban közreműködő személyek adatainak fokozott védelmét nemzetbiztonsági megfontolások és Magyarország külpolitikai érdekeinek külső befolyásolástól mentes ellátásának biztosítása egyaránt indokolják. Ezen adatok nyilvánossága alkalmas a különböző nemzetbiztonsági szakszervezetek fókuszpontjainak megváltoztatására, fokozott veszélynek kitéve a Magyarország külpolitikai és külgazdasági érdekeinek érvényre juttatása céljából külszolgálatot végző személyeket.

A javaslat az adatok maximális védelmi idejéről is rendelkezik, továbbá arról a lehetőségről, hogy a külgazdasági ügyekért felelős miniszter, illetve a polgári hírszerzési tevékenység irányításáért felelős miniszter döntése alapján ne állapítson meg védelmi időt az ott felsorolt adatfajták tekintetében.

Tisztelt Országgyűlés! A javaslat végül, de nem utolsósorban tartalmazza továbbá a kormányzati igazgatásról szóló törvény technikai jellegű pontosításait, amelyek érintik az álláshelyen ellátandó feladatok meghatározásának szabályait, a kormányzati főhivatal és a központi hivatal vezetőinek illetményére vonatkozó szabályokat, valamint a kormányhivatali és járási hivatali vezetők és helyetteseik illetményére és pótszabadságára vonatkozó szabályokat.

A törvényjavaslat rendelkezik továbbá arról is, hogy ahol a jogszabály a központi államigazgatási szervekről, valamint a kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló törvényt rendeli alkalmazni vagy a Ksztv. szerinti miniszterelnöki, miniszteri, államtitkári illetményre hivatkozik, ott 2019. december 31-ig lehessen alkalmazni a Ksztv. 2018. december 31-én hatályos változatát. A Kit.-tel kapcsolatos tapasztalatok összegyűjtését követően ugyanis előreláthatóan 2019 őszé folyamán kerülhet sor a Kit. és az ahhoz kapcsolódó törvények módosítására, ami kiválthatja a Kit.-ben foglalt átmeneti rendelkezéseket.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Az elmondottakra tekintettel kérem, hogy a benyújtott törvényjavaslatot szavazatukkal támogatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Sztáray Péter András államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Salacz László képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

(13.30)

DR. SALACZ LÁSZLÓ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat négy jogszabály módosításait tartalmazza. Az első jogszabály módosításáról nem kívánok szólni, hiszen itt csupán egy rövid pontosításról van szó. Annál inkább figyelmet igényel a Nemzeti Közszolgálati Egyetemről, valamint a közigazgatási, rendészeti és katonai felsőoktatásról szóló törvény - továbbiakban NKE-törvény - módosítása.

A Nemzeti Közszolgálati Egyetem helyzete, fejlődése kiemelten fontos a magyar közszféra jövőbeni működése, minősége szempontjából, hiszen az egyetem létrehozásának célja, hogy az eljövendő generációk számára a haza szolgálata, védelme és szeretete a közjó iránti elkötelezettség, magas szintű szakmai tudás átadása mellett átörökítésre kerüljön. A kormány kezdetektől fogva ezen küldetés fontossága szerint kezeli az intézményt, biztosítva a magas szintű oktatási és a diákélethez szükséges infrastruktúrát és személyi állományt.

Ennek megfelelően felépült a Nemzeti Közszolgálati Egyetem otthona, a Ludovika Campus, és újjászületett Belső-Pest legnagyobb közparkja, az Orczykerti. Elkészült és az egyetemi hallgatók birtokába adták a Ludovika Akadémia felújított történelmi épületét modern egyetemi könyvtárral és oktatási terekkel, továbbá gyakorlati képzési épületekkel, a kollégiummal, sportcsarnokkal, fedett uszodával és szabadterei sportpályával. Tehát infrastrukturálisan minden adott ahhoz, hogy a kitűzött célokat elérje az egyetem. Emellett természetesen szükség van egy olyan oktatási-vezetői struktúra kialakítására, mely lehetővé teszi az egyetem nemzetközi versenyképességét mérő rangsorhelyek elérését, a kutatási teljesítmény jelentős mértékű fejlesztését, illetve a fiatalokat is vonzó, a magyar kultúra értékeit közvetítő szellemi központok kialakítását.

Erre a kívánalomra nyújt megoldást az előttünk fekvő javaslat, mely hozzájárul az NKE belső szervezeti rendjének megújításához, valamint olyan munkáltatójog-gyakorláshoz kapcsolódó módosításokat eszközöl, amelyek nélkülözhetetlenek a magas képzési színvonal, illetve a tanári kar képzettségének és szakmai felkészültségének folyamatos növeléséhez. Akatonai, hadtudományi képzési területen már bevált

foglalkoztatási struktúrájának megfelelően jelen módosítás a rendészeti és a nemzetbiztonsági képzési területekre is kiterjeszti az akkreditációs eljárás során a megbízási szerződéssel foglalkoztatott óraadó oktatók beszámítási lehetőségét.

Az elmúlt évek tapasztalatai bizonyították, hogy szükséges a jelentős gyakorlattal rendelkező, magas szintű képzett tisztek és alkalmazottak beemelése az egyetemen folyó alap- és mesterképzésekbe, amelyekre az előttünk fekvő módosítás lehetőséget biztosít. Ahogy az elején is hangsúlyoztam, az egyetem a felsőoktatási intézmények között speciális szerepet tölt be, ezért speciális felmentési szabályok létrehozása vált szükségessé az oktatói minőség-növelés és a létszám-racionalizálás elérésének érdekében, így azok a kormányzati igazgatásról szóló törvény felmentésre vonatkozó egyes rendelkezéseire igazodva kerülnek kialakításra.

Elegendő megemlítenünk azt az esetet, amikor a munkakör ellátására a közalkalmazott oktatási és tudományos tevékenysége, iskolai végzettsége, szakértelme vagy szakmai tapasztalata nem megfelelő, továbbá annak lehetőségét, hogy érdemtelenné válik a munkakör betöltésére. Az általam kiemelt módosítások azt a célt szolgálják, hogy az egyetemen a legversenyképesebb oktatói kar kerüljön kialakításra.

Szeretnék még kitérni röviden a külképviseletekről és a tartós külszolgálatról szóló 2016. évi LXXIII. törvény felkészülő állományra vonatkozó módosításaira. Szükség volt arra, hogy a törvény végre pontosan rendezze a külszolgálatra felkészülő állomány tagjainak egyes jogosítványait, illetve kötelezettségeit, hiszen az állományban töltött idő akár a fél évet is elérheti és jelentős érdeksérelmet jelent, ha ilyen hosszú ideig bizonytalanságban van a felkészülő. Mindezek a pontosítások széles körben érintik a felkészülőt, hiszen konkretizálja juttatásait, kedvezményeit, a felkészülésének időtartamát, kihelyezésének, visszahelyezésének, foglalkoztatásának módját, felkészülési kötelezettsége teljesítésének igazolását, szabadságolásának mértékét. Ezeknek a módosításoknak köszönhetően a felkészülési állomány tagjai pontos rendelkezéseket kapnak fennálló jogviszonyuk tartamáról, így megszűnik a hónapokig tartó bizonytalan állapot.

Végül a törvényjavaslat teljessége érdekében szükséges megemlítenünk, hogy az előterjesztés módosítja magát a kormányzati igazgatásról szóló törvényt is, nagy részben technikai jellegű pontosításokkal, melyek érintik az álláshelyen ellátandó feladatok meghatározásának szabályait, a kormányzati főhivatal és a központi hivatal vezetőjének illetményére vonatkozó szabályokat, valamint a kormányhivatali és a járási hivatali vezetők és helyetteseik illetményére és pótszabadságára vonatkozó szabályokat.

Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy gondolom, az előttünk fekvő javaslat mind a közérdeket, mind az állampolgárok egyéni érdekeit egyaránt szolgálja, ezért a Fidesz képviselőcsoportja támogatja a benyújtott javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Salacz László képviselő úr. Most megadom a szót Brenner Koloman képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. BRENNER KOLOMAN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Először is a jogalkotási technikával kapcsolatban szeretnék két gondolatot mondani, hiszen sokáig gondolkodtam, hogy mi lehet az oka, hogy ezt a két témát - mert érdeemben itt két témáról beszélhetünk, egyrészt a Közszolgálati Egyetemről, másrészt pedig a külszolgálati törvény módosításáról -, tehát hogy ezt a két témát hogy sikerült egy törvényjavaslatba így összegyűrni. Aztán arra gondoltam, hogy mert mindkettő k betűvel kezdődik talán. *(Derültség az ellenzék padsoraiban.)*

A viccet félretéve, nagyon nehéz helyzetben vagyok, mert államtitkár úr nagyon részletesen ismertette a külszolgálati törvényre vonatkozó nagyon támogatandó és támogatható javaslatait. Ezt teljes mértékben támogatni tudom. De mivel a Nemzeti Közszolgálati Egyetemre vonatkozóan nagyon komoly kritikákat fogok most mindjárt elmondani, ezért jelzem, hogy sajnós ezért a Jobbik-frakció ezt a törvényjavaslatot nem fogja tudni támogatni, annak ellenére, hogy teljes mértékben elfogadom azt, amit államtitkár úr nagyon részletesen elemzett az expozéjában, azt a részt, amely a külszolgálati törvény módosítására vonatkozik. Ez azért így fair, mert államtitkár úr nagyon hosszasan elmondta ezt, és erre ki szeretnék térni mindenképpen a vezérszónoki felszólalásomban, mert a törvényjavaslatnak erre a részére természetesen igent mondanánk, ha lenne erre lehetőségünk.

De nézzük meg a Nemzeti Közszolgálati Egyetem ügyét, hiszen hallgatva az előttem szóló fideszes vezérszónokot, egy kicsit furcsa érzéseim voltak. Az indoklás célkitűzéseivel messzemenőkéig egyetérték.

(13.40)

Sőt, elmondok itt a tisztelt kollégáknak talán annyit még így bevezetésképpen, hogy én elég hosszú ideig a Magyar Rektori Konferencia bizottsági titkára voltam, és mondjuk, a Zrínyi Főiskola tevékenységébe elég jól bele is láttam, és azt viszonylag jól ismerem, azonkívül pedig kilenc éven keresztül akkreditációkat csináltam. Nem gondolnám, hogy 78 mesterszak akkreditációjánál többet bárki ebben az országban már levezényelt, mint jómagam, tehát azt gondolom, hogy az akkreditációs eljárást is nagyjából ismerem. És amikor azt hallottam itt az előbb, hogy a magas képzési színvonal további emelése szempontjából szükséges az, hogy a rendészeti és nemzetbiztonsági képzési területekre is kiterjesszük azt, hogy a megbízási szerződéssel foglalkoztatott óraadókat beszámítsuk az akkreditációba, akkor ne haragudjon, kedves képviselőtársam, ez egy teljes ellentmondás. Hiszen minden MAB-akkreditációban - még egyszer mondom, 78

mesterszakot volt szerencsém nekem személyesen akkreditálnom dékánhelyettesként - az a kritérium, hogy belsős főállású vezető oktató kell hogy tantárgyfelelős legyen. Bocsánat, ilyen botorságot le mernek írni - de most komolyan, tehát ez egyszerűen nevetséges - szakmai érvként?

Néhány részletet mondok, aztán egy összefoglalót is majd. Tehát ezenkívül pedig az, hogy a bevezetni kívánt felmentési szabályokat is egyfajta minőségbiztosítási szempontból próbálták itt elővezetni, ez is erősen nevetséges. Két fogalmat azért itt kiemelnék, hogy azt mondja: „a nem megfelelő munkavégzés”. El tetszik nekem magyarázni, hogy az micsoda? És azt ki ellenőrzi? És milyen monitoringrendszer van a Nemzeti Közszolgálati Egyetemen erre vonatkozóan? Milyen oktatói minősítési rendszer? Merthogy anélkül ez egy gumiparagrafus. Akkor valakire ránéz a főnöke, és akkor el lehet bocsátani, ez konkrétan ennyit jelent ugyanis. Ugyanez vonatkozik az érdemtelenesre. Mi az, hogy érdemtelen? Ha megölt valakit, akkor persze, hogy érdemtelen, de azonkívül e mögé a szó mögé, hogy „érdemtelen”... - egyébként pedig egyetemi oktatókról van szó nagyrészt, és nem, mondjuk, köztisztviselőkről, amennyire én tudom.

Tehát én azt gondolom, hogy ez is egy olyan gumiparagrafus, amely nem a minőség emelése irányába mutat, éppen ellenkezőleg. Azt a sanyarú sort próbálják most kozmetikázni, hogy a rengeteg beelőt pénz ellenére kevés a hallgató és túl sok az oktató, most pedig nyilvánvalóan hoztak egy kormányhatározatot tavaly, hogy jaj, de modern meg vonzó lesz itt minden, és akkor ehhez egy ilyen részletes szabályozást idehoznak a tisztelt Ház elé, ami pont az ellenkezője annak, amit egyébként nagyon tisztességes célnak ennek az egész intézménynek az alakulásakor, amikor még Navracsics Tibor vezényelt itt a Nemzeti Közszolgálati Egyetemen - aki egyébként jelenleg fideszes európai uniós biztosként most már nem annyira biztos, hogy belépne a Fideszbe *(Dr. Hoppál Péter: Magyar!)*, illetve egészen biztos, hogy nem lépne be a Fideszbe nyilvánvalóan, mert ebbe a Fideszbe aztán már véggépp nem lépne be. *(Dr. Hoppál Péter: Magyar!)* De ez csak egy ilyen mellékes megjegyzés.

Szóval, én azt gondolom, hogy ezeket az általam konkrétan emlegetett szabályozásokat mindenképp törölni kell ebből a törvényjavaslatból. Az átmeneti rendelkezések között pedig szerepel az, hogy a gondos gazdálkodás miatt ezeket a rendelkezéseket már a folyamatban lévő tanévre is alkalmazni lehet. Szóval, ennyire sürgős leszámolni valakivel ezen az egyetemen? Mert azt hallom egyébként a kollégáktól, hogy mondjuk, az utolsó 50-60 éves kollégát is, aki esetleg nem a „középszerű harmincéves docens” kategóriába tartozik, ami ezen az egyetemen eléggé elterjedt - mondjuk, más egyetemeken, ahol én dolgozom, ott habilitáció nélkül ki sem lehet nevezni senkit egyetemi docensnek, de hát persze ez egy annyira szuper egyetem, hogy itt már harmincévesen is docens lehet bárki, aki arra néz. Tehát azt gondolom, hogy ezeket az aggályos passzusokat ebből mindenképp ki kell venni.

Campus-főigazgatói tisztség. Hát, gratulálok! Komolyan! Nem tudtam, hogy mitől lehet egy egyetemet felvirágoztatni, ha nem a főportástól. Komolyan mondom, campus-főigazgató. Hát, haláli jó! Komolyan, hát erre van szükség? Még egy megfizetett fideszes, akinek van egy irodája. Gratulálok! *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Szégyen!)* Így van, szégyen ilyet előterjeszteni. Tehát egyszerűen nevetséges. És akkor erre rá merik azt mondani itt az előterjesztésben *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Orvos!)* meg a vezérszónokiban, hogy ez a minőséget biztosítja? *(Az elnök csenget.)* Nyomjon gombot, aztán majd megbeszéljük, tisztelt képviselőtársam, ne folyamatosan beleugasson! *(Moraj a Fidesz soraiban. - Dr. Hoppál Péter: A stílus maga az ember!)* Így van, a stílus az ember. Ön üvöltözik itt befelé, így van, a vezérszónoki felszólalásom alatt, így van.

A honvédelmi képzésben - hogy pozitívumot is mondjak - a minisztériummal szorosabb együttműködést írnak elő. Ez nagyon helyes, mert egyébként az oktatott tananyag vonatkozásában ez alapvető módon indokolt.

Rendkívül aggályos, és visszaélésekre adhat alapot az az új szabály, amely szerint az egyetem költségvetési forrásai terhére az egyetem alapító okiratában meghatározott feladataival és alaptevékenységével összefüggésben támogatás, adomány és más, ellenérték nélküli kötelezettség vállalható, valamint kifizetés teljesíthető. Vajon ez mire szolgál, ha nem arra, hogy az adófizetők pénzét ki lehessen talicskázni a Nemzeti Közzolgálati Egyetemről? - tennem fel itt ezt a meg lehetőségen költői kérdést.

Aztán, hogy összefoglalóan is értékeljem ezt az egészet, illetve a Nemzeti Közzolgálati Egyetem helyzetét, azért azt lássuk be, hogy ahogy említettem, amikor Navracsics, akkor még miniszter úr a koncepcióját kialakította, akkor nem erről volt szó, ami most azóta ebből lett. Én arra nagyon pontosan emlékszem, hogy ott ezeknek a karoknak az egyesítéséből, a főiskolából egyesítéséből valóban volt egy jó koncepció, amit már akkoriban politikailag nagyon sokan támadtak, és azt mondták, hogy nagyon nagy a veszélye annak, hogy ez egy olyan egyetem lesz, amely külön soron szerepel az ország költségvetésében. Most is még kivételes, kivételes, kivételes szabályokat hozunk, hogy semmilyen akkreditációs szabálynak nem kell megfelelni, el lehet bocsátani, jöhet-mehet bárki, ki-nevezzük.

Tehát gyakorlatilag a minőség, ami állítólag az indoklásban szerepel, az semmilyen szerepet itt nem játszik. Rengeteg jó oktatókolléga van ezen az egyetemen, szeretném leszögezni. Én nem őket bántom, én a rendszert próbálom úgy kritizálni, ami az előttünk lévő törvényjavaslatból számomra egyértelműen kiderül. Ahogy említettem, ahogy hallom, folyamatosan bocsátják el a régi, valóban a maguk szakmájában tudományos fokozattal és megfelelő publikációs listával rendelkező kollégákat, és azt gondolom, hogy ez már csak abból a szempontból is rendkívül aggályos, mert szerintem egyébként az egyetemi autonómia kérdése a Nemzeti Közzolgálati Egyetemre is kellene hogy

vonatkozzék, és az, hogy ezt gyakorlatilag egy ilyen direkt kormányirányítás alá helyezték, ez már eleve mutatja a végeredményt, hiszen azért lássuk be, hogy ez gyakorlatilag egy állatorvosi ló a Fidesz projektmenedzseléséhez.

Tehát van egy tökéletesen jó cél, támogatandó cél: legyen olyan magas színvonalú egyetemi képzés ezen a területen, amelyet ez az ország megérdemel. Teljesen támogatható, így kellene hogy legyen. Majd ebből létrehozunk egy ilyen mindenfajta egyetemi világban normális szabályozástól külön lévő kis világot, ahol a Fidesz mondja meg körülbelül, hogy még a főportás is ki legyen, akit most campus-főigazgatónak fognak hívni, beleölnék rengeteg pénzt az adófizető polgárok pénzéből, majd az output több mint szerény, és a hallgatói létszámról már nem is beszélek.

Tehát azt gondolom, összefoglalóan, hogy az indoklásban megfogalmazott, kitzúzott célok tökéletesen támogathatók, ez a törvényjavaslat pedig teljesen alkalmatlan arra, hogy ezeket a célokat megvalósítsa, ezért a Jobbik-frakció nevében ezt a törvényjavaslatot sajnos nem tudjuk támogatni. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Demeter Márta tapsol. - Dr. Hoppál Péter: Vastaps!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Brenner Koloman képviselő úr. Megadom a szót Aradszki András képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. ARADSZKI ANDRÁS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az előttünk lévő törvénymódosító javaslat, a T/6353. számú négy törvény módosítását javasolja: a Nemzeti Közzolgálati Egyetemről szóló törvény, a külképviseletekről és tartós külszolgálatról szóló törvény, a kormányzati igazgatásról szóló törvény és a központi államigazgatósági szervekről, valamint a kormány tagjai és államtitkárok jogállásáról szóló törvény módosítását. Elégé átfogó módosítási javaslat ez. Olyan értelemben átfogó, hogy a közzolgálati szféra szabályait foglalja magában, kezdve a képzéstől a gyakorlati közigazgatási, közzolgálati tevékenységek szabályozásáig.

Fontosnak tartom megemlíteni, hogy a Nemzeti Közzolgálati Egyetemről szóló törvény, amely a 2011. évben született, az egyetem létrehozatalával arra tett kísérletet, hogy a közzolgálatban, a közigazgatásban dolgozók, illetve odavágyó fiatalok számára olyan képzési lehetőséget nyújtson, amellyel egy egységes államigazgatási, közigazgatási szemlélet kibocsátásával, kialakításával egy magas szintű képzésben vegyennek részt.

2012-ig ez a terület elégé fragmentált, azaz részletezett volt, különböző főiskolák, különböző egyetemek különböző karaként működtek. Nem volt egy olyan egységes szemlélet, amely alapján egy olyan jól képzett köztisztviselői, közzolgálati kar alakuljon ki Magyarországon, amely képes a tradicionális értékeinket megjeleníteni és alkalmazni, és képes arra is, hogy a közigazgatásban a legújabb, a leginnovatívabb

megoldásokat is alkalmazza, mintegy visszajelezzon a jogalkotók számára a tekintetben is, hogy miképpen lehet hatékonyan és hasznosabban működtetni egy adott közszolgálati területet is.

(13.50)

Meg kell mondani, hogy ezeket a célokat a Nemzeti Közszolgálati Egyetem a jelen felállításában is elérte, és ma már ott tartunk, hogy egy stabil akkreditációval rendelkező és jó, minőségi képzést nyújtó egyetemről beszélünk.

Mégis érdemes megvizsgálni, hogy elegendő-e, jó-e ez a képzés, lehet-e ezt még tovább fejleszteni. Ezek olyan kérdések, amelyekre általában igennel lehet választani, hiszen nincs az a jó praxis, nincs az a jó gyakorlat, amit ne lehetne még jobbra, rugalmasabbá és hatékonyabbá változtatni. Erre tesz kísérletet az előttünk lévő törvényjavaslat, amely igazából arról szól, hogy megfelelő jogi környezetet alakítson ki a Nemzeti Közszolgálati Egyetemen kapcsolatos fejlesztési célkitűzések keretei között és annak elérése érdekében. Ehhez szükséges az NKE belső szervezeti rendjének megújítása és a munkáltatójog-gyakorlással kapcsolatos területek rendbetétele. Mindezt persze nem lerombolva, nem csökkentve az egyetemi autonómiát, hanem a szabályozás iránya pontosan az ellenkezője, hogy nagyobb rugalmasságot, nagyobb önálló döntési lehetőséget tud biztosítani az egyetem javára, hogy, ahogy az egyetem céljai között is szerepel, az együttműködés egyeteme legyen, azaz legyen egy olyan kooperatív, kooperációra alkalmas oktatói gárda, és ez a tudás, ez a kooperációs készség kerüljön készség szintjén az ott hallgatók képességei közé.

Ebből a szempontból nagyon fontos dolog, hogy rögzíteni kell, hogy ezt a kiemelt képzési színvonalat tartósan fenn lehessen tartani, és ha szükséges, akkor megfelelő intézkedéseket tudjon tenni az egyetem vezetése abba az irányba, hogy a már meglévő infrastrukturális feltételek mellett, annak működtetése mellett egy tényleg korszerű képzést lehessen végezni. Ezért fontos az, hogy pontosan az eléggé szerteágazó, a rendvédelemtől a nemzetvédelmen keresztül a közigazgatási képzést nyújtó intézménynél speciális felmentési szabályok jöjjenek létre, amely igazodhat és igazodik az adott terület képzési sajátosságaihoz, az adott tárgy képzési igényeihez. Én úgy látom, hogy ezeket az oktatói minőség növelésére szolgáló célokat a speciális felmentési szabályok kellő mértékben tudják szolgálni, és biztosítani tudják a megfelelő tudományos és szakmai háttérrel.

A másik törvény, a Nemzeti Közszolgálati Egyetemről szóló törvény módosítása emiatt mindenféleképpen támogatandó a KDNP részéről, mert akár olyan innovációt indíthat be, ami az egyetemi képzések területén, s nemcsak erre az egyetemre vonatkozóan, hanem más egyetemek tekintetében is példaértékű lehet, az itt felgyülemlett tapasztalatokat más intézmények is tudják majd alkalmazni.

A külképviseletről szóló törvény módosítása inkább technikai jellegű, és igazából rendet tesz a kiküldetések, illetve a külszolgálatok és a felkészülési időszak munkajogi területeiben. Úgy gondolom, hogy ezt a külügyi terület kellő mélységben ismeri, és kellő mélységben tudta átlátni, hogy milyen anomáliák vannak. Fontosnak tartom, hogy ebben a törvény módosításban is szerepel egy családbarát jellegű intézkedés, ami összhangban van azokkal a nemzetpolitikai célokkal, amiket a Fidesz-KDNP ebben a parlamentben képvisel és a politikájában érvényesíteni kíván.

A kormányzati igazgatásról szóló törvény tulajdonképpen technikai pontosításokat tartalmaz, ezek a technikai jellegű pontosítások nyilvánvalóan szükségesek a helyes jogalkalmazás, a jobb igazgatási környezet kialakítása érdekében. Ugyanez vonatkozik az államtitkárok illetményének a számítására vonatkozó szabályok pontosítására is.

Összességében, miután mindegyik törvényjavaslat a közszolgálatot, a közigazgatást érinti, az egységes tárgyalását ez indokolja, és a Kereszténydemokrata Néppárt részéről támogatjuk a törvény elfogadását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Aradszki András képviselő úr. Most megadom a szót Harangozó Tamás képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ez a salátatörvény minimum három teljesen különböző területet érint, és picit vitatkozva az előttem szóló Aradszki képviselőtársammal, jogilag gyakorlatilag semmilyen összefüggés nincs közöttük. Nyilván azért választották ezt a módszert, hogy néhány disznóságot egy ilyen salátatörvényben vigyenek végig a magyar Országgyűlésen. Ez a három fő terület a Nemzeti Közszolgálati Egyetemen kapcsolatos változtatások, a külszolgálati viszonyban lévőkkel kapcsolatos változtatások, a harmadik pedig, amiről elég nagy csönd volt eddig a kormányparti vezérszónoklatokban, a magyar adófizetők százmilliárdjainak ellopását előkészítő egyes törvények módosításáról szóló javaslat. Ez utóbbit a Fidesz vezérszónoka, de ha jól értem, a KDNP vezérszónoka is egyszerűen egy kis, rövid technikai kiigazításnak tartja, amiről nem volt érdemes szót ejteni. Nem is csodálom, mert azt gondolom, hogy tisztességes, egyenes derékkal nehéz lenne ezen módosítások mellett bárkinek érvelnie. Államtitkár úr is, néha úgy éreztem, picit remegő hangon olvassa fel azt az indoklást, ami az exozóját adta.

Tisztelt Képviselőtársaim! Menjünk akkor végig gyorsan, hogy melyik területen mit is sikerül változtatniuk. Itt egy kis egyszerű, nyári délutáni törvény módosítási javaslat képe látszódott, ha valaki követi ezt a vitát, úgy érezhette, hogy minden rendben van, rengeteg jót tesznek a néppel és az országgal. Mi teljesen máshogy látjuk ennek a törvényjavaslatnak szinte minden pontját.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Nemzeti Közszerzői Egyetemmel foglalkozó módosító javaslat irányát nagyjából abban lehet összefoglalni, szerintünk, hogy még nagyobb és további szabad kezdet adnak az egyetem vezetésének, hogy gyakorlatilag korlátok nélkül játszassanak, játszadhassanak az ott dolgozó munkatársakkal, az ő életükkel, sorsukkal. Egyrészt azt mondják, hogy be kell számítani a megbízási szerződéssel ott lévő óraadó oktatókat is a tudományos munkába, mert hát ebből ezek szerint hiányt szenvednek, miközben egy másik módosítási pontban az oktatói többletlétszám csökkentése érdekében az eddig meglévő, hadd fogalmazzak így, gyakorlatilag pofára történő kirúgásoknál meglévő gumiszabályok számát tovább növelik, egészen elképesztő indokokkal, például a hatékonyabb munka érdekében mást kívánnak alkalmazni. Ennyi erővel beírhatták volna az „oszt' jó napot” kezdetű bekezdést is a törvény passzusai közé, hiszen ott van az „érdemtelenység miatt”, ami eddig is ott volt; ez is egy olyan szabály, hogy gyakorlatilag arra mondják ki, akire akarják.

S van itt egy általunk nehezen megfejthető, „ha a kötelező óraszámok összegének és a megtartott órák számának aránya meghaladja az 1,25-ös arányszámot” fedőnéven szereplő új indok. De a lényeg az, hogy már az első kettő is gyakorlatilag olyan, hogy aki az egyetemvezetésnek nem tetszik, az nagyjából másnap reggel pakolhat és hagyhatja el a munkahelyét egy, a tudományos világban, a tudományos életben lévő területen. Ez ugyanaz, tisztelt képviselőtársaim, mint amit az MTA-val kapcsolatban sem hajlandók megérteni, valamint a közigazgatási bíróságok tekintetében sem tudnak megérteni, hogy egy független hatalmi ág, mint a bíróság, vagy éppen a tudományos élet területén a munkavégzés egyik legfontosabb kérdése az, hogy valaki erre szánja az életét, és megteszi azt, amit a tudományos világban követelnek tőle, akkor más, akár politikai, akár személyes szempontoknak ne kelljen megfelelnie, mert abból tudományos munka, abból teljesítmény nem lesz. Plakátragasztókkal meg nem lehet egyetemet vezetni, meg egyetemi oktatást végezni, meg hallgatókat nevelni.

(14.00)

Cserébe viszont valóban lesz egy szupi kis új állás, ez a campus-főigazgatói poszt - gondoljuk, biztosak vagyunk benne, hogy többmillió forinttal, csilivili nagy irodával fogja valaki majd a campust főigazgatni. Nagyon kíváncsian várjuk, név szerint kinek tisztehetünk a javaslatban - valószínűleg nem fogunk meglepődni, amikor kinevezésre fog kerülni. Természetesen a személyes törvényalkotás egy másik része, amit itt rángatnak egyik oldalról ide, a másik oldalról oda, az életkori szabályok. Itt az életkori korlátoktól majd el lehet tekinteni egyes emberek tekintetében, ezt tartalmazza a törvény. Gratulálunk, ezek stabil, kiszámítható, szakmailag megalapozott, hosszú életutakat biztosító, a Magyar Köztársaság közszerzői képzését alapjaiban garantáló, fantasztikus új szabályok.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez nagyjából olyan, mintha egy egyszerű tsz-pártiskolának a szabályait látnánk, ahol az a kérdés csak, hogy a kedves vezetőnek minden rendelkezésre álljon ahhoz, hogy a saját környezetében kénye-kedve szerint úgy alakítsa a személyi kérdéseket, ahogy akarja. Szerintünk ezt az egyetemet összekeverik valami egészen mással.

A külképviseletekről és a tartós külszerzőléről szóló törvénnyel kapcsolatban is muszáj néhány gondolatot elmondani az előzményekkel kapcsolatban, mert rávilágít arra a magas színvonalú jogalkotásra, amit a Külügyminisztérium az elmúlt években ezen a területen végzett, hiszen ez a törvényjavaslat maga a külserzőlati jogviszonnal kapcsolatos szabályozási módosítással a következőképpen alakult csak az elmúlt néhány évben.

2016. június 13-án az Országgyűlés elfogadta azt a nagy módosítócsomagot, amit a Külügyminisztérium megálmodott, majd 2016. október 27-én, tehát néhány hónappal később, a törvény hatálybalépése előtt már visszahozták a törvényt, és elkezdtek módosítani. Aztán még szintén a törvény hatálybalépése előtt, 2017. április 12-én kezdeményezte a minisztérium egy újabb módosítását a törvénynek - még egyszer mondom, még hatályba sem lépett ez a törvény -, többek között arra hivatkozva, hogy az előző évben elfogadott törvény nem volt egészen jól előkészítve, és az életben vannak olyan dolgok, amihez hozzá kell igazítani azt a törvényt, ami még hatályba sem lépett. Ehhez külön gratulálunk. Majd 2018 októberében ismét hoztak egy törvény módosítási javaslatot, amivel tovább módosították az önkéntes által behozott változásokat.

És akkor most itt vagyunk 2019 júniusában, amikor, ha jól számolom, negyedszerre hozzák be ennek a törvénynek a toldozását-foldozását, többek között azért, mondom Aradszki úrnak is, családbarát kormány lévén, mert például a gyermek- és családtámogatásokat önkéntes vették el ebben a 2016-os bizonyos alapjavaslatban. Azt, ami előtte megvolt, azt megszüntették, majd a hatálybalépés előtti másik módosítással visszahozták, de mégsem úgy. Gyakorlatilag kiszámolták, és lássuk be, ez a lényeg, az érintettek tekintetében óriási hátrányt okoztak a külserzőlati teljesítő családok életében, gyakorlatilag lehetetlenné tették egy csomó esetben, főleg olyan országokban, ahol komoly tandíjak és komoly egyéb más megélhetési költségek vannak a magyar viszonyokhoz képest a család és a gyerekek nevelésével kapcsolatban.

(A jegyzői székben Moring József Attilát dr. Simicskó István váltja fel.)

Egyébként a törvényjavaslat ezen részleteibe szerintem ebből a szempontból kár belemenni. Vannak benne támogatható részek, többek között, még egyszer mondom, végre a gyermeknevelési költségtérítésnek a rendbetétele vagy az árfolyam-kompenzáció, ami nyilván eddig is problémát okozhatott, de most végre legalább kezelik. Szerintem ez nem is érdemel több szót - még egyszer mondom, negyedszerre vagy ötödszörre hozzák be toldozni-foldozni ezt a javaslatot.

Itt érünk el a törvény legérdekesebb részéhez, a nyilvános adatok megismerésének jogát korlátozó részhez, amelyre az államtitkár úr is azt hivatkozta - ha jól vettük észre, egyébként a törvény indoklását olvasta föl -, hogy erre az infotörvény ad felhatalmazást, mégpedig a külügyi kapcsolatokra és a nemzetközi szervezetekkel való kapcsolattartásra tekintettel. Szerintem nézzük az elejéről a dolgot, tisztelt államtitkár úr!

Az önök által elfogadott Alaptörvény 38. cikke tartalmazza a közpénzek átláthatóságának alkotmányos követelményét. A 39. cikk (2) bekezdése szó szerinti a következőt mondja: „A közpénzeket és a nemzeti vagyont az átláthatóság és a közélet tisztaságának elve szerint kell kezelni. A közpénzekre és a nemzeti vagyona vonatkozó adatok közérdekű adatok.” Az, amit önök ide most javaslatként behoznak, hogy a külügyi kapcsolatokra és nemzetközi szervezetekkel való kapcsolatokra a Magyarországra érkező befektetéseknek adott állami pénzeket akarják eltitkolni, ez egyszerűen vérlázító, gazemberség, alkotmányellenes, nagy valószínűséggel uniós szabályokba is ütközik - nyilván az utóbbi kettő önöket egyáltalán nem érdekli.

Árulja már el nekem, államtitkár úr, a Magyarországon székhellyel, telephellyel vagy fiókteleppel rendelkező gazdasági társaság, európai részvénytársaság, valamint európai szövetséget részére a magyar adófizetők által befizetett költségvetési pénzekből vissza nem térítendő támogatást adni és ezt utána eltitkolni a magyar adófizetők előtt, ez milyen külügyi kapcsolatra vagy nemzetközi szervezettel való kapcsolatra való hivatkozással indokolható.

Semmilyen külügyi kapcsolat nincs ezekben az esetekben. Semmilyen nemzetközi szervezettel való kapcsolat nincs abban, hogy önök külföldi cégeknek a magyar adófizetők pénzéből milliárdokat adnak támogatásként. Igen, lehetne azon vitatkozni, hogy ezeknek a támogatásoknak melyik az a pontja, amelyik egyébként a kormány tárgyalóképesége tekintetében ésszerű vagy nem ésszerű, tehát hogy mondjuk, a tárgyalás előkészítő anyagait nyilvánossá lehet-e tenni vagy nem. De, tisztelt képviselőtársam, ön tudja a legjobban, államtitkár úr, ön tudja a legjobban, hogy a közérdekű adatokra az általános szabály egyébként is az, hogy az előkészítő iratok nem képezik részét a közérdekű adatoknak, legalábbis főszabály szerint nem.

Ráadásul azokat az adatokat kívánják önök öt évre titkosítani, a keletkezésüktől számított öt évre, amelyek nemcsak maguk az előkészítő iratok, hanem a támogatási kérelem, felolvasom: a támogatási kérelem befogadhatóságának vizsgálatakor keletkezett iratok, a támogatási döntés, illetve feltételes támogatási ajánlat - tehát magát a döntést sem ismerheti meg senki -, a támogatási szerződés módosulására irányuló iratok, és itt jön a legdurvább, a beszámolás és a visszakövetés során keletkezett iratokba se lehet majd betekinteni.

Tehát azt állítják önök, hogy az a magyar nemzet érdeke, az a magyar adófizető állampolgárok érdeke,

hogy a már eldöntött és megvalósult beruházás beszámolásáról, tudniillik hogy megvalósultak-e a feltételek, amire a kormány adta, vagy ellopták azt a pénzt, elsíbolták vagy nem valósult meg, még azt sem tudhatja meg senki ebben az országban, no pláne nem azok az emberek, akik a napi munkájuk után leadózzák a pénzüket, és amiből önök osztogatják itt a pénzt. Egyszerűen vérlázító!

Ha veszünk egy nemzetgazdasági szempontból kiemelt beruházást, mondjuk, egy BMI-típusú beruházást, aminek a mai döntése után talán majd öt év múlva kész lesz egy gyár, és majd utána néhány éven belül megjön a beszámolás, és majd azután is öt évig titkos lesz, az azt jelenti, hogy akár tíz-tizenvalahány évig senki nem tudhatja meg, hogy a magyar kormány az adófizetők pénzéből hova szórta el a pénzt, milyen feltételekkel és hogyan.

Az ideai költségvetésben, tisztelt képviselőtársaim, 50 milliárd forintról beszélünk, a jövő évben 80 milliárd forintról beszélünk - gondoljuk, hogy ha ez a Fidesz-kormányon múlik, akkor nőni fog, egy ciklus alatt több száz milliárd forintról, több százezer millió forintról. Ennek a nagyságrendje jóval nagyobb, mint az egyébként jogosan óriási botrányt kavart és a bíróságok által is megállított másik örületük, a Magyar Nemzeti Bank által „elveszíti közpénzjellegét” típusú projektjük. Ez nagyjából ugyanaz. Ugyanaz volt a lényeg, hogy egy több száz milliárdos állami vagyonrészét úgy tűntessenek el és úgy osztogathassanak utána, úgy kezelhessenek, hogy arról utána senki soha semmit jogszerűen ne tudjon meg.

Ugyanezt csinálják most, csak halkán jegyzem meg, nagyobb nagyságrendben. Elveszíti közpénzjellegét, mert nem lehet majd tudni róla, hogy ki, mikor, miért, milyen alapon döntött, és még azt sem, hogy egyáltalán az ezáltal támogatott beruházás létrejött-e, vagy egyszerűen hazalopták az egész pénzt. Legalábbis öt évig erről biztosan senki nem tudhat.

(14.10)

És nyilvánvaló, hogy a jelenlegi törvények betűjének megerősokolásáról beszélünk, és a saját Alaptörvényük megerősokolásáról beszélünk, hiszen egyrészt nem stimmelnek ezek az érvek, amiket önök mondanak, másrészt, tisztelt képviselőtársaim, a bírósági gyakorlat teljesen világos volt, és a bíróság pontosan azért van (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.*) - befejezem, egyetlen perccel kérek, tisztelt képviselőtársaim -, hogy az egyedi ügyekben el tudja dönteni, hogy mi a magyar állam érdeke, és mi az, ami nem. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak, majd még folytatom. (*Taps az MSZP és a DK padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, Harangozó Tamás képviselő úr. Megadom a szót Demeter Márta képviselő asszonynak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DEMETER MÁRTA, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Több fontos pontja is van annak az ismét természetesen salátatörvénynek, ami előttünk fekszik. Látszik az elmúlt évek gyakorlatából, hogy a kormány nagyon kedveli az ilyen jellegű megoldásokat, és nagyon sok dolgot próbálnak elrejtetni ezekben a törvényekben. Én három fő téma köré csoportosítanám a felszólalásomat. Először szeretnék a Nemzeti Községi Szolgálati Egyetemről beszélni, ezt követően a külszolgálatról és külképviseletekről szóló törvényről, majd ezt követően pedig a közérdekű adatok megismerhetőségével kapcsolatos módosításokról.

Kezdeném akkor a Nemzeti Községi Szolgálati Egyetemmel. Én magam a Nemzeti Községi Szolgálati Egyetemre jártam. 2016-ban végeztem az ottani vizsgákkal, és azt kell mondjam, hogy nagyon szerencsésnek érzem magam, hogy a biztonság- és védelempolitika szakon nagyon-nagyon kiváló oktatóktól tanulhattam. És ilyen minőségben is nagyon fontosnak tartom, hogy mi történik az egyetemen, hogy megvan-e azok a feltételek, amik szükségesek a színvonalas oktatáshoz, hogy mi lesz az egyetem jövője, és természetes, hogy a magyar Országgyűlés tagjaként is ezt nagyon fontosnak tartom.

Éppen ezért szeretném azt kiemelni, hogy elképesztően negatív módosítás, az egyetem jövőjét, a tudományt, a kutatásokat és a jövő generációjának a tudását hátrányosan befolyásoló tényező az, ha olyan szinten kiszolgáltatják az oktatókat az egyetem vezetésének, mint ahogy ebben a törvényben önök ezt tervezik megtenni. Ilyen, amit korábban képviselőtársaim említettek, miszerint megbízási szerződéssel foglalkoztatott óraadó oktatókat, teljes munkaidőben foglalkoztatott oktatóként kell figyelembe venni, igazság szerint ez semmilyen pozitívumot nem tartalmaz az egyetem életét tekintve, hacsak az nem cél, hogy a statisztikákat javítsák.

És itt is szeretném felhívni a figyelmet arra, amit biztonsági területen számtalan alkalommal elmondunk képviselőtársaimmal, hogy nem az egyre romló helyzethez kell igazítani a törvényeket, hanem az egyre romló helyzetet és a problémákat kell megoldani, kell visszafordítani és a növekedési, a fejlődési pályára állítani. Úgyhogy ez pusztán kozmetikázás, semmilyen pozitívummal nem járul hozzá az egyetem életéhez.

Az viszont borzasztó, hogy a közalkalmazotti jogviszonyt felmentéssel megszüntetheti az egyetem, és itt számos pontot soroltak fel. Képviselőtársaim több dolgot kiemeltek, így például ezt az érdemtelenné válást, ami eléggé sok mindent jelenthet, úgyhogy abszolút gumiszabály sajnos. Viszont itt van ez a bizonyos 1,25-ös arányszám, ami az óraszámokkal kapcsolatos.

Ez örült módon meg fogja különböztetni lényegében az egyetem karait, hiszen az államigazgatási karon rengeteg diák van, sokkal kevesebb oktatóval arányaiban, mint például más szakmai karokon, így akár a honvédelmi, rendvédelmi, nemzetbiztonsági

területen jellemzően kevés hallgatóra jut sok oktató, ez egyszerűen a tanulmányoknak, a tudományterületnek a természetéből adódik. Ezek között a karok között így óriási aránytalanság fog fennállni, és a szakmai karoknak abszolút a hátrányára fog válni ez a fajta megközelítés.

Szeretném azt is kiemelni, hogy például a szakmai karokon a tanfolyamokat, így akár a katonai területen, a rendvédelmi területen a tanfolyamokat nem veszi ez az arányszám figyelembe, kizárólag az alap- és a mesterszakokat, tehát még torzít is.

Szeretném kiemelni azt a pontot, amelynél jogszabály-változtatás esetén a munkakört mással töltheti be a munkáltató, az egyetem vezetése, ilyenformán le lehet cserélni a közalkalmazottakat. Itt azért feltenném a kérdést, hogy önök mégis mire készülnek, mert egyébként ez nagyon baljósnak tűnik, és általában hasonló változtatásokat nagyon komoly, akár strukturális szerkezeti átszervezések szoktak követni. Úgyhogy így felmerül a kérdés, hogy van-e a jövőben ilyen terv, esetleg meg akarnak-e szüntetni bizonyos szervezeti egységeket, ki akarnak-e rúgni embereket ennek ürügyén.

Szeretném kiemelni azt a pontot is, amely szintén nagyon beszédes, és egyébként nem ad érdemi megoldást, mely szerint a vezetői megbízás tekintetében a felső korhatárra vonatkozó korlátozás alól a fenntartó felmentést adhat, így nyilvánvalóan a Miniszterelnökséget vezető miniszterről beszélünk ebben az esetben. Nagyon úgy néz ki, hogy ez azt a problémát próbálná meg orvosolni vagy legalábbis áthidalni, hogy egyszerűen nincsen oktatói utánpótlás. Nem trükközgetni kell, nem statisztikát javítani, nem állandóan változtatni a szabályokon, hanem saját állományt képezni akkor ott, az egyetemen. Kell oktatói állomány, ez minimum körülbelül egy évtized. Erre fel kell készülni, ezzel foglalkozni kell. Még egyszer kérem, ne a romló helyzethez igazítsák a szabályokat, hanem oldják meg ezeket a dolgokat.

És végül még kitérnék arra a pontra, amikor hivatásos vagy szerződéses állományú hallgató esetén a külföldi tanulmányokhoz a honvédség parancsnoka például engedélyt kell majd adjon, és a honvédség személyügyi szervének vezetője előzetes engedélyt szükséges megszerezni. Ez semmi másra nem jó, csak a bürokráciát növeli. Eddig is volt például katonai Erasmus-képzés, ami teljesen jól működött, és mindenféle pluszbürokrácia nélkül is meg lehetett oldani ezeket a dolgokat.

Szeretnék áttérni a külképviseletekről és tartós külszolgálatról szóló törvényekre. Erre megint csak azt kell mondjam - és örülök, hogy államtitkár úr van itt, hiszen azt gondolom, hogy ő rendkívül kompetens ebben a témában -, hogy megint csak nem fogjuk tudni ezt a törvényjavaslatrészt sem, mint ahogy a korábbi, egyébként három vagy négy módosítást ezzel kapcsolatban.

Nagyon sokszor elmondtam magam is, hogy a külügyi szolgálatról kellene, a külügyi életpályáról kellene egy szolgálati törvényt alkotni, nem pedig kifejezetten a külszolgálatról.

És számos dologgal kiegészítették ezt az első elfogadását követően, lényegében leterhelik a nagyköveteket, konzulokat valami elképesztő adminisztratív feladatokkal. Lényegében ingatlanjogi szakértők, ingatlanügynökök is kell legyenek egy személyben, mint ahogy könyvelők és a számviteli szabályokat rendkívül jól ismerők. Ez a törvény is lényegében ilyen technikai, számviteli szabályokkal kapcsolatos kitételeket tartalmaz, ami egyáltalán érthetetlen, hogy miért kell egy törvénybe iktatni és hogy bekerüljön ide. Tehát továbbra is az lenne a kérdésem, hogy mikor fogják tudni ezek az emberek ellátni Magyarország diplomáciai képviselését. Mikor tudnak foglalkozni akár a külgazdasági kérdésekkel, ami önöknek nagyon hangsúlyos, legalábbis kommunikációban? Meg az látszik, hogy amikor kormányzati bizniszekekről van szó, amelyek leginkább magánzsebekbe vándorolnak, akkor nagyon hangsúlyos, de a klasszikus diplomáciával és egyébként a Magyarország számára releváns és fontos külgazdasági kérdésekkel mikor tudnak majd foglalkozni? Mert lényegében most a falfesték színét is ők választhatják ki és kell még beszerezniük is, nem pedig a diplomáciai feladatokkal foglalkozzanak, úgyhogy továbbra sem támogatható ez a fajta szemlélet.

Abszolút könyvelői szemléletet tükröz ez a törvény, egy csomó minden van benne, aminek nem itt van a helye, úgyhogy arra viszont, hogy legyen egy külügyi szolgálatról szóló átfogó törvény, szükség lenne. Sajnos, nem erről folyik a vita.

És szeretnék kiemelni akkor egy harmadik elemet, ami véleményem szerint is rendkívül fontos, ez pedig az adatok nyilvánossága. Egy dolog biztosan látszik ebből a módosításcsomagból, ez pedig az, hogy borzasztóan kellemetlen a külügyi tárcának, ahogy látom egyébként, a többi tárcának is, csak nekem körülbelül negyven perem van folyamatban különböző minisztériumok felé, adatigénylési perek, és természetesen mindent elviszünk bíróságra, és végigvisszük ezeket a dolgokat, hiszen közérdekű adatokról van szó. Nagyon-nagyon zavarja önöket a közérdekű adatigénylés. Borzasztóan zavarja önöket az, amikor elvesztenek egy pert, és ki kell adják a magyar embereknek azokat az adatokat, amik egyébként közérdekűek és természetesen nyilvánosak, ami legtöbbször arról szól, hogy az ő pénzük mégis mire kerül felhasználásra.

(14.20)

Így például világos, hogy azokat a forrásokat, amelyeket támogatásként adnak oda cégeknek, azokat is próbálnák eltitkolni. Itt egyébként több tíz milliárdos nagyságrendről van szó, tehát egyáltalán nem kicsi pénzekről. Világosan látszik, hogy azok, amiket politikai hátszéllel rendelkező szereplőknek adnak, cégeknek adnak támogatásokat, most megpróbálnák elzárni a nyilvánosság elől, külföldi céges ügyeletekkel, előkészületekkel kapcsolatos információkat szintén, és ahelyett, hogy beszámolnának, ezeket lényegében kivesszik a közérdekű körből. Úgyhogy tényleg azt kell mondjam, hogy ez most már egy vicc.

Azt megkérdezném, hogy milyen nemzetgazdasági hátrányról beszélünk, meg milyen nemzetbiztonsági kockázatról beszélünk, amikor az adatnyilvánosság működik, hiszen ezek közérdekű adatok. És amikor nemzetgazdasági hátrányt említ államtitkár úr, akkor hadd kérdezzem meg, hogy önök az oroszokkal is egyeztetnek-e erről. Ezt azért kérdezem, mert szeretném önöket tájékoztatni - de azért remélem, hogy a Külügyminisztériumnak van fogalma erről -, hogy az orosz minisztériumoknak a honlapján rendszeresen ott vannak ezeknek a találkozónak azok a fránya részletei, rendszeresen ott van, hogy önök milyen üzletekről beszélgetnek.

Azt gondolom, hogy tényleg most már felháborító, hogy Magyarországon arról onnan kell tájékozódni, hogy a magyar kormány szereplői mit bizniszselnek külföldön, milyen tárgyalásokat folytatnak, hogy fel kell menni az adott ország minisztériumának a honlapjára és ott kell elolvasni. Eleve nem tudom, hogy ezt hogyan gondolják, de akkor javasolnám, hogy egyeztessenek már velünk is, hiszen akkor most törvénybe fogják foglalni, hogy ezeket az adatokat elzárják a nyilvánosság elől, ami, úgy gondolom, hogy probléma, de önök tudják, nyilván ennek meg lesz a böjtje, viszont onnan minden információt majd, az adott ország minisztériumi honlapjáról meg lehet tudni. Kíváncsi vagyok egyébként, hogy ezt el tudják-e érni, hogy oda se kerüljenek fel ezek az információk.

Úgyhogy ennyit a nemzetgazdasági hátrányokról vagy előnyökről. Sajnos azt kell mondjam, hogy a magyar emberek eddig nem sok előnyt tapasztaltak ezekből az üzletekből. És itt hadd említsem például azt, hogy több alkalommal tettem fel kérdést a Dunakeszi Járműjavító jövőjével kapcsolatban, nem voltak hajlandók válaszolni egyik kérdésre sem. Ehhez képest most kiderült, körülbelül egy év kérdezősködést követően, hogy egyszerűen átjátszották az oroszoknak ezt a céget. És azt is egyébként hasonlóképpen kell puhatolni, hogy egy orosz helikopter-összeszerelő üzemet akarnának Magyarországon létrehozni, és erről is folynak tárgyalások. Úgyhogy azt gondolom, lehet azszal próbálkozni, hogy ezeket elzárják a nyilvánosság elől, de ami jogi út nyitva van, azt természetesen mi mind fel fogjuk használni azért, hogy a magyar nyilvánosság megismerhesse ezeket a közérdekű információkat.

És akkor itt rátérnék a személyi állománnyal kapcsolatos adatokra, az ő szolgálatukkal és elérhetőségeikkel kapcsolatos adatokra. Ön, államtitkár úr, pontosan tudja, ha felmegy egy nagykövetségnek a honlapjára, akkor ott van minden egyes foglalkoztatottnak a neve, a hivatalos elérhetősége, tehát kérdezem, hogy egyébként mi olyan óriási kockázat, vagy ha van ilyen óriási kockázat, akkor mit keresnek jelen pillanatban ott ezek az adatok, most nem jelent-e gondot. Nagyon érdekes, hogy miért akarják ezeket elzárni a nyilvánosság elől; az is majd érdekes lesz, hogy mostantól egy nagykövet neve meg az elérhetősége sem lesz nyilvános, nem tudom, hogy fogja ellátni a feladatát, már ha a falfesték kiválasztása mellett egyáltalán

jut bármi másra ideje. Felmerül, hogy esetleg olyan dolgokat szeretnének elrejteni a nyilvánosság elől, hogy már olyan szereplőket, akiket nem foglalkoztatnak más munkakörben és esetleg kitélt az idejük, őket, akár bukott önkormányzati képviselőket, ne adj' isten, szeretnének ezekbe a pozíciókba berakni, és szeretnék elzárni a nyilvánosság elől ezt a fajta folyamatot. Csak itt meg szeretném jelezni, hogy ezt mindenki nagyon pontosan látja és nagyon pontosan tudja, tehát ha ez esetleg cél lenne, azt kell mondjam, hogy sajnos ezzel már elkéstek.

Lenne ezzel kapcsolatban még egy konkrét kérdésem államtitkár úrhoz, az pedig az, hogy a személyi állomány adatnyilvánosságával kapcsolatban említi a törvényjavaslat az Információs Hivatalt, azaz a hírszerzést felügyelő minisztert, hogy ő hoz döntéseket. Szeretnék érdeklődni, hogy neki mégis mi köze van a személyi állomány adatnyilvánosságához, merthogy önmagában a személyi állományhoz sincsen semmi köze. Az, hogy most éppen egybeesik az Információs hivatalt felügyelő miniszter és a gazdasági és külügyminiszter, az egy bizonyos állapot, azért láttuk az elmúlt években, hogy volt itt már minden, a Miniszterelnökséghez is tartozott az Információs Hivatal.

Ha, ne adj' isten, oda újra visszakerülne, mert ez a lehetőség adott az önök számára, akkor megkérdezném, hogy például a Miniszterelnökséget vezető miniszternek mi köze lenne a külképviseleten dolgozók és diplomáciai szolgálatban lévők személyes adatainak a nyilvánosságához. Úgyhogy mindenféleképpen fenntartanám ezt a kérdést. Illetve azt is, ha bármilyen kockázatról beszélnek vagy az ott dolgozók biztonságáról, akkor nem gondolják-e, hogy amikor felmentést adnak bizonyos adatok elzárása alól, tehát mondjuk, a nagykövetnek, konzulnak és még X. Y.-nak a neve, elérhetősége nyilvános a honlapon, bizonyos személyeknek a neve pedig hirtelen eltűnik onnan, nem ez okozza-e akkor a kockázatot.

Úgyhogy azt gondolom, megint csak azt látjuk, hogy kapkodás van, megint csak nem gondolták át ezeket a törvényeket, megint egy salátatörvénybe szuszakolnak mindent. Úgyhogy az említett három, egyébként eléggé nagy és súlyos területen okozott problémák miatt, amihez ez a törvény hozzá fog járulni, amit eddig önök végrehajtottak, ezek miatt nem fogjuk tudni támogatni ezt az egész módosításcsomagot. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Demeter Márta képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kettő percben kér szó Harangozó Tamás képviselő úr, MSZP.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Én csak államtitkár úrhoz szeretném még befejezni az előző gondolatomat. Elmondta az érvek között, hogy azért van szükség eltüntetni ennek a sok száz milliárd forintnak a döntéseit, útját, beszámolóját, mert nagyon zavarja a kormányt, hogy itt a

tárgyalások során hátrány érheti a magyar államot; hogy itt kiderülhetne, hogy mi mennyi pénzt adunk egyik vagy másik cégnek, akkor a harmadik cég majd vérszemet kap. Nem tudom egyébként eddig, az elmúlt lassan 30 évben akkor hogy történt, de akkor én szeretném javasolni, ha ezt önök komolyan gondolják, és ezt rezzenéstelen arccal mondják itt, és esetleg még hisznek is benne, akkor, kérem, államtitkár úr, ne álljanak meg itt, félmunkát ne végezzenek. Hát, micsoda skandalum az, államtitkár úr, hogy a költségvetési törvényben például lehet látni, hogy éves szinten most 50 milliárdot költenek erre, jövőre meg 80 milliárdot! Azonnal tessék titkosítani a költségvetést is! Mit fognak szólni ezek a cégek? Ki fogják fundálni, államtitkár úr, hogy önök hova szórják meg mennyi pénzt!

Egyszerűen tarthatatlan, nevetséges, amit mondanak, és azt gondolom, hogy nemcsak felelőtlen, még egyszer mondom, hanem törvénytelen, alaptörvény-ellenes és európai uniós szabályokba is ütközik, hogy így akarják több száz milliárd forint adófizetői pénz sorsát eltüntetni a nyilvánosság elől. És nagyon remélem, hogy a bíróságnak lesz majd még akkor joga és ereje, hogy ezt az örületet helyre tegye. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nem érkezik jelzés.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom. Amennyiben kéri, megadom a szót az előterjesztőnek, Sztáray Péter András államtitkár úrnak.

DR. SZTÁRAY PÉTER ANDRÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Elnök úr, nagyon szépen köszönöm. Röviden reflektálnék egy-két megjegyzésre, mert azt gondolom, hogy fontos a törvényelőterjesztés megértéséhez. Tehát az első kérdés: a három kérdést azért tárgyaljuk egy javaslatban, mert mindegyiknek vannak közszolgálati vonatkozásai, amelyek összefüggnek horizontálisan, ezért három pillérré épül ez az előterjesztés.

A második megjegyzésem a külszolgálati, külképviseleti törvénnyel kapcsolatos. Összel volt egy módosítás, amiben már én vettem részt személyesen, és akkor is elmondtam, hogy ez egy közel 30 éves mulasztás volt, hogy nem volt egy olyan törvény, ami lefedte volna a külszolgálati, külképviseleti kérdéseket. Ez a kormány ezt a mulasztást most pótolta. Ez az egyik elem.

A másik, hogy állandóan változnak a körülmények, tehát az, hogy újabb módosítások vannak, azok egyértelműen megmagyarázhatók azzal, hogy változó körülmények vannak, ráadásul egy globális tevékenységről van szó, ami azt jelenti, hogy tőlünk független, objektív változók is vannak, hiszen az adott országokban, ahová küldünk külképviseletet és külképviseleket, ott is változnak a viszonyok. Tehát ilyen értelemben van szükség az adaptációra és arra, hogy ezt a törvényt hozzáigazítsuk a való élethez.

(14.30)

Az pedig, hogy sokféle feladata van a külképviseleteknek és a nagyköveteknek, az azzal függ össze, hogy volt egy koncepcionális váltás az elmúlt években, amely eldöntötte, hogy a külképviseleteknek nagyobb autonómiát kell adni, hogy önállóbban tudjanak működni, és ez a folyamat most már évek óta zajlik. Volt gyakorló nagykövetségként is mondhatom, hogy ennek számtalan előnye van a hétköznapi gyakorlati munkában, hiszen nem kell minden ügyben állandóan a központ felé fordulni, hanem a nagykövetnek joga van arra, hogy számos ügyben eljárjon, amelyben korábban nem járhatott el.

A harmadik az adatvédelmi kérdések. Azt gondolom, hogy egy nyílt ülésen ezeknek a részleteibe nem lehet belemenni, se a személyi részébe (*Demeter Márta közbeszól.*), se az eljárási részébe, ráadásul ehhez „C” típusú nemzetbiztonsági tanúsítványra is szüksége lenne mindenkinek, aki részt vesz a vitában. (*Demeter Márta: Legyen zárt ülés!*) Most ilyen értelemben azt gondolom, hogy aki látott már ilyen tárgyalást, az tudja, hogy ez milyen érzékeny, ezért ebben a formában és ezen a jelenlegi ülésen, azt gondolom, nem is tudunk belemenni a részletekbe. (*Demeter Márta: Legyen zárt ülés!*)

A negyedik pedig a Nemzeti Közszolgálati Egyetemmel kapcsolatos szabályozásváltozások. Az nem hangzott el, hogy hány biztosíték van beépítve ezekbe a módosításokba egyébként, tehát most végigvehetném, hogy az egyetem köteles a felsorolt kompetenciáknak megfelelő munkakört felajánlani annak a személynek, akinek egyébként a képzettsége vagy a képzése, vagy a szakmai felkészültsége nem felel meg egy adott munkakör ellátásához, és amennyiben azt nem fogadja el, vagy nincs olyan munkakör, amit fel tudna ajánlani az egyetem, akkor lehetséges a felmentés, és azt indokolni kell, és nem alkalmazható abban az esetben, hogyha az adott személy vállalja, hogy az egyetem által biztosított határidőn belül pótolja a feladatok hatékony ellátáshoz szükséges felsorolt követelményeket.

A másik verzió az érdemtelenség, ott pedig a magatartással összefüggő, munkavégzéssel összefüggő, bizonyítható tényekre alapozott esetekről van szó, hogyha a munkahelyén vagy azon kívül olyan magatartást tanúsít valaki, amely az egyetem jó hírnevét súlyosan rombolja, valamint feladatait nem az alappal elvárható szakmai elhivatottsággal végzi. Itt is lehetőséget kell adni a tények megismerésére, és az érintett a védekezését előterjesztheti.

Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az akkreditációs szabályok úgymond puhítása is egy bonyolult kérdés, hiszen a Nemzeti Közszolgálati Egyetem autonómiája egy speciális autonómia, hiszen a közérdek és a közszolgálat igényeit is kiszolgálja ez az egyetem, tehát ilyen értelemben akár a munkáltatói jogkörök gyakorlásánál, akár hogy megbízási szerződéssel hogyan alkalmazhatók speciális szaktudással rendelkező személyek, ezeknél mind indokolt a speciális rendelkezés és a speciális szabályozás.

Azt illetően pedig, hogy miért van szüksége a campus-főigazgatói pozíció megteremtésére, itt, ha jól emlékszem, a KDNP-s képviselő sorolta fel, hogy az elmúlt esztendőkből az NKE-hez kapcsolódóan mennyi fejlesztésre került sor infrastrukturális téren, na most, ezeknek és a bővülő tevékenységeknek köszönhetően azért az érthető, hogy szükség van egy olyan menedzseri pozícióra, amely ezt az egészet megszervezi és működteti. Ilyen értelemben tehát egy biztonságosabb működést célzunk meg a javaslattal.

A többi kérdésre, amennyiben lesz rá mód, akkor majd a bizottsági vitában visszatérünk. Nagyon szépen köszönöm. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Sztáray Péter András államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőségünk.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **médiaszolgáltatással kapcsolatos egyes törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/6355. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. (*Zaj. - Az elnök csenget.*)

Először megadom a szót Dömötör Csaba államtitkár úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Több oka is van annak, hogy a ma napirenden lévő törvényjavaslatokat tárgyaljuk, mindenekelőtt egy jogharmonizációs kötelezettség: át kell ültetnünk a magyar jogrendbe az audiovizuális mediaszolgáltatásokról szóló uniós irányelvet; ezenfelül meg kell teremteni az összhangot a hazai jogszabályokkal is; ezenfelül olyan módosítások is szerepelnek a törvényjavaslatban, amelyeket a szabályozó hatóság a gyakorlati tapasztalatok alapján javasolt és amelyek a hatékonyságot növelik; végül a módosítások egy másik csoportját az elmúlt években előtérbe került új típusú médiaeszközök indokolják.

Ami a részleteket illeti, engedjék meg, hogy a kiskorúak védelmével kezdjem! A jövőben a kiskorúak személyes adatai fokozottabb védelemben részesülnek, személyes adataikat nem lehet majd kereskedelmi céllal kezelni. Egy másik változtatás révén bizonyos túlzott fogyasztásra nem javasolt, nem ajánlott ételek és italok kiskorúak részére történő reklámozását szorítjuk keretek közé. És végül, de nem utolsósorban a lineáris audiovizuális mediaszolgáltatásban közzétett, 30 percnél hosszabb, 14 év alatti kiskorúakhoz szóló műsorszám reklámmal 30 perces időszakként csak egyszer lesz megszakítható.

A törvénymódosító javaslatcsomag emellett kiemelt figyelmet szentel a fogyatékkal élőknél is. A hatályos szabályozás csak a hallássérültekre vonatkozik, a különleges figyelmet érdemlők körét bővíteni szeretnénk.

Az értelmező rendelkezések közé bekerül egy eddig nem definiált fogalom, a videomegosztó-platform

szolgáltatás. A meghatározás törvénybe foglalásának célja, hogy a törvény általános szabályozási keretrendszere és a médiahatóság hatósági jogköre ezekre a szolgáltatásokra is kiterjedjen.

Egyértelműbbek lesznek az NMHH és a Médiatanács különböző eljárásaival kapcsolatos szabályok, és fontos módosítás az is, hogy ha egy más uniós ország joghatósága alá tartozó szolgáltató a szolgáltatását Magyarországra irányítja, a Médiatanács kérheti az érintett tagállam hatósági intézkedését.

A törvényt módosítás, a javaslat a televíziókra és a rádiókra vonatkozóan is tartalmaz új szabályokat, ezek a jelenlegi alapvető szabályozási kereteken belül jelentenek kisebb változtatásokat. Ezek közé tartozik, hogy csökkensen a társadalmi célokat szolgáló szolgáltatók adminisztratív korlátai, ezek a közszolgálati, közösségi és tematikus szolgáltatók könnyebben indíthatnak majd új műsorokat.

Ami a csatornakiosztási sorrendre vonatkozó módosítást illeti, itt első helyen jelenleg is a közszolgálati médiaszolgáltatók szerepelnek, a jövőben annyi változik, hogy a módosítás alapján a sorrendet közszolgálati jegyzék határozza majd meg.

A nemzetközi mintákat is figyelembe vette a kormány, ezek alapján arról tudok önöknek beszámolni, hogy a szabályozás ilyen értelemben hasonló lesz a brit, a finn, a francia és az osztrák szabályozásokhoz.

A törvényjavaslatnak vannak olyan elemei, amelyek célja, hogy egyértelműbb legyen a szabályozás, és kevesebb legyen az értelmezési vita. Így például a javaslat - az eddigi gyakorlatnak egyébként megfelelően - tisztázza és egyértelműsíti, hogy a médiaszolgáltatási jogosultság egyszeri, határozott idejű meghosszabbítása a tulajdonosi joggyakorlás körébe tartozó, mérlegelésen alapuló döntés, nem pedig hatósági ügy, és nem közigazgatási tevékenység.

Egyúttal a médiaszolgáltatási jogosultság időtartama is hosszabb lesz: a rádiók esetében az alapidőtartam hét évről tíz évre emelkedik, a meghosszabbítási lehetőség pedig mind a televíziók, mind a rádiók esetén ötről hét évre nő. A hosszabb működési jogosultság nagyobb kiszámíthatóságot jelent majd.

Egy másik módosítás a hatályos szabályozás jobb érvényesülését szolgálja. Általános szabályként a rádiós frekvenciáknál a tulajdonosi összefonódás vizsgálatát kiterjeszti a médiaszolgáltatóban befolyásoló részesedéssel rendelkező közvetlen és közvetett tulajdonosokra is. A törvényt módosítás emellett arra is javaslatot tesz, hogy az úgynevezett jelentős befolyásoló erővel rendelkező szolgáltatók a jövőben főműsoridőben megszakításmentes hírműsort biztosítsanak, természetesen egyéb időszakban más hírműsorokat is szolgáltathatnak majd.

A sajtóban is nagy nyilvánosságot kapott a jogdíjakkal kapcsolatos módosítás. A módosítást eredetileg azért tartotta a kormány szükségesnek, mert egyértelműsíteni szeretne volna, hogy mi tartozik a közös jogkezelés körébe, és mi nem. A kormány az elmúlt napokban több szereplővel, számos előadóművésszel

egyeztetett - ezúton is szeretnénk megköszönni a visszajelzéseiket -, ezek alapján a kormány módosító indítványt fog benyújtani.

(14.40)

A szerzői jogi rész ennek alapján úgy módosul majd, hogy az ismétlések utáni jogdíj megmarad, a hatályos szabályozás azonban módosul. Ennek lényege az, hogy a jogkezelő szervezet díjat, illetve költséget csak egyszeri alkalommal számolhat fel, minden ismétlés utáni jogdíjat teljes egészében az előadóművészeknek és a jogtulajdonosoknak kell majd folyósítani. Így a költségek is csökkenthetőek, és az előadóművészek szempontjai is érvényesülnek.

Tisztelt Ház! Mindezt összefoglalva: olyan törvényt módosításokról van szó, amelyek nagyobb védelmet jelentenek a kiskorúaknak, nagyobb támogatást a fogyatékosokkal élőknek, figyelembe veszik a technológiai változásokat, és végül, de nem utolsósorban hatékonyabb, kiszámíthatóbb működést hozhatnak a magyar médiapiacra. Ezek alapján kérjük a tisztelt Ház támogatását. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Dömötör Csaba államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Dunai Mónika képviselő asszonynak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DUNAI MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz képviselőcsoportja támogatja a benyújtott törvényt módosító csomagot.

A törvényjavaslat, amelyről most tárgyalni kezdünk, több fontos tartalmi elemet tartalmaz. Az egyik fő tartalmi eleme a jogharmonizáció. Az Európai Parlament és a Tanács 2018/1808. irányelve módosította a tagállamok audiovizuális médiaszolgáltatások nyújtására vonatkozó egyes törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek összehangolásáról szóló korábbi irányelvét. A röviden audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló vagy AVMS-irányelv rendelkezéseit 2020. szeptember 19-ig szükséges átültetni a jogrendszerbe.

Ez az irányelv annak jegyében született, hogy alkalmazkodjon a média átalakuló piacához, amelyben a tévé mellett egyre nagyobb jelentőségük van a videomegosztó platformoknak és a felhasználók által létrehozott tartalmaknak. A módosítás célja ezekben az esetekben ennek az átültetési kötelezettségnek a megvalósítása a magyar jogrendszerben.

A Fidesz képviselőcsoportja különösen egyetért azokkal a módosításokkal, amelyek a kiskorúak további védelmében és további védelmének érdekében születnek. Ilyenek például a következők: a kiskorúak médiaszolgáltatók által lineáris médiaszolgáltatásban gyűjtött vagy más módon generált személyes adatai

kereskedelmi céllal, így például közvetlen üzletszerzés, profilalkotás és viselkedésalapú célzott reklámozás céljából nem kezelhetők. A médiaszolgáltatásban közzétett kereskedelmi közlemény a kiskorúak számára nem állíthat be olyan tápanyagokat, olyan adalékanyagokat vagy egyéb élelmiszeripari anyagokat tartalmazó élelmiszereket és italokat előnyös táplálkozási tulajdonsággal rendelkezőnek, amelyek túlzott mértékű fogyasztása nem ajánlott.

A 14 év alatti kiskorúakhoz szóló műsorszámok sugárzása nem szakítható meg a jövőben a törvény elfogadása esetén televíziós vásárlással. A lineáris audiovizuális médiaszolgáltatásban közzétett, 30 percnél hosszabb, 14 év alatti kiskorúakhoz szóló műsorszám reklámmal 30 perces időszakonként csak egyszer szakítható meg legfeljebb, beleértve a reklámok és a műsorelőzetesek időtartamát is.

Változnak a benyújtott törvényjavaslat szerint a reklámok keretszabályai is, például új, eddig nem szabályozott rendelkezés is életbe lép: elkülönített televíziós reklám és televíziós vásárlási bejátszás kizárólag sportesemények közvetítése kapcsán lesz megengedhető.

A törvény módosítása tagállamok közötti joghatósági kérdéseket is rendez. Ha más EU-s tagállam joghatósága alá tartozó szolgáltató a szolgáltatását Magyarországra irányítja, a hazai szabályozás megsértése esetén a Médiatanács ezentúl kérheti azon tagállam hatékony intézkedését, amelynek joghatósága alá a médiaszolgáltató tartozik. Ennek keretében a Médiatanács kérheti, hogy a tagállam intézkedjen a Médiatanács által megjelölt jogsértések megszüntetése érdekében. Ez szigorítást jelent a jelenlegi törvényi szabályozáshoz képest.

A törvény elfogadása esetén bővül a fogyatékos-sággal élő személyek számára az akadálymentesítés kötelezettsége. Jelenleg, ahogyan államtitkár úr is említette, csak hallássérültekre vonatkozó szabályozást tartalmaz a médiatörvény. Jelen módosítás alapján általános kötelezettség lesz az akadálymentesítésre való törekvés, látássérültek számára hangalámondás vagy hangos feliratozás.

A törvény benyújtása után a kiskorúak védelmével kapcsolatos szabályozás sajtóvisszhangját és néhány ellenzéki kritikát szükséges helyre tenni, pontosítani, talán a jobb érthetőség kedvéért is. A csak 18 éven felüli nézők számára elérhető módosítás látszólag a hatályossal azonos szabályozást eredményez, azonban valójában jelen törvényt módosítás ezekre az esetekre szigorítással jár. Jelenleg a kódolt sugárzás az összes vonatkozó előírás alól kivételt jelent, tehát nincs általános tiltás, és a médiatörvény csak ajánlási lehetőséggel rendelkezik. Ezzel szemben a módosítás alapján a vonatkozó szabály az előírások körébe kerül, a kivétel megszűnik, így az NMHH hatósági jogköre kiterjed rá ellenőrzési és szankcionálási lehetőséggel.

A törvényjavaslatnak vannak adminisztratív terhek csökkentésére irányuló elemei is. Jelenleg 35 százalékos közönségarányú televízió, 40 százalékos közönségarányú rádió nem indíthat új médiaszolgáltatást, és köteles a műsorstruktúrájának módosításával

intézkedéseket tenni a médiapiac sokszínűségének növelése érdekében. Ez alól tenne kivételt a módosítás a közszolgálati médiaszolgáltató, valamint a tematikus és közösségi szolgáltató esetében. A módosítás célja ebben az esetben a társadalmi célokat szolgáló szolgáltatók és műsoraik sugárzásának adminisztratív akadályok nélküli biztosítása.

A törvényjavaslat változtatásra tesz javaslatot a hírműsorokra vonatkozóan is. A jelentős befolyásoló erővel rendelkező médiaszolgáltatók hírműsoraiban szerepeltetett, mástól átvett híryanag aránya jelenleg éves szinten nem haladhatja meg a 20 százalékot. A módosítás alapján ez az arány 35 százalékra változik. Ezen módosítás célja a rugalmasabb szabályozás kialakítása.

A médiaszolgáltatási jogosultság időtartamának meghosszabbítására is javaslatot tesz a törvényjavaslat. Jelenleg rádió esetén 7+5 év, televízió esetén pedig 10+5 év. A módosítás elfogadása esetén rádió és televízió esetében egyaránt 10+7 év lesz. Ennek a módosításnak az a célja, hogy kiszámíthatóbb működést biztosítson a hosszabb jogosultsági időtartam.

A hírműsorokra vonatkozóan is tartalmaz módosításokat a benyújtott törvényjavaslat-csomag. Ezeknek a módosításoknak a célja, ami a hírműsorokat illeti, a megszakításmentes hírműsor biztosítása a jelentős szolgáltatók esetében főműsoridőben. Még egyszer hangsúlyozom, ez a főműsoridőre vonatkozik, egyéb időszakban eltérő szabály szerinti hírműsor is szolgáltatatható.

(14.50)

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, hogy a javaslatot tekintsek át, kérem, hogy amennyiben szükséges, nyújtsanak be hozzá módosító indítványokat. Nagyon köszönjük, hogy a kormány tárgyalásai, amelyek az előadó-művészeti ágazatot illetik, sikeresek voltak, és Dömötör Csaba államtitkár úr imént bejelentett módosítását is támogatjuk.

A Fidesz-frakció, a Fidesz képviselőcsoportja, ahogyan már az elején említettem, támogatja ezzel a módosító indítvánnyal együtt a benyújtott törvényjavaslatot. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Dunai Mónika képviselő asszony. Most megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

SZILÁGYI GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Egy kicsit cinikusnak érzem, hogy mind államtitkár úr, mind pedig Dunai Mónika a felszólalásában, nem is számoltam meg, hogy hányszor mondta azt ezzel a törvénnyel kapcsolatban, hogy ez a kiskorúak védelmét szolgálja. Egy olyan törvényről beszélünk, amely ellentétben az ön állításával, nem szigorítja a pornográf tartalmak

megjelenítését, hanem lazít ezen a lehetőségen, és nem szigorítja az indokolatlan erőszakot tartalmazó tartalmakat, hanem lazít ennek a megjelenítésén. Ezt egy kicsit cinikusnak érzem, de hát önök tudják. Egyébként az, amit ön mondott, hogy innentől kezdve majd szigorúbbak lesznek a szabályok, nem igaz, mert pontosan az ellenkezője az igaz.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat egyébként több olyan jogszabályt érint kisebb-nagyobb mértékben, amely jogszabályok a médiaszolgáltatás mikéntjét határozzák meg részletekbe menően. A média jelentőségével és közösségre gyakorolt hatásával mindannyian tisztában vagyunk, ezért különösen fontos, hogy a médiaszabályozás következetes, kiszámítható és egyértelműen betartható legyen.

A műsorszolgáltatás szabályozása során több különféle, gyakran egymással konkuráló érdekre kell figyelemmel lenni, ezen érdekek között kell megtalálni a kényes egyensúlyt. A kényes egyensúly megtalálásában a szabályok megalkotóit alapvetően azon értékek kell hogy vezéreljék, amely értékeket a módosítani tervezett törvények preambuluma is tartalmaznak. Sajnálatos módon az előttünk fekvő törvényjavaslat azonban nélküli mindazon értékalapú szempontokat, amelyek a szabályozási irány meghatározására hivatottak.

A törvényjavaslat 23. §-ában egy aprócskának tűnő módosítás eredményeként előállhat az a helyzet - és itt is, gondolom, a kiskorúak védelme érdekében -, hogy főműsoridőben akár 72 perces egybefüggő reklámot sugározzon a szolgáltató. Ma ez nem lehetséges, mivel egy órában legfeljebb 12 perc reklám tehető közzé a törvény módosítani tervezett rendelkezése szerint. Ez a módosítás egyértelműen a reklámokhoz fűződő gazdasági érdek előtérbe helyezése a közösség érdekével szemben, így a kiskorúak érdekével szemben is - mondom ezt a fideszes képviselőtársaimnak. A tervezett módosítás a hirdető és a reklámpiac gazdasági érdekeinek elvtelen kiszolgáltatását jelenti.

Hasonló a helyzet a közzétehető tartalmak esetében a pornográf tartalmakkal is, természetesen, gondolom, kizárólag a kiskorúak védelmének érdekében. A jelenlegi szabályozás kiemelten tartalmazza a pornográfiát és az indokolatlan erőszakot, mint olyan tartalmakat, amelyek lineáris médiaszolgáltatásban nem tehetők közzé, csak lekérhető médiaszolgáltatás keretében elérhetőek. A módosítás a pornográfiára vonatkozó konkrét kiemelés elhagyja, amivel a kiskorúak erkölcsi fejlődésére gyakorolt negatív hatást bagatellizálja. Különösen rossz szimbolikus üzenet ez, ha figyelembe vesszük - ez is, gondolom, összhangban van az önök gondolkodásmódjával -, hogy a javaslat betervezője, Semjén Zsolt úr, kereszténydemokrata képviselő, aki máskor oly kényes a keresztény értékekre, az erkölcsös keresztényi nevelés fontosságára, ebben az esetben nem; a vadászatokat, ugye, már ne is említjük.

Szintén szimbolikus jelentőségű módosítás, amely szerint a jelenlegi 20 százalékról 35 százalékra növelhetik a médiaszolgáltatók a bulvártartalmakat a

kötelező hírműsoraikban. Ezzel a módosítással sérül a magyar nemzet tagjainak a tájékozódáshoz és tájékoztatáshoz fűződő, a hatályos törvény 5. §-ában foglalt joga. A tervezett módosítás a jelenlegi formájában kifejezetten sérti a hatályos törvényi szabályozást.

A módosítócsomagnak van számos technikai, az Ákr.-rel történő összhang megteremtését vagy az uniós jogharmonizációt biztosító eleme, ugyanakkor számos felesleges - itt ismét említeném ezt a pornólegalizációt - vagy éppen káros módosítást is tartalmazó, a híradók hosszának maximalizálása, a bulvárkvíta emelése.

Még nagyobb probléma, hogy a jelenlegi médiarendszer már bizonyítottan hibás elemeit nem módosítja, a médiafelügyelet egypárti jellege, a közmédia duális, átláthatatlan struktúrája, szerkesztési elveken alapuló kiegyensúlyozatlansága, szankcionálhatatlansága; az önkormányzati médiumok felé továbbra sincsenek közzolgálati követelmények; nem megoldott az állami forrásokból kitartott, elvben piaci működésű média kiküszöbölése sem, ezért összességében mi nem tudjuk támogatni ezt a javaslatot.

De hogy lássák, hogy mennyire vagyunk konstruktívak, én benyújtottam jó pár módosító javaslatot. Itt láthatják a módosító javaslatunkat. (*Felmutatja.*) Ezeket kérem, hogy vegyék figyelembe. Ha megengedik, mert az időm még engedi, el is mondanám nagyjából, hogy ezek a módosító javaslatok mire vonatkoznak.

Az 1. §-hoz nem nyújtottunk be módosító javaslatot, pedig benyújthattunk volna, hiszen ez arról szólt volna, hogy az előadóművészek rovására elsősorban a műsorgyártók és a -terjesztők életét könnyítik meg. De amikor a kormány benyújt ilyen javaslatokat, és olyan emberekkel találja szembe magát, akikkel nem szeretné összerúgni a port, itt most közel 3 ezer előadóművésszel - milyen rosszul nézett volna ki, ha ezek az előadóművészek, ezek a véleményformáló emberek elmondták volna az őszinte véleményüket a kormányról! -, ezért önök most visszavonják, és rögtön egy visszavonulót fújnak, mert ahogy államtitkár úr mondta, az előadóművészekkel ők tárgyalnak, és rájöttek, hogy jó, tényleg igazuk van, hát ne legyen így.

A probléma csak az, államtitkár úr, hogy tudja, úgy kellene törvényeket alkotni a véleményem szerint, hogy amikor van egy ilyen jó ötletük, akkor el kellett volna menni az előadóművészekhez, van nekik egy csomó olyan szervezetük, akikkel lehetett volna tárgyalni, és meg kellett volna kérdezni előre talán, hogy mi a véleményük. Minden törvéynél így kellene, és akkor az ilyen blamázhelyzeteket önök megoldhatták volna.

Aztán jön a 11. és a 14. §, amire benyújtottunk módosító javaslatot, természetesen ezen szakaszok eltörlését fogjuk javasolni. Ezek rendelkeznek a pornólegalizálásáról, tehát mi tényleg megpróbáljuk megvédeni a kiskorúakat, hiszen semmi sem indokolja a jelenlegi szabályozását liberalizálását. Aki akar, annak módja van jelenleg is ilyen lineáris tartalmakhoz hozzáférnie. E módosításnak praktikusán csak annyi

értelme lenne, hogy a kormányközeli vállalkozások, illetve a kormánypárti médiakonglomerátumok, a KESMA-hoz tartozó televíziók közpénzből a késő esti órákban közvetíthessenek pornográf tartalmakat. Ez lenne végül is csak a lényeg.

A 23. §-ban önök engedélyeznék, hogy főműsoridőben az eddigi 12 perc helyett akár félórányi reklám is legyen. Ide is benyújtottunk egy módosító javaslatot. A módosítással a lineáris médiaszolgáltatók főműsoridejének egyes óráiban akár fél órára is nőhetne a reklámidő. Túl a műsorszámok élvezeti értékének elkerülhetetlen csorbulásán, a reklámok negatív hatásait már számtalan kutatás igazolta. Egy magát kereszténynek tartó kormányzat részéről értelmezhetetlen egy ilyen hiperkapitalista javaslat betérjesztése. Ezért a visszavonását javasoljuk.

A 26. §-ban lévő javaslat a híradók hosszát 45 percben maximalizálná, ezzel párhuzamosan természetesen a korábban egyébként a törvénybe jobbkios javaslatként bekerülő bulvárkvótát 20 százalékról 30 százalékra emelné fel. Érdekes módon még az előterjesztő sem akarta megindokolni, hogy milyen szándékból kívánja a híradók hosszát korlátozni. Ez az értelmetlen szigorítás ráadásul könnyen megkerülhető, ezért a törlését javasoljuk. A módosítási javaslat más fordulataiban továbbá eltörölné a reggeli híradókat, valamint megemelné a bulvárkvóta határát. Ez utóbbi természetesen nem meglepő, hiszen a kormány kedvenc híradója, a TV2 Tények című műsora, számtalanszor már hazugságon kapott műsorszámára eddig sem tartotta be a törvény ezen rendelkezéseit.

(15.00)

Ezt a kizárólag fideszes tagokból álló Médiatanács tétlenül nézte, mindazonáltal a megoldás nem a lazítás, hanem a törvények kikényszerítése lenne.

A 31. §, amely a médiaszolgáltatói jogosultságok hosszát hétről tíz évre emeli, a hosszabbítását ötről hétre, ennek nincsen más célja, mint hogy évtizedekre fideszes kezekbe adja a most megválasztandó, vélhetően szintén tisztán fideszesekből álló Médiatanács a rádiós frekvenciákat. Ez egyértelmű, hogy önök erről nem sokat beszéltek itt az elmúlt percekben, hiszen a módosítás indokolatlanul megnövelné a rádiós médiaszolgáltatói jogosultságok hosszát. A jogosultsági idő növelése, valamint a Médiatanács idén esedékes tisztújítása - ahová várhatóan ismételtén csak fideszes tagokat fog a kormánypárti többség megválasztani - lehetőséget teremt arra, jól figyeljenek, hogy 2045-ig kormányközeli vállalkozások kezében maradjanak a rádiós médiaszolgáltatói jogosultságok - tehát 2045-ig! Ez jó 15 évvel haladja meg egyébként a hatalomhoz foggal-körömmel ragaszkodó miniszterelnök által uralmánának korszakhatáraként kijelölt 2030. évet. Én nem hiszem el, hogy ennyire túl kellene teljesíteni! Ha már a fényes tekintetű vezetőjük csak 2030-ig tervezett, akkor önöknek nem hiszem, hogy olyan törvényjavaslatokat kell benyújtani,

ami 2045-ig bebetonozza ezeket a dolgokat, de ismételtén valami olyannal találjuk magunkat szembe, ami nem biztos, hogy érthető.

Aztán a 41. § - látom, megy az időm, ha nem érek a végére, akkor majd nyomok még egy sima normál felszólalást -, ez is a fideszes médiakonzentrációt erősítő javaslat, amellyel a NER-lovagok és a KESMA befolyását és piaci erejét kívánják önök növelni. Természetesen erre is módosító javaslatot nyújtottunk be, hiszen a Jobbik Magyarországért Mozgalom mint ellenzéki párt, nem nézheti tétlenül, hogy önök teljes mértékben véleménymonopóliumok és a jelentős mértékű piaci részesedés elérésének nemkívánatos módjaként az akvizíciót így tiltani szükséges a már médiaszolgáltatói jogosultsággal rendelkezőknek, hogy más médiaszolgáltatókban bármilyen fokú részesedést szerezzenek, szemben az eredeti javaslat liberalizációs törekvéseivel.

A 47. §-ban itt az a szokásos kavarás az alap gazdálkodásával, ami egyébként is katasztrófa. Az alábbi módosító, amely ezt a kusza helyzetet próbálná meg rendezni, ezt is benyújtottuk, hiszen itt is vannak olyan problémáink ezzel a javaslattal - próbálok az idővel spórolni, és akkor van is olyan, amit még majd kihagyok, de majd lehet, hogy visszatérek rá -, tehát a közpénzek kezelésére - gondolom, államtitkár úrnak is nagyon fontos a közpénzek kezelése - és a közvagyon használatára vonatkozóan a törvényhozónak érvényesíteni kell az általánosan elfogadott költségvetési elveket. Az egység és teljesség elvéből - lásd például a németeknél -, valamint az áttekinthetőség, a transzparencia ugyancsak általános követelményéből egyaránt az következik, hogy a médiahatóság költségvetését az Országgyűlés az államháztartás, illetőleg Magyarország központi költségvetésének részeként hagyja jóvá. Az államnak egy költségvetésben kell az összes bevételét és kiadását összefoglalnia, hogy ily módon az államháztartás egész terjedelmében átlátható és az Országgyűlés által ellenőrizhető legyen.

Az egység és teljesség elvét egyébként, felhívom a figyelmüket, már az 1897-ben kihirdetett államszámviteli törvényünk is érvényesítette. A közpénzekkel való elszámolás - zárszámadás - és elszámoltatás követelményéből adódóan az NMHH éves pénzügyi beszámolójának hitelességét az államháztartás ellenőrzéséért felelős Állami Számvevőszéknek kell tanúsítania. A médiahatóság vezetőjét az Országgyűlés a számvevőszéki minősítés ismeretében mentheti fel a gazdálkodás felelőssége alól. A törvényhozó mindedig nem gondoskodott az NMHH pénzügyi beszámolójának független pénzügyi ellenőrzéséről, vagyis az auditálásáról.

A számviteli és az államháztartási törvény egyaránt a bruttó számbavétel elvét alkalmazza, eszerint nincsenek megpántlikázott közpénzek, következésképpen a médiahatóság kiadásait, költségvetési támogatását már nem lehet bevételi forrásai terhére megállapítani. A médiahatóság gazdálkodási autonómiája nem korlátlan. A részletesség és a rugalmasság költségvetési elvéből következően sem a hatóság elnöké-

nek, sem a Médiatanácsnak nem adható olyan hatáskör, amely az Országgyűlés által jóváhagyott előirányzatok közötti, korlátozás nélküli átcsoportosítást tenne lehetővé. A javaslat szerint a korlát mértéke egyébként csak tíz százalék lehetne.

Itt most megköszönöm a lehetőséget, a türelmet, és majd folytatni fogom. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Potocskáné Kőrösi Anita és Bósz Anett tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Szilágyi György képviselő úr. Most megadom a szót Molnár Gyula képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

MOLNÁR GYULA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Bátor és határozott lépést tett újra és tesz újra a kormány, nagy tisztelettel tekintünk e bátor és határozott lépés felé. Úgy látjuk, hogy nagy lendületben vannak. Az elmúlt napon államtitkár úr kevesebbet volt bent, de itt mi átélhetünk egy nagyon komoly vitát, volt egy lex Czeglédy, a Magyar Tudományos Akadémia szétverése, aztán volt két olyan salátatörvény, amelynek eljutottunk a torzsáig, tehát egészen a gyökeréig, amikor le tudtuk hántani a leveleket a salátáról, s meglepetésünkre olyan csodákat találtunk ott benne, mint például a Balaton-törvény. Szóval, nagyon izgalmas volt a tegnapi nap, és akkor itt megérkeztünk a médiatörvényhez.

Magam is szeretném rögzíteni, hogy az lett volna a helyes, államtitkár úr, ha az elmúlt évek tapasztalata alapján behozták volna a médiatörvény átalakítását, figyelembe vették volna azt a mérhetetlen sok szakmai véleményt, politikai véleményt, külföldi véleményt, amelyik elmondja, hogy miért vállalhatatlan, miért igazságtalan és miért aránytalan a jelenlegi médiatörvény, és nem bújtok volna vagy nem bújnának egy európai uniós direktíva mögé, és módosítgatnak bizonyos részeket.

Szeretném kihasználni ezt az alkalmat, hogy ilyen nagy és széles nyilvánosság előtt mondhatom el az álláspontomat és az álláspontunkat. Szeretném elmondani, hogy Magyarországon vannak szabad sajtótermékek, vannak szabad és bátor újságírók, de összességében ez európai értelemben már nem szabad sajtó, amelyik Magyarországon van. Önök médiaegyensúlyról beszélnek, helyreállított médiaegyensúlyról a nyilatkozatban. Néha párás és könnyes tekintettel hallgatjuk miniszterelnök urat, aki azt mondja, hogy bár olyan elbírálásban lenne neki része, mint amit itt kapnak a balliberális politikusok. Ilyenkor szokták kirakni a 19 megyei lap címlapját vagy a honlapjából 15-öt, 16-ot ugyanazzal a képpel, ugyanazzal a szöveggel.

Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A szakemberek mérése szerint, ha a közszolgálati televíziót is önökhöz húzzuk, márpedig talán nem hibázunk nagyot kommunikációs szempontból, akkor ma Magyarországon 77,8 százaléka a médianak kormánypárti, kormányközeli. Ehhez vegyék még azt

hozzá - és nem mondtam azt, hogy a 22 pedig természetesen az ellenzékkel van, ugyanúgy bánának ezeken a helyeken minket is -, ehhez vegyék még azt hozzá, államtitkár úr, hogy rendkívüli módon lejt a pálya. Lejt a pálya, mert olyan forráskülönbségek vannak a szabad és független médiánál és a kormányhoz közel álló médiáknál, amik gyakorlatilag emberi ésszel felfoghatatlanok reklámköltségekben, költségvetési támogatásokban és minden egyéb hozzáférési segítségben, és még ennek ellenére próbálkoznak néha olyanokkal, hogy bizonyos szolgáltatóknál bizonyos csatornákat nem tesznek hozzáférhetővé. Tehát nem elég az, hogy van ez a 77,8 százalék, nem elég az, hogy ezek a médiák ki vannak tömve közpénzzel, eközben még technológiai problémákat vagy gátakat is behelyeznek, hogy kevésbé férjenek hozzá az emberek.

Ebből következik az, hogy ma van a magyar társadalomnak egy jelentős része, amelyik számára, azt gondolom, hogy az a fajta, amit mi szabad véleményalkotásnak gondolunk, és nem támadásnak, mint önök, hanem úgy gondoljuk, hogy van egy ilyen, hogy önnek más a véleménye a világról, és ezt beszéljük meg, az nem jut el az emberek egy jelentős részéhez.

(15.10)

De akkor beszéljünk itt a törvényről is! Önök azt mondták, hogy ez egy jogharmonizációs dokumentum. Készséggel elfogadom. Itt egy rekordsebességgel elének hozott - képviselő asszony is említette -, 2018. novemberi irányelvről van szó. Örülök, hogy ebből a szempontból az EU-direktívák ilyen gyorsan suhannak át most már a magyar jogrendben. Nem volt ez mindig így, meg nem ezt sugallták az elmúlt időszakban a plakátok. Ezzel tulajdonképpen nincs is baj, vagy nem is lenne nagyon baj. De aztán van egy ilyen formula, amit talán lehet, hogy most használt is hasonló módon, hogy a jogalkalmazói gyakorlat során felmerült kisebb változásokat is itt megpróbálják átvezetni, ami már azért vet fel bizonyos dolgokat.

Én magam kilenc ilyen témát fogok most feldobni, ami kísértetiesen egyébként arrafelé halad, amit a képviselő asszony vezérszónokként elmondott, és a jobbkios képviselőtársam is, csak szeretném ezeket egy picit értelmezni is, de ígérem, nagyon rövid leszek. Az látszik, hogy a Médiatanács-ügyben önök még mindig benne hagytak egy hibát a törvényben múltkor, mert még mindig volt egy ilyen mérlegelési jog, volt egy ilyen fellebbezési lehetőség bárki számára, akinek volt lehetősége, ezt most végleg kivették ebből a dologból. Tehát nincs már semmi. Amit az önök által megválasztott és csak kizárólag pártkatonákból álló Médiatanács mond, az ellen semmilyen formában nem lehet sehova fordulni. Tehát így kell érteni azt, amit önök itt vívmányként fogalmaztak meg. Ez azt jelenti mostantól kezdve, hogy amit a Médiatanács mond, azzal szemben nincs semmilyen módon semmifajta apelláta.

Hét évről tíz évre növelik a lehetőséget a szereplőknek. Azt mondanám, hogy ez piaci viszonyok között

tökéletes, hiszen itt nagyon komoly befektetéseket eszközölnek emberek, de erről beszéltem egész ideig: nincsenek piaci viszonyok. Nem akarom visszaismételni Szilágyi urat, ő ezt kiszámolta, hogy mit jelent. Valójában ez nem szól másról, mint ciklusokon túlnyúlóan bebetonoznak olyan médiaszereplőket, akik adott esetben készek és képesek arra, hogy a mindenkori vagy esetleg azokat a kormányokat, amelyek számukra nem szimpatikusak, lehetetlenné tegyék.

A legfeljebb 45 perces hírműsorügyben én magam is úgy gondolom, hogy ez egy totál felesleges dolog. Volt, ami volt, nem érzem, hogy ebből a szempontból bárkivel ki fognak szúrni, de ha már ennyire szabályozni akarnak, én egy idősebb ember vagyok, mint ön, vagy ha körbenézek, talán a teremben én vagyok most a legidősebb, nem tudom; volt egy kiváló időszak itt Magyarországon évtizedekig. Magyarország fél 8-kor leült a televízió elé. Fél 8-kor, ugyanis akkor már mindenki otthon volt, nem jártak az emberek kocsmázni. Fél 8-kor leültek a magyar emberek a televízió elé, és 8 óra 00-ig híradót néztek, időjárással, sporttal, politikával, és 20 óra 5 perckor már a Kékfény kezdődött.

Miért nem állunk rá erre akkor? Legyen az, hogy a kormány kimondja, hogy fél 8-tól 8-ig híradót kell nézni mindenkinek, az kötelező, 30 perc, aztán aki még a saját pénzén akar valamit hozzátenni, az csinálja, de az mindenképpen legyen kötelező. Nem világos, hogy miért gondolják azt - olvastam most valahol, hogy ez az RTL ellen van -, nem gondolják, hogy ezt nem fogja tudni bármelyik kereskedelmi televízió úgy kijátszani, ha tényleg erre szükség van, mert 45 perc bőven elég arra, hogy elmondják az aznapi szükséges témákat.

A bulvár 20-ról 35-re növelése megint nem világos. Ez megint egy mérlegelés. Megint nem tudtuk eldönteni, hogy melyik minősül annak, melyik nem, de ne haragudjon, ez picit lenézése a magyar médiafogyasztóknak. Tehát azt üzenik, azt sugallják, hogy tessék eltolni a médiafogyasztást abba az irányba, hogy kevesebb igényesebb műsor legyen, hanem a hírblokkokat is próbáljuk meg felbruttósítani, nézettebbé tenni azzal, hogy sokkal több gyilkosság és sokkal több bulvártéma legyen benne.

Nem akarok beleszaladni abba az egyszerű csapdába, hogy a kereszténydemokrata párt elnöke pornóügyben milyen álláspontot képvisel, mert valószínűsíthetően ez egy kényes kérdés lenne. De tényleg őszintén mondom - a XXI. században vagyunk -, komolyan gondolják azt, hogy ami ott le van írva, egyébként ilyen szempontból röhejes az Európai Unió álláspontja is, hogy vannak ma már olyan elektronikai és technikai és műszaki megoldások, hogy a gyerek nem fog hozzáférni abban a világban, amikor gyakorlatilag videómegosztó csatornákon bármit meg tud nézni? Ha mi beengedjük ezt a dolgot abba a médiába, amely egyébként egy gombnyomással hozzáférhető, akkor nincs az a szülői technika, amivel ezt bármilyen módon korlátozni lehet.

Ma az én kisebbik és nagyobb gyerekem jobban ért a technikai dolgokhoz, mint én. Nekem azt meg

kell tanulni, neki meg a kezében és a fejében benne van.

Tehát én azt vélelmezném vagy azt gondolnám, hogy amikor egy keresztényalapú párt hosszú harcot folytat Brüsszellel évekig, megakadályozza alapvető dolgok bejövételét Brüsszelből, és ezt saját maga számára kiteszi a címlapra, akkor egy ilyen ügyben miért nem mondja Brüsszelnek, hogy nem, hiába van benne abban az irányelvben. Igen, benne van. Miért nem mondja ebben a kérdésben, hogy tíz dolgot átveszünk, ne haragudjatok, de mi ezt nem fogjuk átvenni. Még egyszer mondom, nem akarok erre a kényes pályára sokkal jobban rácsúszni, nem is fogok ezzel most ennél jobban foglalkozni, csak ezt az egyszerű költői kérdést szeretném önöknek feltenni.

(Az elnöki széket Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Az ismétlési jogdíjban, ha jól értem, akkor megtörték, helyesen. Én most olvastam a számokat, 330 millió forint/évről volt szó, és 9200 emberről. Annak fényében, hogy azt hiszem, 90 milliárd a köztvé támogatása, talán ez a 330 millió nem okozott volna nagy lelki törést.

A reklámidő-eloszlás - Szilágyi képviselő úr elmondta - tényleg nem világos. Volt egy szabályozás, azt sem kellett nagyon szeretni. Abban is érzékelttem azt, hogy a film izgalmasabb részeiben kicsit megtolják a reklámokat, de most tényleg az lesz, hogy abban a sávban, abban a 12 órában össze lehet sűríteni gyakorlatilag arra a 7-10 óra közötti időszakra a reklámok mindegyikét. Megint nem értem, hogy ebben mi a jó, nem teljesen világos.

Az európai filmek 25 százalékról 30 százalékra növekedése tekintetében megint azt az egyszerű kérdést teszem fel, helyesnek tartom, nagyon jónak tartom, de még egyszer mondom, itt egy olyan politikai árkot ástak közénk, hogy vannak a nemzeti pártok, és vannak a nemzetietlenek, a brüsszeli érdeket toló pártok, és önök most behozzák gyakorlatilag öt hónap alatt egy brüsszeli irányelv tökéletes átvételét, és semmilyen módon nem figyelik, nem nézik azt, hogy egyébként ez a magyar érdekek szempontjából miért jó.

Magyar színészeket sújtottak volna azzal a dologgal, a magyar filmek rovására lehet növelni az európai filmek számát, valamilyen mechanikai módon próbálják meg az erőszakos tartalmakat a gyerekektől elzárni, tehát számtalan olyan dolgot is átvesznek ebből, ami azt gondolom, talán felesleges, és nem is nagyon hasznos.

Nagyon várom azt, hogy a videómegosztó platformok ügyében mi lesz majd a javaslat. Ezt egyébként egy olyan valódi problémának gondolom, amivel szeretem a XXI. században foglalkozni kell, és ha ebben lehet segíteni, lehet valamifajta pártokon átnyúló konszenzust teremteni, akkor ezt igazán fontosnak tartom.

Ha az ember foglalkozik ezzel egy picit, akkor pontosan látja, hogy ma már olyan tartalmakhoz férnek hozzá a gyerekeink, amelyek biztos, hogy a saját lelki fejlődésük szempontjából nem hasznosak.

Szóval, tisztelt államtitkár úr, képviselőtársaim, talán nem fogok meglepetést okozni, hogy a Fidessel ellentétben mi sem fogjuk támogatni ezt a javaslatot. Most nem kérem el Szilágyi úr maradék módosítóit a hátralévő pár percben, csak azt szeretném mondani, hogy amikor ezt az egész dolgot olvastam, akkor az a népi bölcsesség jutott eszembe ezzel kapcsolatban, hogy önök úgy vannak velem, hogy lekvár helyett önök mindig pálinkát főznek. Nehéz ezt a palacsintán megszokni, de végül is idővel meg lehet. Így vannak önök a médiával is. Köszönöm szépen. *(Taps a DK sorai- ból.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Köszönjük, képviselő úr, a felszólalást. Most megadom a szót Gréczy Zsolt képviselő úrnak, a DK részéről.

GRÉCZY ZSOLT, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Hadd kezdjem azzal, hogy kevés olyan története van ennek a kormánynak, amit az ember szimpátiával tud figyelni, akinek egy kicsit is van...

ELNÖK: Képviselő úr, elnézést, tegye fel nyugodtan a mikrofont - beleszámítom az idejébe -, mert re- csegni fog.

GRÉCZY ZSOLT, a DK képviselőcsoportja részéről: Kicsit laza a csipetetője, úgyhogy inkább majd így fogom.

ELNÖK: Jó, megpróbálhatjuk...

GRÉCZY ZSOLT, a DK képviselőcsoportja részéről: Valamikor csináltam ezt sokszor, úgyhogy emlékszem még a mozdulatra.

Szóval, szeretném aggodalmamat kifejezni az ügyben, hogy abból a kevésből, amit az ember szim- pátiával néz ennek a kormánynak a tevékenységéből, abból még az egyiket is sikerült megszüntetni, ez az M3 nevű csatorna volt, és nem is értem, hogy miért kellett likvidálni, ugyanis a Magyar Televízió jelenlegi legalább nyolc csatornájából a sportcsatornán kívül a legnézettebb csatorna volt. Én nem állítom, hogy re- kordokat döntött, és mondjuk, vetekedett egy Sylves- ter Stallone-film nézettségével, de nem tudom, miért kellett megfosztani az embereket attól, hogy ha a ma- gyar kulturális örökség részének tekintjük a Magyar Televízió archívumát - benne Tolnay Kláival, Várko- nyi Zoltánnal, Darvas Ivánnal, Dayka Margittal, Pécsi Sándorral, de mondhatnám az Illés, az Omega együt- test és még sok-sok más - , miért kellett ezt egész egy- szerűen eltörölni.

Szerintem a nemzeti kultúra része a Magyar Te- levízió archívuma. Ráadásul az a szabályozás, amit utána bevezettek, hogy feltették az internetre, nos, az a célközönség, amelyik nézte ezt a csatornát, pont

nem fog fölmenni az internetre, ráadásul ezek a tar- talmak ott meg sem találhatóak. Úgyhogy szerintem ez egy súlyos hiba volt. Remélem, hogy ez még korrigál- ható vagy módosítható. Nekem például számos ismer- rősömnek ez volt az első csatorna, amire beállította magát, ha éppen nem politikával akart foglalkozni, hanem régi színházi közvetítéseket vagy klasszikus magyar filmeket akart megnézni. Ez ügyben szeret- ném felhívni az illetékesek figyelmét.

(15.20)

Ami pedig a mostani történetről szól, én is han- gosan a térdemet csapkodtam, amikor láttam, hogy Semjén Zsolt, nyilván a kereszténydemokrácia na- gyobb dicsőségére főműsoridőben szeretne pornót a televízióban. Aztán rájöttem, hogy megvan a megoldás, valószínűleg a „Gyere haza, fiatal!” című program keretében Staller Ilonára gondolhatott Semjén Zsolt. Így már mindjárt leírtam az egésznek a puvoárját, az egésznek a hangulatát. Ez az egyik, ami megütötte a fületem.

De egyébként folytathatnám azzal is, hogy az se nagyon volt világos, hogy ezzel az alig 300 millió fo- rintos ismétlési jogdíjjal miért kellett megalázni több ezer művészt. De abban bíztam, s végül is ez megtör- tént, hogy ez a szabályozás erősen érintette volna azo- kat a művészeket is, akik Orbán Viktor különböző dísztribünjein tapsikoltak, esetleg elégedetten hor- tyogtak, miközben az évértékelő beszédet kellett volna hogy hallgassák valamelyik kulturális központ- ban. De hát végül is elérték azt, amit akartak, és leg- alább ez a szabályozás megtörtént.

Az se nagyon világos, amire Szilágyi György kép- viselőtársam hívta fel a figyelmet, hogy miért kell 2045-ig bebetonozni különböző rádiós kereskedelmi csatornákat. Szeretném jelezni, hogy Orbán Viktor 82 éves lesz 2045-ben, s nagyjából arra lesz képes, hogy erősen szőrös szemöldökkel majd ő is integet a dísz- tribünről, mint Brezsnjev elvtárs. Tehát maximum ennyire lehet képes majd, látva azt a politikai tevé- kenységet, amit jelenleg is folytat a hazája ellen. Egyébként az súlyos szabálytalanság, hogy ilyen hosz- szú időre megpróbálnak bebetonozni cégeket, rádió- állomásokat, részben nyilván azzal a céllal, hogy amíg a Fidesz-hatalom kitart, addig őket szolgálják, de ha ez mégse történne meg, akkor nyilván legyenek meg az anyagi és technikai eszközök arra, hogy egy új kor- mány tevékenységét megpróbálják ellehetetleníteni.

Azt is szeretném még mondani az ügyben, valóban arról van szó, hogy ami Magyarországon van, az nem sajtószabadság, az nem médiaszabadság. Az, hogy a Médiatanácshoz már fellebbezni sem lehet, az, hogy mindent helyben eldöntenek és az ellen már apelláta sincs, teljességgel elfogadhatatlan, s hozzáteszem, hogy az önök, egyébként a DK által soha el nem foga- dott Alaptörvényükkel tökéletesen ellentétben áll.

Annnyit szeretnék még ehhez a történethez hoz- zátenni, hogy az a 90 milliárd forint, amit önök a közszolgálati médiára fordítanak - a közszolgálatit

sokszoros idézőjelbe tettem -, az egész egyszerűen semmi másról nem szól, mint kormánypropagandáról. S hozzáteszem azt is, hogy ez a kormánypropaganda lehet, hogy Magyarországon a belpolitikai érdekeiket éppen kiszolgálja, de többek között ez az egyik botrányköve annak, amit Brüsszelben tapasztalunk, és hogy az Európai Unió milyen kifogásokat emel a magyarországi médiaviszonyokkal szemben. Ezen is mindenképpen változtatni kell.

A törvényt a Demokratikus Koalíció természetesen nem fogja támogatni, még akkor sem, ha Semjén Zsolt esetleg a reggeli műsorsávra is kiterjesztené a pornográf tartalmak lehetőségét. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most az elsőként jelentkezett független képviselő szólhat hozzá. Megadom a szót Bósz Anett képviselő asszonynak.

BÓSZ ANETT (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Azért tartottam fontosnak, hogy hozzászóljak ehhez a napirendi ponthoz, mert igazából illúzióim nincsenek, önök nem fogják befogadni az ellenzéki javaslatokat, de olyan módosításokat tartalmaz a jelenlegi tervezet, ami mellett nem lehet szó nélkül elmenni.

A reklámidőket érintő változtatásokról azt gondolom, hogy ez egy olyan új szabályozás, amit a piac majd korrigálni fog, mert ha betődül egy nagy csomó reklámidő valamelyik főműsoridőbe, akkor a fogyasztók egész egyszerűen el fognak pártolni bizonyos médiumoktól, amelyek élnek ezzel a lehetőséggel. Tehát annak leszünk szemtanúi, hogy a rossz szabályozás ellenére feltehetőleg a médiapiac még zavartalanul vagy relatíve zavartalanul fog üzemelni.

Ami azonban az új szabályozás többi részét képezi, az már több mint problémás. Az, hogy a jövőben a legnagyobb tévécsatornáknak nem kötelező még 15 percen sem híradót üzemeltetniük a reggeli időszakokban, gyakorlatilag azt jelenti, hogy a tulajdonosok, illetve a szerkesztők szája íze szerint lehet dezinformálni bárhogy. Ennek eddig is szemtanúi voltunk, döntő többségében az MTVA-nak köszönhetően a magyar médiapiacra, illetve a kormányközeli médiovállalkozóknak köszönhetően. De azt gondolom, hogy ezt törvénybe iktatni kifejezetten kínos. Az, hogy a javaslat a jelenlegi 20 százalékról 35 százalékra növelné a hírműsorokon belül a maximálisan leadható bulvárhírek arányát: bennem fölmerült a kérdés, hogy miért nem akarják elbontani ezt a korlátot, mert akkor vég nélkül hallgathatnánk azokat a híreket, hogy kis zsiráf született az állatkertben, meg hogy egy székesfehérvári férfi bukósisakban rabolt ki egy nyugdíjast, esetleg azt, hogy T. Attila 39 éves üzletember feleségét lecsapta a kezéről Berki Krisztián.

Lehet ilyen híradót is csinálni, csak ezt nem híradónak nevezzük, hanem valamifajta bulvárfolyamnak, és én azt gondolom, hogy egy ilyen törvénymódosító javaslat kifejezetten kínos a jelenlegi hatalomra nézve. De úgy látom, hogy a szégyenérzet szikráját sem vélem felfedezni önökön.

Az eddigi szabályozás értelmében nem lehetett hagyományos tévés műsorfolyamban közzétenni olyan tartalmakat, amelyek alkalmasak a kiskorúak fizikai, szellemi vagy erkölcsi fejlődésének súlyos károsítására, különösen a pornográf, szélsőséges, illetve az indokolatlanul erőszakos tartalmakra nézve. Ha önök elbontják ezt a korlátot, hiába beszélnek a kódolásról és arról, hogy kizárólag a 18 éven fölüli előfizetők férnek majd hozzá ezekhez a tartalmakhoz, szeretném felhívni tisztelt kormánypárti képviselőtársaim figyelmét arra, hogy a 18 éven aluliak, tehát a kiskorúak a 18 éven felüli előfizetők otthonaiban élnek, és semmi garancia nincs arra, hogy a kikódolt pornográf vagy indokolatlanul erőszakos tartalom nem kerül olyan kezekbe, akiket viszont súlyosan érint. Gondolok itt elsősorban a kisgyermekekre, és arra, hogy akár véletlenül is megláthatnak főműsoridőben olyan tartalmat, ami pornográf, erőszakos és ilyen módon akár az egész életére kihat.

Semmi garancia nincs arra ugyanis, hogy ezek a gyerekek ezeket a tartalmakat utólag kibeszélik a szüleikkel, és valamifajta utólagos lelki segítségnyújtást kapnak már az otthonukban. Azt gondolom, hogy ennek a lehetőségét is ki kell zárni. Nem véletlen az, hogy ezek a tartalmak számúzza vannak azokban a műsoridőkben és azokba a műsorszámokban, amelyek jellemzően a kisgyermekek alvásidejére korlátozódnak. Úgyhogy rendkívül rossz ötletnek tartom ilyen módon változtatni a szabályozásokon.

A rádiós frekvenciák kiosztása, illetve pályáztatása: azt gondolom, hogy a jelenleg előttünk fekvő tervezet csak bevallja azt, hogy az önök számára egy színház a frekvenciák újraosztása és a pályázatok. Minek is törődni ilyen rövid időközönként az újabb és újabb pályázatokkal, a frekvenciák újraosztásával, hiszen úgyszólván csak a kormányközeli médiovállalkozók pályázhatnak sikerrel az ilyen frekvenciákra. Teljesen felesleges ezeknek a pályázatoknak az elbírálásával akár egy percet is tölteni, hiszen úgyszólván tudjuk előre, hogy kik a pályázók és kik a nyertesek.

Azt gondolom, össze tudtam foglalni ennyire röviden is azt, mi a fő problémám azzal, hogy túl a jogharmonizáción és túl azon, hogy előremutatónak látom, hogy a fogyatékosokkal élő honfitársaink számára segítséget nyújtanak a televíziózásban, illetve a médiatartalom fogyasztásában, ezt leszámítva azonban azt gondolom, hogy rémesen sikerült ennek a módosító csomagnak az összeállítása, túl azon, amit már ellenzéki képviselőtársaim is elmondtak, a művészvilág megalázásával, és nagyon sok olyan lépéssel, ami eddig is jellemezte a politikájukat a médiapiacra.

(15.30)

Én is merő cinizmusnak gondolom azt, ami ebben az előttünk fekvő javaslatcsomagban van, és én akkor ezennel meg is köszönöm a türelmüket és a figyelmüket. *(Szórványos taps az ellenzéki padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Most kétperces hozzászólásra van lehetőség. Megadom a szót Dunai Mónika képviselő asszonynak.

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon-nagyon röviden szeretnék reagálni három elhangzott hozzászólásra is.

Molnár Gyula megkérdezte, és egy ellentmondást vélt felfedezni a Fidesz álláspontjában, hogy az uniós jogszabályokat be kívánjuk tartani vagy nem. Szeretném jelezni, minduntalan elmondtuk, hogy eddig is betartottuk az uniós jogszabályokat a migráció kapcsán és a határvédelemmel kapcsolatban is, és most is ezt tesszük. Ebben nincs ellentmondás.

Szilágyi képviselőtársam a médiahatósággal és annak az ellenőrzésével kapcsolatos aggályait is kifejezte. Én szeretnék idézni egy pár mondatot az Állami Számvevőszék megállapításából. Ugyanis 2018-ban ellenőrizte az Állami Számvevőszék a hatóság 2015 és 2017 közötti tevékenységét, gazdálkodását, és az alábbi megállapítást tette - idézem -: „A Nemzeti Média és Hírközlési Hatóság gazdálkodása jó gyakorlatot mutatott. Belső kontrollrendszerének kialakítása és működtetése biztosította az átlátható és elszámoltatható közpénzfelhasználás feltételeit. A pénzügyi és vagyongazdálkodás szabályszerűsége támogatta az átlátható közpénzfelhasználást és a közvagyon megóvását. Az integritás kontrollrendszerét a kockázatokkal arányosan építették ki, érvényesült az integritásszemlélet.”

Bósz Anettnek pedig arra szeretném felhívni a figyelmét, hogy ebben a hírműsorokra vonatkozó szabályozásban két nagyon fontos kifejezés szerepel, az egyik a „legalább”, ami a percekre vonatkozik, a másik pedig a „megszakítás nélkül”. Tehát dönthet úgy egy csatorna, egy televízió, hogy egymást követően külön műsorszámként akár többször is hírműsört tűz majd műsorára. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Most normál időkeretben Szilágyi György képviselő úrnak adom meg a szót.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Ha már az NMHH-nál és az ÁSZ-nál tartunk, tudja, az ÁSZ-nak ki a vezetője, ugye, képviselő asszony? Domokos László, egy volt fideszes képviselő, párttag, nem hiszem el, hogy őneki nagyon fontos lenne, hogy a Fidesz által irányított testületet annyira normálisan megvizsgálja.

De pont erre irányul egyébként a módosító javaslatom, a tizennégyből az egyik, hogy minél nagyobb ellenőrzés legyen, ezért kérem a képviselő asszonyt, hogy nézze meg ezeket a módosító javaslatokat, és támogassa a Jobbik által benyújtott módosító javaslatot, hogy minél erősebb felügyeletet lehessen gyakorolni az NMHH működésével, gazdálkodásával és pénzügyi költségeivel kapcsolatosan.

A másik, amit reakcióként szeretnék mondani, hogy eléggé riasztó és rémisztő ez a törvényjavaslat

így is. Én arra kérném Gréczy Zsoltot, hogy ne tettezze ezt olyan horrorisztikus víziókkal, mint hogy a fényes tekintetű nagy vezető, Orbán Viktor nyolcvankét évesen, 2045-ben még majd egy VIP-emelvényről integessen a népnek. Én nem szeretném ezt megérni, remélem, hogy ez nem is lesz így. Vizuális alkatként elképzelttem, amikor ő ezeket mondta, és elég horrorisztikus kép rajzolódott ki előttem.

Ha már Molnár Gyula salátatörvényekről beszélt, akkor én folytatnám a tizennégy módosító javaslatnak a bemutatását, amit a Jobbik Magyarországért Mozgalom nevében nyújtottam be.

Pont egy jó kis salátahatálytalánító részhez érkezünk el, hiszen a törvényjavaslat 82. §-a 4., 5., 10., 21., 22., 26. és 27. pontjainak elhagyására teszünk javaslatot - értelemszerűen változik majd a számozás is ennek függvényében, amennyiben elfogadják a módosító javaslatot.

A 4. pont - csak hogy tudják, hogy miről van szó - megszüntetné a teleshopok műsoridejének korlátjára vonatkozó kikötést. Eddig napi három óránál többet nem lehetett ilyen műsorokat sugározni, ezzel most, ha nem fogadják el a kizárást, akár tematikus tévéshopadók is indulhatnak a jövőben. Nem hiszem, hogy ez szolgálná Magyarország érdekeit.

Az 5. pont a pályázati eljárások átláthatatlanságát segítené elő azzal, hogy a jövőben a pályázatok kiírását nem kellene a Médiatechnika honlapján közzétenni. Nem értem, hogy miért akarják ezt.

A 10. pont megvonná a Médiatechnicától azt a jogosultságot, hogy a nyertes pályázót visszalépés esetén szankcionálja. Ez indokolatlan, hiszen a törvény nem kötelezi erre a Médiatechnicát, hanem mérlegelési jogköre van jelenleg ennek alkalmazására, amely némi visszatartó erővel bírhatott a komolytalan vagy rosszhiszemű pályázók visszatartására.

A 21. pont is az átláthatóságot gyengíti: a Médiatechnika határozatai a jövőben nem kerülnek ki a honlapjára. Így még nehezebb lesz a tisztán fideszes tagokból álló testület munkáját felügyelni, a sajtónak és az ellenzéki képviselőknek rálátni, hogy mi történik a testület berkein belül.

A 26. pont megszüntetné a Médiatechnicának a közszoftvári médiaszolgáltatás feladatainak végrehajtására vonatkozó feladat- és hatáskörét. Ugyan ezzel eddig sem foglalkozott a Médiatechnika, de egy normális összetételű testületnek biztosítani kellene a hatáskört a közmédia feladatainak betartását illetően.

A 27. pont szűkítené a befolyásoló részesedés fogalomkörét, ezzel tovább tágítaná a médiakoncentrációs lehetőségeket a kormányközeli vállalkozások számára. Tehát kérem a képviselő asszonyt és az államtitkár urat is, hogy ezt a módosító javaslatot is nézzék át, hiszen véleményem szerint ezek mind előremutató módosító javaslatok, amelyek jobbá tennék ezt a törvényt.

A 17. §-ban arra tettünk javaslatot, hogy a következő (4) bekezdéssel egészüljön ki. A (4) bekezdés így szólna a mi módosító javaslatunk alapján: Vallási médiatartalmat csak a lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és

vallási közösségek jogállásáról szóló 2011. évi CCVI. törvény alapján elismert egyházak nyújthatnak. A médiatartalom nem irányulhat a médiatartalom-fogyasztó megkárosítására, és nem élhet vissza a vallás és lelkiismeret szabadságával haszonszerzés céljából.

Miért is lenne fontos, hogy ezt a módosító javaslatunkat elfogadják? Az utóbbi években elszaporodtak az olyan jellegű médiatartalmak, amelyek, visszaélve a médiaszolgáltatásokba vetett bizalommal és a vallási és lelkiismereti szabadsággal, jellemzően idősebb magyar embereket károsítanak meg és csalnak ki jelentősnek mondható összeget tőlük különféle neopogány vagy sarlatán elvek alapján. A javaslatunk ezek jövőbeni megjelenését tiltaná be. A nemzeti értékek és jelképek védelmének, illetve a nemzet és a nemzeti összetartozásba vetett hit erősítése követelményének megállapítása alaptörvényi előírás létre a médiajogból egyébként kimaradt.

Nézzük azt, mert visszatérünk a kiskorúak védelmére, amire önök annyira hivatkoztak, hogy mi benyújtottunk egy olyan törvényjavaslatot, egy olyan módosító javaslatot, amit ajánlok a figyelmükbe, ha ennyire fontos a kiskorúak védelme, hogy fogadják el, és segítsenek abban, hogy ez megjelenjen a törvényben.

A médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény - a továbbiakban Mttv. - 10. § (1) bekezdés b) pontjának helyébe a következő rendelkezés lép, ez lenne a mi javaslatunk. Tehát lineáris médiaszolgáltatásban b) a harmadik kategóriába sorolt műsorszám megfelelő jelzéssel ellátva 17 és 05 óra között tehető közzé.

Mit is jelent ez? Azt jelenti, hogy a 6 és 12 év közötti gyermekek védelmében javasoljuk, hogy a 12 éven felülieknek ajánlott programok csak olyan időpontban legyenek megtekinthetők, amikor szüleik is velük tartózkodhatnak az időszáv szerint. Ez azért is fontos, mert az ilyen korú gyermekek a televíziókészülékeket maguktól is tudják kezelni. Tehát ez a javaslat valóban azt a célt szolgálná, hogy védjük a kiskorúakat.

Aztán arra tettünk még javaslatot, hogy az Mttv. új 23/A. §-sal egészüljön ki, amely megint egy szigorítás lenne.

(15.40)

A szigorításunk azt kívánja tiltani, hogy a közbeszerzéseken és állami pályázatokat, megbízásokat elnyert kormányközeli vállalkozások vagy állami vállalatok, illetve maga az állam közpénzből politikai kötődéssel bíró médiatartalom-szolgáltatókat támogasson és tartson fenn mesterségesen. Gondolom, ezzel önök is egyetértenek, hiszen hogy nézne az ki - vegyünk egy utópisztikus példát -, ha lenne egy olyan ország, ahol az adott kormány és az adott vezetők különböző barátainak, haverjaiknak, rokonaiknak és mindenki másnak közpénzeket juttatnának folyamatosan, a közből elvett pénzekkel milliárdosokká tennék ezeket az embereket, és majd úgy próbálná meg ez a kormány a saját hatalmát bebetonozni és fenntartani,

hogy ezekből a pénzekből, amiket a barátainak juttattak, olyan médiumokat tartanának fenn, amely médiumokat ők finanszíroznák, és ezek kizárólag a kormánypropagandát sulykolnák az emberekbe, kvázi végeznének egy ilyen agymosásszerű valamit, hogy megtartsák a hatalmukat.

Tehát gondolom, nem értenek ezzel egyet, hiszen ez egy diktatórikus rendszernek a kialakítását feltételezhetné, és én úgy gondolom, hogy ezt meg kellene állítani, hogy ilyen lehessen egyáltalán Magyarországon. Tehát nehogy véletlenül bármikor is egyetlenegy kormány vagy egy kormányfő, vagy akárki arra gondolhasson, hogy én majd pénzt juttatok a barátainak, a családtagjaimnak, és ők majd ebből vásárolnak különböző tévéadókat, újságokat, hasonlókat, és ezek a tévéadók, újságok, amiket ebből a pénzből tartunk fenn, a kormányt erősítsék. Tehát, gondolom, önök is egyetértenek ezzel, úgyhogy kérem, hogy támogassák ezt a módosító javaslatunkat is, hogy ilyen ne fordulhasson elő... Ja, már előfordult, mert most önök így vannak hatalmon. Na, mindegy; akkor próbáljuk meg ezt megakadályozni. Jó.

A következő javaslat: a 27. § (1) bekezdése a következő d) ponttal egészülne ki, ami hasonlít vagy kapcsolódik ahhoz, amiről az előbb beszéltem, ez pedig, hogy nem támogathat médiaszolgáltatást, illetve műsorszámot, d) a kormány és költségvetési szerv, valamint önkormányzat, olyan vállalkozás, amely egymilliárd forintot meghaladó értékben nyert el megbízást a megelőző három tárgyév során az Európai Uniótól, a kormánytól, bármely önkormányzattól vagy állami szervtől, vagy olyan vállalkozás, amiben a magyar állam vagy önkormányzat részesedéssel bír. Tehát a szigorításunk azt kívánja tiltani, hogy közbeszerzéseken és állami pályázatokat, megbízásokat elnyert kormányközeli vállalkozások vagy állami vállalatok, illetve maga az állam közpénzből politikai kötődéssel bíró médiatartalom-szolgáltatókat támogasson és tartson fenn mesterségesen.

Tehát erre is tudnánk példákat sorolni, a Lokáltól a TV2-n át nagyon sok mindent említhetnénk, meg a megyei lapokat, meg minden egyebet, ami jelen pillanatban már egy valóság, hiszen önök ezt teljes mértékben megvalósították. Mi úgy gondoljuk, hogy ezt egyébként gátolni kellene. Gondolom, ezt a módosító javaslatot nem fogják támogatni, de ha a többit elfogadják, akkor majd előbb-utóbb, gondolom, erre is sort tudunk keríteni, és hátha változik majd a világ.

A 37. § (1) bekezdése a következő g) ponttal egészül ki - újabb módosítót ajánlok a figyelmükbe: A médiaszolgáltatónak folyamatosan hozzáférhetővé kell tennie a nyilvánosság számára, g) az éves pénzügyi beszámolóját és az arról szóló független ellenőrzési jelentést, valamint a politikai befolyásoltságot kizáró Médiatanács ajánlása alapján összeállított átláthatósági jelentést.

Ez azért lenne fontos, mert az átlátható médiapiac érdekében fontosnak tartjuk, hogy a médiavállalkozások gazdálkodása átlátható legyen, különös tekintettel a bevételeikre, illetve hogy azok honnan

származnak. Az átláthatóság megteremtésének részletesebb szabályait a Médiatanács állapítaná meg a mi módosító javaslatunk alapján.

Arra kérem önöket, hogy ezt a 14 módosító javaslatot olvassák át és fontolják meg, hiszen ezek nagyon előremutató módosító javaslatok, és szeretnénk, ha ezeket támogathák, még azokat is egyébként, amelyek megszüntetnék ezt a médiahatalmat, amivel önök rendelkeznek ebben az országban. De annyira felkellették a Jobbik Magyarországért Mozgalom érdeklődését ezzel a törvényjavaslattal kapcsolatosan, hogy úgy döntöttünk, és úgy döntöttem én is, és nagyon jó kodifikációs csoportunk van, talán a legjobb az egész parlamentben, amellyel összeültünk és megtárgyaltuk, hogy azokon a részeken is, amelyeket nem nyitottak most meg ebben a törvényben, megpróbálunk változtatni, és egy önálló törvényjavaslatot fogok benyújtani a napokban, amely a médiaszolgáltatással kapcsolatosan teljeskörűen megpróbálja jobbra tenni ezt a törvényt, úgyhogy kérem, hogy majd ezt az önálló törvényjavaslatot is fontolják meg.

Közösen tegyük rendbe azt a diktatórikus, egyoldalú médiatájékoztatót, ami jelen pillanatban Magyarországon van, és amellyel önök folyamatosan becsapják az embereket. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Bósz Anett tapsol.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most normál időkeretben megadom a szót Boldog István képviselő úrnak.

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Nagy örömmre szolgál, hogy Bósz Anett képviselőtársam és Szilágyi képviselőtársam is aggódik a gyermekekért. Én ennek nagyon örülök, és nagyon támogatom azt, hogy igenis védjük meg a gyermekeinket a szexuális és egyéb aberráltságoktól, ezért kérem tőlük, hogy akkor tegyenek meg mindent azért, hogy a hamarosan következő Pride-felvonulást ne lehessen nyilvánosan megtartani.

Mindenki azt csinál a négy fal között szexuálisan, amit akar, engem ez nem zavar, nem velem van vitája, hanem a természettel, de ha önök ennyire aggódnak a gyermekek érdekeiért, akkor lesznek szívesek megakadályozni, hogy Budapest utcáin félmeztelen embereket lássanak a gyermekek. Mert ha valami rossz dolgokat, rossz gondolatokat hoz egy gyermekben, akkor, azt gondolom, ez az. Úgyhogy erre is szeretném felhívni a figyelmüket. Én támogatom az önök javaslatát természetesen, ne lássanak a gyermekek a tévében sem ilyet, sem olyan jeleneteket, ahol gyilkolások vannak, ez nagyon helyes, egyetértünk, de azt szeretném kérni, hogy önök meg támogassák azt, hogy az utcán se lássák ezt a gyermekek, mert nem jó az ő neveltetésüknek *(Bósz Anett közbeszól.)*, és nem jó ez nekik. Nagyon-nagyon szeretném, ha ezt megtenné, képviselő asszony, mert bizony ez egy fontos dolog a gyermekek életében.

Látom, hogy mindenki szeretné, ha az lenne a televízióban, főleg a közszolgálati televízióban, amit ő

szeretne, de én annak örülök, hogy nem mi, képviselők határozzuk meg, hogy mi van a közszolgálati tévében. Nekem is lennének kívánságaim, én is szeretném, ha például a közmédiában sokkal több nemzeti rockot adnának *(Bósz Anett közbeszól.)*, egy kis romantikus erőszakot, Kárpátiát, Ismerős Arcokat, Szkítiát, nagyon jó lenne, de nem én határozom meg szerencsére, hanem a szakemberek, hogy mit adnak a televízióban. Ez egy nagyon jó dolog, bár még egyszer mondom, vannak kívánságaim a közmédiára felé, de hát ezek a kívánságok kisebbségben vannak, úgy látszik, a közvélemény-kutatások szerint, mert nyilván, ha sokan kérnék, hogy ilyet sugározzanak, akkor több ilyenről lenne szó. Úgyhogy ahhoz, hogy a kívánságaik teljesüljenek, kellenek nyilvánvalóan a szakemberek, akik megállapítják, hogy mit adjanak egy tévében, hogy sokan nézzék meg.

Molnár Gyula képviselő úr elment, nagyon tesszik, hogy ő aggódik a médiaviszonyokért, és az egyik szavával azt mondja, hogy nincs médiaszabadság, itt már diktatúra van, a másik szavával meg azt mondja, hogy a szabad média kis arányban van. El kellene dönteni, hogy akkor most van médiaszabadság vagy nincs. Egy biztos: hogy ő egy olyan pártnak a képviselője, amelyet Apró Antal és Lendvai Ildikó fémjelzett, a két főcenzor, nem is értem, hogy miről beszél ő, cenzúráról meg diktatúráról. Talán át kellene hogy gondolja az MSZMP utódpartja, amelyik MSZMP egyébként a valamikori '19-es Kommunista Pártnak az utódpartja, át kellene hogy gondolja, hogy mit beszél szólásszabadságról meg diktatúráról, mert bizony rosszul hangzik az ő szájukból ez.

Úgyhogy ezt szerettem volna elmondani, és továbbra is kérem Bósz Anett képviselőtársamat, Szilágyi Györgyöt és a Jobbikot, hogy támogassák, hogy nyilvános szexuális felvonulások ne lehessenek Budapest utcáin. Én természetesen támogatom, hogy a televízióban olyan műsoridőben, amikor a gyermekek tudják nézni, ne lehessen erőszakos és szexuális tartalmakat adni, ebben egyetértünk; remélem, hogy amit én kérek, abban is egyetértünk: ne lehessen nyilvános szexuális felvonulásokat tartani Budapesten, gondolom, ez egy támogatható dolog, se heteroszexuális, se LMBTQ-, se semmilyen felvonulást. Mindenki a négy fal között végezze a dolgát, ez oda tartozik, és főleg nem tartozik a gyermekeinkre, mert a gyermekeknek nem ilyen körülmények között kell felnőni. Köszönöm szépen. *(Dunai Mónika tapsol.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Kétperces hozzászólásokra van lehetőség. Elsőként megadom a szót Bósz Anett képviselő asszonynak.

BÓSZ ANETT (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nagy örömmre szolgál, hogy Boldog István képviselőtársam annyira fontosnak tartja a Kárpátia zenekar hangsúlyozását, hogy már itt a parlamenti patkóban és nem csak a Költségvetési bizottság ülésén osztotta meg velünk a médiaszolgáltatásokkal kapcsolatos véleményét,

mely szerint több nemzeti rocknak kellene lennie az M1-en.

(15.50)

Én ennek nagyon örülök, de arra szeretném felhívni a figyelmét, tisztelt képviselő úr, hogy egyetlen feladata van a közszolgálati televíziónak, hogy az egyenlő bánásmód és az egyenlő méltóság elvét mindenek fölött valóban tartsa; hogy ne különböztessen meg társadalmi csoportokat úgy, ahogyan ön az iménti felszólalásában megtette; hogy ne sértse az alapvető jogait sem embereknek, sem társadalmi csoportoknak úgy, ahogyan azt önök teszik a kormányzások során.

És még egy dolog: a kiegyensúlyozott tájékoztatás. Engem nem érdekel, tisztelt képviselőtársam, hogy ön szereti-e a nemzeti rockot vagy sem, vagy milyen zenét szeretne hallani a közszolgálati televízióból. Az érdekel, hogy önök olyan közszolgálati médiát teremtettek, amiben a kiegyensúlyozott tájékoztatás nyoma sem található meg.

És még egyszer szeretném felhívni a figyelmét arra, hogy nem szexuális felvonulásról beszélünk, amikor a Pride-ról beszélünk. Én értem, hogy az ön számára ez egy teljesen érthetetlen jelenség, és azt is látom, hogy megspórolta azt a munkát, hogy megértse ilyen folyamatokat; sőt, azt a munkát is megspórolja, hogy bármilyen folyamatot megértse a társadalmi folyamatok közül, de ez az ön egyéni szociális problémája. Remélem, hogy a jövőben az M1 ki fogja szolgálni az ön zenei ízlését. Azt gondolom, hogy azt az ízlést nem szabad kiszolgáltatni, hogy társadalmi csoportokat megalázzunk. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Most megadom a szót két percben Szilágyi György képviselő úrnak.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Az, hogy Boldog István nem olvasta el ezt a törvényjavaslatot, az ebből a felszólalásából látszott, hiszen csak segíték önnek, sem a Pride, sem pedig az, hogy milyen műsorok, milyen tartalmú műsorok legyenek a tévében, ez nem volt ennek a javaslatnak a tartalmában benne.

De szeretném még valami másról is felvilágosítani, Boldog képviselő úr. Ön nem ellenzéki képviselő. Könyörgök, kilenc éve kormányoznak! Ön kilenc éve itt ül bent, és nem vette észre, hogy a kormánypárt tagja? Ha a Pride-ot kéri számon, menjen oda, szóljon a saját kormányának, hiszen ki engedélyezi ezeket a felvonulásokat? Orbán Viktor és kormánya engedélyezi kilenc éve, tehát ha önnek ez nem tetszik, akkor menjen, és tegyen ellene! (*Dömötör Csaba odamegy Boldog Istvánhoz.*)

A másik. Ha azt mondja, hogy mindent megtesz azért, hogy támogassa azt, hogy ne kerüljön a fiatalok közelébe a pornográf tartalom vagy a túlzott erőszakot tartalmazó tartalom, akkor nem kell mást csinálnia mint kormánypárti képviselőnek - most Dömötör

Csaba ment oda önhöz; gondolom, mondta, hogy most már ne szólaljon meg többször (*Derültség az ellenzéki pártok padsoraiból.*) -, de menjen oda ön is Dömötör Csabához, és mondja meg Dömötör Csabának, vagy menjen oda Semjén Zsolt-hoz, és mondja meg Semjén Zsolt-nak, hogy vonják vissza ezt a törvényjavaslatot. Hiszen ez a törvényjavaslat, amit önök nyújtottak be, ön mint kormánypárti képviselő meg majd meg fogja szavazni, mert mindent megszavaz, amit benyújtanak, nem érdeklí önt, hogy miről szól, szóljon nekik, hogy ezzel sokkal könnyebben hozzájutnak majd a fiatalok, a kiskorú gyerekek a pornográf tartalomhoz. Hát ilyen egyszerű ez, képviselő úr! Nem ellenzékben van! Ott ül Semjén Zsolt maga előtt. Ön egy kormánypárti képviselő. Tegyen azért, hogy akkor az ilyen javaslatok ne kerüljenek a Ház elé. (*Dömötör Csaba visszaül a helyére.*)

Mindjárt sokkal jobb lenne az élet, ha lennének olyan képviselők a kormánypárti padsorokban, akik mernék vállalni a véleményüket, és nem szolgálja módjára, amit kiadnak nekik, azokat a gombokat nyomják meg. Tehát én úgy gondolom, hogy forduljon bizalommal államtitkár úrhoz vagy Semjén Zsolt miniszterelnök-helyetteshez a problémáival. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni a napirendhez. (*Nincs ilyen jelzés.*) Nem látok jelentkezőt. Így az általános vitát lezárom, és megadom a szót Dömötör Csaba államtitkárnak a viszonzásra.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Köszönöm a hozzászólásokat. Azt is köszönöm, hogy többen vették a fáradságot, hogy elolvassák az előterjesztést, sőt még módosító indítványokat is megfogalmaztak. Ezeket tanulmányozni fogjuk.

Sok témát érintettek, igyekszem jó párra reagálni. A kisebbekkel kezdem.

Reklámidőkeret. A reklámidőkeretre vonatkozó módosítás az uniós irányelv átültetéséből fakad; az alapja egy uniós jogszabály. Tisztelt Képviselő Asszony! Mi a vonatkozó törvényeket mindig betartjuk. Az ellen felemeljük a szavunkat, hogyha jogokat akarnak elvenni tőlünk, hogyha lopakodó jogalkotást látunk, hogyha olyan döntéseket hoznak, amiket nem hozhatnának meg, mert nincs rá joguk, az ellen felemeljük a szavunkat, de a nemzetközi kötelezettségeinknek eleget teszünk. A reklámidőkeretre vonatkozó arány egyébként nem változik, csak pontosan az irányelv miatt tágabb időkeretben kell ezt értelmezni.

Ami az NMHH-t illeti, a költségvetését például. A költségvetését, illetve a zárszámadását is az Országgyűlés fogadja el, az ellenőrzés biztosított. Egyébként az NMHH önálló szabályozó szerv, a gazdálkodásra vonatkozó speciális szabályok a sajátos státuszra tekintettel indokoltak.

Végül egy kérdés, amit többen érintettek, bár már nincsenek a teremben - ebből is látható, hogy

nem feltétlenül gondolták komolyan -, ez pedig a pornográf tartalmakat illeti. Előjáróban annyit szeretnék mondani, hogy rendkívül színvonalatlannak tartom, hogy bárki, bármely állampolgár vagy bármely politikus hitével, vallási meggyőződésével kapcsolatban színvonalatlanul viccelődnek. Ez nem fér bele szerintem.

Ami a tartalmi részét illeti: rengeteg valótlanág jelent meg ezzel kapcsolatban, és lényegtelen is, hogy ezek szándékosságból fakadnak vagy a felületes ismeretekből. Szeretném önöknek itt is elmondani, hogy az ilyen tartalom, miképp eddig is, ezután is korlátozva lesz, sőt a módosítások alapján még szigorúbban ellenőrzik majd. Ha minden vonatkozó jogszabályi részt elolvassuk az előterjesztésben, akkor látni fogják, hogy az ilyen tartalmak sugárzása ezután is szigorú technológiai korlátok közé lesz szorítva, azzal, hogy a kötelező előírások közé kerülnek. Csak titkosított és kódolt megoldással lehet majd ilyen tartalmat bemutatni.

Szilágyi képviselő úrnak is szeretném a vonatkozó részt beolvasni, mert annyiszor említette: az ebbe a „kategóriába sorolt műsorszám csak akkor tehető közzé, ha a médiaszolgáltató megfelelő műszaki intézkedéssel biztosítja, hogy a médiaszolgáltatás titkosított formában tartalmazza a műsorszámot, és a titkosítás feloldásához olyan kódra van szükség, amelyet a médiaszolgáltató vagy a műsorterjesztő csak 18. életévét betöltött előfizető számára tett hozzáférhetővé, vagy ha a médiaszolgáltató valamely más hatékony műszaki megoldást alkalmaz annak érdekében, hogy a műsorszám kizárólag 18 éven felüli nézők vagy hallgatók számára legyen elérhető”.

Mi több, innentől a hatóságnak ellenőrzési és szankcionálási jogköre is lesz, nem csak ajánlattételi jogköre. Így hát minden ellenkező állítással szemben a javaslat szigorításokat tartalmaz. A cél az, hogy a törvény jobban védje a kiskorú nézőket. Minden ezzel ellentétes állítás hazugság, fake-news, ez a helyzet. *(Szilágyi György: A gyakorlatban hogyan? Mondjon egy példát, államtitkár úr!)* Ne üljenek fel bizonyos cikkeknek, vagy ne próbálják meg félrevezetni a közvéleményt! Egyébként pedig a kormány nyitott minden olyan javaslatra, amely fokozott védelmet jelent a kiskorúak számára.

A szerzői jogdíjakkal kapcsolatos dolgokat, úgy hiszem, hogy tisztáztam az exozében.

Hírműsorok kérdése. Fontosnak tartom. Szeretném felhívni a figyelmüket, hogy a módosítás alapján egy bizonyos időszámban megszakítás nélkülieknek kell lenniük ezeknek a hírműsoroknak, így sok esetben még hosszabbak is lehetnek. Másfelől semmi nem fogja gátolni a médiumokat abban, hogy több hírműsort is leadjanak, akár a főműsoridőben, akár azon kívül, erre a szabadságuk meglesz. A módosítás egy bizonyos műsorszámban határoz meg minimumkövetelményeket, azon kívül a szerkesztői szabadság érvényesül.

Ami a médiaszolgáltatási jogosultságot illeti, a szabályozás minden piaci szereplőre vonatkozik. Annyit szeretnék csupán hozzátenni, illetve reagálni

az elhangzottakra, hogy nem érdemes összeadni a jogosultságot és a hosszabbítást, hiszen, amint azt említettük, a hosszabbítás nem automatikus. Ezt egyébként éppen Molnár Gyula képviselő úr kifogásolta, tehát egymásnak is ellentmondanak.

Ami pedig a magyar sajtószabadság ügyét illeti, először is a köztelevíziót: Gréczy képviselő úr, aki már nem lehet itt velünk, dicsérte az M3-as csatornát. Ez új hang azért a DK részéről. Eddig nem nagyon jöttek elő hasonló dicséretekkel, úgyhogy én csupán annyit üzenek innen neki a távolból, ha már nem lehet itt, akkor annyit mondanék, hogy ha tetszik valamilyen műsor, akkor ne fukarkodjanak a dicséretekkel. Az sokkal jobb, mint hogyha az ellenzéki pártok be akarnának törni a köztelevízió épületébe, és követelnék, hogy olvassanak be bizonyos tartalmakat.

(16.00)

Ilyet kormánypárti képviselőktől, kormányzati politikusoktól nem láthattak, és sokkal jobb, hogyha van egy ilyen párbeszéd a műsorokkal kapcsolatban, mint hogyha csirkejelmezben sértegetnék az újságírókat.

Egyébként pedig azt gondolom, hogy a magyar sajtó sokszínű, szabad, és az a helyzet - ezt mindannyian tudjuk a saját tapasztalatainkból is -, hogy meglehetősen szókimondó, de azt gondolom, hogy ez jól is van így. És ami a leglényegesebb dolog: mindenki - mindenki! - megtalálja a saját maga igényeinek, vérmérsékletének és világnézetének megfelelő médiumokat, ma Magyarországon minden vélemény és minden információ utat tud törni magának, nálunk nem fordulhatna az elő, mint egy nálunk nagyobb uniós tagországban, hogy napokig ne tudósítsanak arról, hogy nők százait inzultálták egy szilveszteri éjszakán.

Én nem szeretnék abban részt venni, hogy a sajtó munkatársait sértegessem, akár szeretik a kormányt, akár nem, ehelyett itt is szeretnék köszönetet mondani azért, mert naponta azért dolgoznak, hogy tájékoztatásnak Magyarországot legfontosabb történéseiről.

Azt azért hozzáténném, hogy a magát legnagyobbnak mondó tévé kormánykritikus erősen, a magát legnagyobbnak mondó hetilap kormánykritikus erősen, a magát legnagyobbnak mondó portál is erősen kormánykritikus, erősen - szóval, az az érzésem van, hogy a baloldali ellenzéket néha minthogyha az zavarná, hogy egyáltalán létezik jobboldali nyilvánosság is Magyarországon. Az a helyzet, hogy azért már véget értek azok az idők, amikor a magyar nyilvánosság csak baloldali nyilvánosságot jelentett, és szinte kizárólag a Nap-kele című műsort. Ma már nem ilyen időket élünk, minden vélemény megjelenhet a magyar nyilvánosságban, és önökkel ellentétben mi ezt a sajtó- és véleményszabadság biztosítékának tekintjük.

Köszönöm a hozzászólásokat, és állunk rendelkezésre a következő napok vitáiban. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Ezzel a mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Napirend utáni felszólalásra senki sem jelentkezett.

Tájékoztatatom önöket, hogy az Országgyűlés **következő ülésére** várhatóan 2018. június 17-én kerül sor. Ezzel megköszönöm munkájukat, és az **ülést bezárom.**

(Az ülés 16 óra 02 perckor ért véget.)

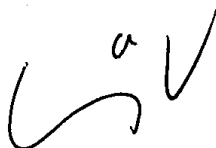
Móring József Attila s. k.
jegyző

Dr. Simicskó István s. k.
jegyző

Szilágyi György s. k.
jegyző

Tordai Bence s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUROTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)